Aleister Ceowley

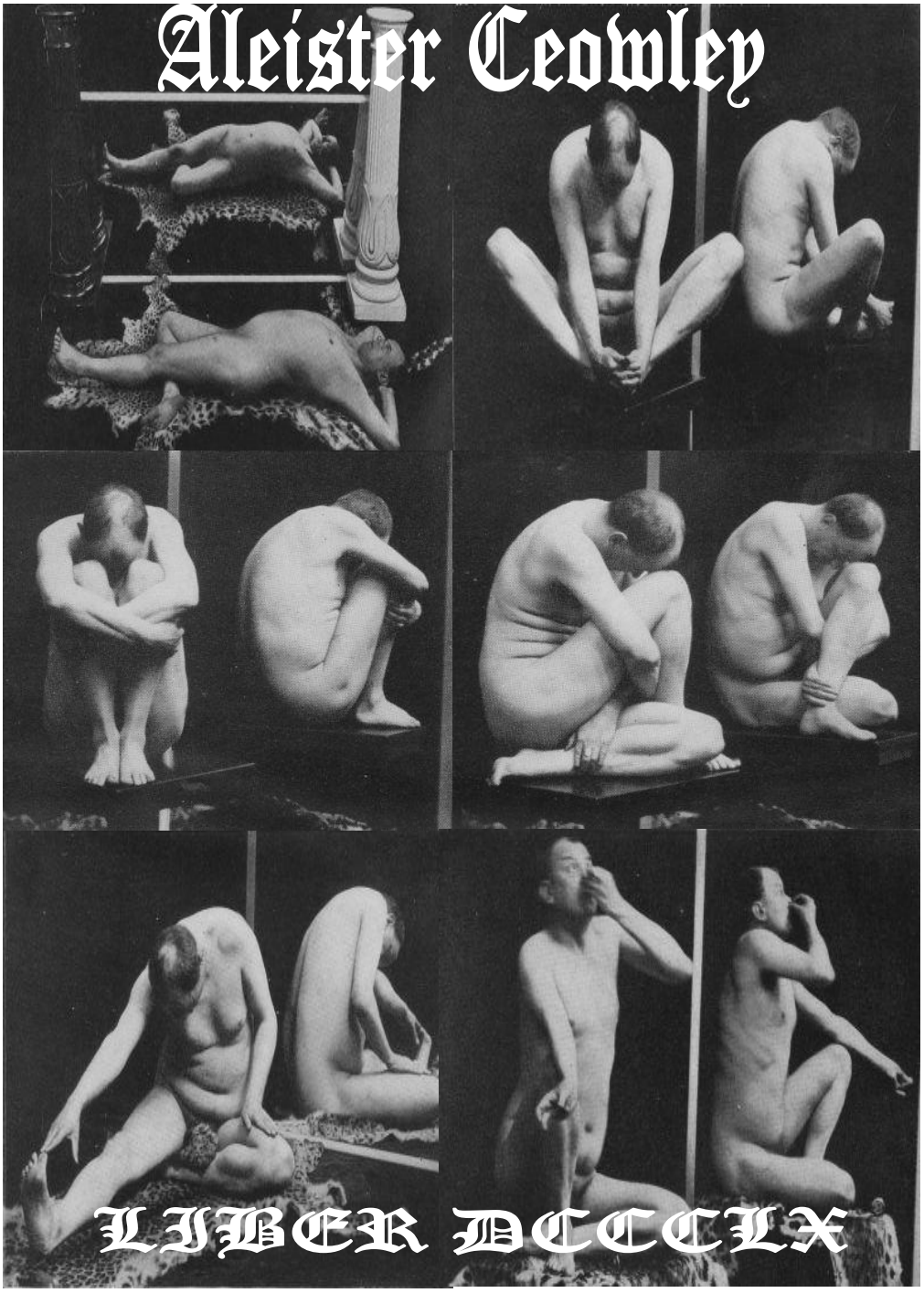

LIBER DCCCLX

Aleister Crowley

LIBER DCCCLX

Džon Sv. Džon

elektronsko izdanje-digitariaoaza-ordotempliorientis-šabac 2007.

P R E D G O V O R

Niko nije svesniji od mene da je ovaj izveštaj o mom Povlačenju žrtva najozbiljnijih nepovoljnih okolnosti. Scena je trebalo da bude postavljena u nedostupnom lamskom manastiru na Tibetu, postavljenom na ogromnoj litici, a moje poznavanje Centralne Azije bi mi omogućilo da to lepo uradim. Čovek bi zaista trebalo da ima pomoćnika Silfu, a lični Guru, čovek neverovatno star i ljutit, trebalo bi da se često pojavi na sceni u dramatičnom trenutku.

Džinovski magičar na ugljeno-crnom paripu doprineo bi efektu: čudni glasovi, koji izgovaraju strahotne stvari trebalo bi da izlaze iz nedokučivih pećina. Planina oblika Svastike sa Stubom Plamena bila bi dosta primamljiva; krda nemogućih jakova, psećih aveti, grifona... Ali, dobri moji prijatelji, stvari se tako na dešavaju. Pariz je divan isto koliko i Lasa, i ima podjednako čuda u Londonu koliko i u Luang Prabangu. Nisam čak smatrao potrebnim ni da odem u Bulonjsku šumu da upoznam ona Tri Adepta koji izazivaju krvarenje iz nosa, a koji su nam poznati iz spisa MekGregor Metersa. Univerzum Magike je u umu čoveka: okolina je samo Iluzija čak i za mislioca.

Čovečanstvo napreduje; nekada su ljudi živeli po običaju u spoljašnjem svetu; nije moglo da ih zabavi ništa manje od džinova i Pajnima[1], naoružanih ljudi i gospa u nevolji, vampira i sukuba. Njihovi magičari su stvarali demone iz dima krvi i pravili zlato od metala manje vrednosti. U ovome su uspevali; inteligentni su primetili da su zlato i olovo samo senke misli. Postalo je verovatno da su elementi samo izomeri jednog elementa; videlo se da je materija samo modifikacija uma, ili (bar) da dve stvari, materija i um, moraju biti spojene da bismo bilo koju opazili. Svo znanje dolazi kroz čula, s jedne strane; s duge strane, samo kroz čula može da dođe znanje.

Zatim nastavljamo naše osvajanje materije, i postajemo prilični eksperti. Bilo je potrebno mnogo više vremena da se usavrši teleskop nego motorno vozilo. I mada, naravno, postoje ograničenja, znamo dovoljno da bismo ih predvideli. Znamo kojom progresijom raste koeficijent snage brzine kod parobroda – i tako dalje. Ali u našem osvajanju Prirode, koje činimo u osnovi korišćenjem racionalne inteligencije uma, postali smo svesni samog sveta, u tolikoj meri da obrazovani ljudi provode devet desetina svog budnog života u tom svetu, prelazeći na hranjenje, oblačenje i slično samo po imperativnom pozivu njihove fizičke konstitucije. Sada se nama koji tako živimo svet uma čini skoro podjednako divlji i neistražen kao što je svet Prirode izgledao starim Grcima. Postoji bezbroj svetova koji su neprokrčeni i neshvaćeni – čak i nedokučeni, u to ne sumnjamo. Stoga krećemo marljivo da istražimo i napravimo mapu ovih "netaknutih oblasti uma".

Naše avanture svakako mogu da budu podjednako uzbudljive kao i one Kortesa i Kuka! Iz tog razloga sa pouzdanjem skrećem pažnju čovečanstva na ovaj izveštaj o mom putovanju.

---

[1] Neznabožac, mnogobožac, nevernik – prim. prev.

elektronsko izdanje-digitariaoaza-ordotempliorientis-šabac 2007.

Ali druga grupa ljudi naići će na još jedno razočarenje. Ja nisam neka herojska figura. Nisam Dobri Mladi Čovek Koji Je Umro. Ne ostajem četrdeset godina u svetoj meditaciji, balansirajući na levoj trepavici, oporavljajući iscrpljenu prirodu jednim zrnom pirinča u intervalima od nekoliko meseci. Opazićete na ovim stranicama jednog čoveka sa svim njegovim nagomilanim nesavršenstvima kako slepo pokušava, pa ipak iz sve snage, da kontroliše misli svoga uma, tako da će moći da kaže "Misliću ovu misao a ne onu misao" u bilo kom trenutku, isto tako lako kao što ćemo (pobedivši Prirodu) mi moći da kažemo "Piću ovo vino, a ne ono". Jer, kao što sada znamo, naša sreća ne zavisi uopšte od naše imovine ili naše moći. Svi bismo radije da umremo nego da budemo milioner koji živi u stalnom strahu od ubistva ili ucene. Naša sreća zavisi od našeg stanja uma. Ovladavanje ovim stvarima je ono što su Magičari današnjeg vremena rešili da postignu za čovečanstvo; oni se neće predomisliti, ili skrenuti s puta. Ovaj izveštaj sam napisao, ne bez bola, sa ciljem da stavim uzde u ruke drugih.

Drugi će, čitajući ga, videti na koji način se počinje rad; oni će ga oponašati i poboljšati; oni će postići Majstorstvo; oni će pripremiti Crvenu Tinkturu i Eliksir života – jer oni će otkriti šta znači život.

P R O L O G

Učinilo mi se pogodnim da sačinim pažljiv i podroban izveštaj o ovom Velikom Magijskom Povlačenju, jer sam pre svega sada siguran da ću dobiti neke Rezultate odatle, kako nikada pre nisam bio siguran.

Prethodni moji zapisi izgledali su stoga nejasni i opskurni, čak i najmudrijim pisarima; a ja sam se bojim da čak i ovde sva moja veština govora i učenja mogu malo da mi pomognu, tako da će najvažniji deo izveštaja biti neispisan. Sada ne mogu da kažem da li je to deo moje lične Karme, ili da li Uticaj Jesenje Ravnodnevice treba da bude pobuđujući uzrok; ali su se obično u to doba godine dešavali moji najbolji Rezultati. Može biti da fizičko stanje koje leto izaziva kod mene, koji ne volim vlagu i hladnoću, može da donese kao da je cvet tu posebnu vrstu Energije – Sammavayamo – koja daje i želju da se odlučnije i isključivije izvrši Veliko Delo i sposobnost za postizanje uspeha.

U svakom slučaju je vredno zapažanja da sam rođen u oktobru (18-); propatio sam užasan mistični trans koji me je okrenuo ka Stazi u oktobru (18-); prijavio se za prijem u G.'.D.'. u oktobru (18-); otvorio svoj hram u B-------- u oktobru (18-), primio misterije L.I.L. u oktobru (19-), i dobio stepen 6º=5º; dobio prve prave mistične rezultate u oktobru (19-); prvi put stigao u Egipat u oktobru (19-); prvi put se rastao od . . . u oktobru (19-); napisao B.-i-M. u oktobru (19-) i dobio stepen 7º=4º; primio veliku Inicijaciju u oktobru 19-; i dalje primio . . . . . u oktobru 19-.

Tako sam onda poslednjih dana septembra 19- počeo da prikupljam i usmeravam svoje misli; nežno, blago, uporno ih okrećući sve redom na pitanje povlačenja i opštenja sa onim što sam rešio da zovem Sveti Anđeo Čuvar, sa kojim sam želeo Poznanstvo i Razgovor, i u tome u manjoj ili većoj meri uživao u prethodnih Deset Godina. Užasni su bili ogledi Staze. Izgubio sam sve što sam posedovao i sve koje sam voleo, čak sam na Početku ponudio Sve za Ništa, kako nisam ni znao značenje tih reči. Propatio sam mnoge teške stvari u rukama elemenata i planeta; glad, žeđ, zamor, bolest, brigu, ožalošćenost, sve ove muke i druge spustile su tešku ruku na mene, i gle! Kad se sada osvrnem na te godine, izjavljujem da je sve to bilo vrlo dobro. Jer toliko je velika Nagrada koju sam ja (nedostojan) stekao, da mi ta Iskušenja izgledaju kao događaji jedva vredni pomena, osim utoliko što su poslužili kao Poluge kojima sam pokrenuo Svet. Čak i oni užasni periodi "suše" i očaja čini se da su neophodan ugarak za potpalu Zemlje. Sve one "lažne staze" Magije i Meditacije i Razuma nisu bile lažne staze već koraci na pravoj Stazi, isto kao što drvo mora da pušta korenje u Zemlju da bi procvetalo i donelo plod kad dođe vreme. Tako takođe sada znam da čak i u mesecima utonulosti u svetovna zadovoljstva i poslove, nisam stvarno tu već stojim iza, pripremajući Događaj.

Zamislite me, stoga, ako želite u Parizu poslednjeg dana septembra. Kako sam bio iznenađen – mada, da sam razmislio setio bih se da je tako – da vidim da mi je sav neophodan magijski aparat pri ruci! Mesecima pre, iz sasvim drugih razloga, preselio sam veći deo svog prenosivog vlasništva u Pariz; sada idem u Pariz ne

razmišljajući o Povlačenju, jer sada dovoljno znam da bih imao poverenja u svoju sudbinu da će dovesti do toga da sve stvari prođu bez mog brižnog razmišljanja unapred – i odjednom, tako, nađem se ovde - i ništa ne nedostaje.

Rešio sam stoga da počnem nepokolebljivo i mirno, puštajući Magijsku Volju da polako dođe, svakim danom jača, nasuprot mom starom planu, beznadežnost je palila Skladište goriva isušeno dugim zanemarivanjem, očaj raspaljivao pobesnelu energiju koja bi plamtila silovito nekoliko sati a zatim se gasila – i ništa nije bilo urađeno. "Ne hitajući, prema proročištu, transcedentno stopalo ka Pobožnosti". Stoga sam se dosta sporo i jednostavno umivao i oblačio kao što kaže Goecia, uzimajući Ljubičastu Odoru Adepta Exemptusa (kao jedino Odelo), noseći Prsten Adepta Exemptusa i onaj Tajni Prsten koji su mi poverili na čuvanje Majstori. Takođe sam uzeo Bademov Štap Abramelina i Tajno Tibetansko Zvono, napravljeno od Electrum Magicum sa klatnom od ljudske kosti. Uzeo sam i magijski nož, i sveto Pomazujuće Ulje Abramelina Maga. Počeo sam onda sasvim nehatno izvođenjem Manjeg Terajućeg Rituala Pentagrama, videvši na svoju veliku radost i malo iznenađen da se Pentagrami trenutno formulišu, vidljivi materijalnom oku kao da su trake sjajnog crnila tamnijeg od noći. Zatim sam se posvetio Operaciji; isekao sam Tonzuru[2] na mojoj glavi, krug, kao da treba da dopusti ulazak svetlosti beskonačnosti; isekao sam krst krvi na grudima, simbolišući tako uravnoteženje i ubijanje tela, dok sam gubio krv, prvu projekciju univerzalne Tečnosti u materiji.

Sve to je izražavalo formulu Anka – ključa života!

Dao sam štaviše znakove stepena od 0º=0º do 7º=4º.

Onda sam preuzeo na sebe Veliku Obavezu ovim redom:

I. Ja, O.M. itd., član Božjeg Tela, ovim se obavezujem radi čitavog Univerzuma, kao što smo sada fizički vezani za krst patnje:
II. da ću voditi čist život, kao posvećeni sluga Reda:
III. da ću razumeti sve stvari:
IV. da ću voleti sve stvari:
V. da ću izvesti sve stvari i izdržati sve stvari:
VI. da ću nastaviti sa Znanjem i Razgovorom Mog Svetog Anđela Čuvara:
VII. da ću raditi bez vezivanja:
VIII. da ću raditi u istini:
IX. da ću se oslanjati samo na sebe:
X. da ću tumačiti svaki fenomen kao posebno bavljenje Boga mojom dušom.

A ako ne uspem u ovome, neka moja piramida bude profanisana, i Oko neka se zatvori za mene!

Sve ovo sam se zakleo i zapečatio udarcem u Zvono.

Onda sam rešeno seo u moju Asanu (ili sveti Položaj), sa levim stopalom ispod tela, pritiskajući anus, dok je desni taban blisko pokrivao falus, desna noga

[2] Obrijano mesto na vrhu glave, kao kod katoličkih sveštenika – prim.prev.

uspravna; glava, vrat i kičma u jednoj pravoj vertikalnoj liniji; ruke ispružene i opuštene na kolenima; palčevi spojeni sa četvrtim prstom iste ruke. Svi moji mišići bili su čvrsti; dah je dolazio sigurno, polako i čak kroz obe nozdrve; oči su bile okrenute pozadi, unutra, gore ka Trećem Oku; jezik savijen nazad u ustima; a moje misli koje su zračile iz Trećeg Oka, borio sam se da zatvorim u sve užu sferu koncentrišući svoju volju na Znanje i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem.
Onda sam udario dvanaest puta u Zvono; sa novim mesecom Operacija je započeta kako valja.

Izveštaj o magijskom povlačenju
G.H. Frater O.'. M.'.

1. oktobar

Prvi dan

U osam sati sam ustao i oblačeći odoru počeo malo da meditiram. Iz nekoliko razloga - putovanje i posao prethodnog dana itd., nisam se osećao sveže. Ali malo se prisiljavajući ustao sam i otišao u Café du Dôme gde sam popio kafu i pojeo puter-kiflu, nakon što sam kupio svesku u kojoj pišem ovaj izveštaj.
To je bilo oko 08:45; a do sada (10:10) sam napisao sve ovo. /Uključujući Prolog, ali ne Predgovor, prim.izd./

10:45 Odvezao sam se do turskog kupatila po divnom sunčanom vremenu, meditirajući o disciplini Operacije.
Čini se da je samo neophodno da se odstrane nedvosmisleno disperzivne stvari, besciljni razgovori i slično, jer Operacija će sama da vodi čoveka, dovodeći do odvratnosti prema previše hrane i tako dalje. Ako na mojim udovima postoji neki okov koji zahteva određen napor da se skine, možda je to spavanje. Ali videćemo – *solvitur ambulando.* Ako asketizam bude poželjan kasnije, pravi oprez će otkriti bilo kakvu opasnost i smisliti sredstvo da joj priđe i prevaziđe je.

12:00 Završio sam sa kupanjem i masažom u toku kojih sam nastavio stalno ali sasvim blago, "ne naprezanjem napornim i bolnim ali sa stabilnošću bez pokreta", da želim Prisustvo Adonaija.

12:05 Poručio sam tuce ostriga i biftek, i sada (12:10) shvatam da bih želeo jabuku sažvakanu i progutanu kao što rade Hatha Jogi. Odvratnost prema hrani je već počela.

12:12 Utisci već *ne uspevaju da se povežu.*
Nameštao sam se u asanu i ražmišljao "zabeležiću ovu činjenicu", kad sam video džokeja koga mere.
Setio sam se da nisam izmerio *svoju sopstvenu* težinu.
Dobro!

12:13 Pranajama (10 sekundi udisanja, 20 sekundi izdisanja, 30 sekundi zadržavanja daha). Dosta dobro; od toga sam se ponovo sasvim preznojio. Prekinuo sam ne
12:24 zbog umora već zbog ručka.
(Čudne beleške u toku ručka.
Insistirati da učenici zapišu čitav svoj dan; igru kao i rad. "Tako će se postideti i neće više blebetati o 'zverima'.)
Sada me je već dosta povukla asketska struja, izmišljam sve vrste lišavanja i sasvim uživam u ideji.

12:55 Završio sam najprijatniji ručak, popiću kafu i pušiću, i pokušaću da malo odspavam. Tako ću da podelim spavanje na dva dela.

14:18 Lepo sam spavao. Probudio se osvežen.

15:15 Stigao kući, završio jedan poslić i dovezao se nazad.
Sešću da uradim asanu itd.

15:20 Počeo.

15:28 7 ciklusa Pranajame dovoljno. Nesumnjivo je obilan ručak štetan.
Nastavljam da meditiram jednostavno.

15:36 Jaki bolovi od asane i ne mogu više uopšte da se koncentrišem. Moram 5 minuta da se odmorim a onda da nastavim.

15:41 Opet počeo. Uzeću "Hua allalu alazi lailaha illa hua" za mantru (bilo koja rečenica čije stalno ponavljanje proizvodi mnoge neobične efekte na um – prim. izd.), ako je želim, ili: neka mi Adonai otkrije posebnu mantru da ga prizovem!

15:51 Prekinuo opet, mantru i sve.

15:52-16:14 Nastavio meditaciju u položaju "Obešeni čovek" (Noge prekrštene, ruke ispod glave, kao figura Obešenog čoveka u Tarot kartama, prim.izd.) da bih formulisao žrtvovanje i bol nanet samom sebi; osećam se kao crv, u stanju da ostanem samo nekoliko minuta u određenom položaju kada ga "savladam". Zbog toga sam takođe ponovo isekao Krst Krvi; i sada ću to da uradim treći put. I izvadiću Magijski Nož i još ga naoštriti, tako da me se ovo telo plaši; jer ja sam Horus užasni, Osvetnik, Gospodar Kapije Zapada.

16:15 - 16:30 Pročitao Ritual DCLXXI. (Priroda ovog rituala je kasnije objašnjena, prim.izd.)

17:10 Vratio sam se iz kupovine. Čudno je kako svečana i uzvišena postaje takva jedna stvar, jednom kad čovek počne da se koncentriše!
Kupio sam dve kruške, pola funte Garibaldi keksa i pakovanje Galeta. Popio sam takođe limunadu u Dom-u.
Rizikujući da prekršim pravila Zoroastera 170 i 144, naumio sam da uradim Tarot divinaciju za ovu Operaciju.
Trebalo bi prvo da objasnim da ovaj izveštaj pišem za druge a ne za sebe, pošto sam sada dovoljno siguran u sebe da postignem nešto; ali ne mogu da predskažem koji tačno oblik postignuće može da dobije. Upravo tako, ako

čovek svrati kod prijatelja, ovaj će možda da bude u štenji, da jaše ili da spava.
Tako je i Adonai skriven od mene. Znam gde živi; znam da ću biti dobrodošao ako svratim; ali ne znam da li će me pozvati na banket ili da pođem s njim na dugo putovanje.
Možda će mi Rota dati neki nagoveštaj.
(Izostavili smo detalje divinacije, prim.izd.)
Nikad nisam mnogo zadovoljan takvim divinacijama; dovoljno pouzdane kod materijalnih pitanja, u stvarima Duha čovek retko dobije dobre rezultate.
Prva operacija bila je prilično besmislena; ali čovek mora da prizna: a) da je to bio novi način deljenja ovih karata za otvaranje operacije; b) da sam imao dva lažna početka.
Konačna operacija je svakako najpovoljnija; videćemo da li će se ostvariti. Jedva mogu da poverujem da je moguće.

18:10 Sada ću da odem u šetnju, uzmem malo mleka i da se smirim za večeras.

22:50 Žao mi je što moram da objavim da dok sam išao ka kafeu Dom sa ovom pohvalnom namerom, Nina je dovela tu crvenokosu vragolanku, Marit Vaska. Pošto je to bilo na neki način "udešeno" (i tako nepovredivo), odveo sam je na večeru, jeli smo omlet, hleb i Kamember sir, i malo mleka. Posle toga šolju kafe, a onda dva sata lošeg izvođenja Vađroli Mudre.
Sve to sam uradio nerado, kao čin samo-odricanja ili asketizma, da moja želja da se koncentrišem na mističnu stazu ne bi pobegla.
Stoga mislim da mi se to može sasvim računati kao pravedno delo.
Sada pijem završnu kafu i povlačim se da radim, nadam se, ispravniju vrstu meditacije. Tako neka bude.
Naga, Marit izgleda kao Koređova Antiopa. Njene oči su čudno sive, a kosa divno crvenkasto zlatna – boja kakvu nisam pre video i ne mogu da je prikladno opišem. Ima u sebi jevrejske krvi, pretpostavljam. To i njen metod ilustrovanja aksioma "Post coitum animal triste" podsetili su me na Bodlerovu "Une nuit que j'etais pres d'une affreuse Juive", i poslednji stih
Obscurcir la splendeur des tes froides prunelles. i Barbi d'Orevijev[3] "Rideau
Cramoisi" podsetio me na sledeću pesmu. (Izostavljamo ovu pesmu, (prim. izd.)

23:30 Urađeno! Završio sam! Sada da se vratim u svoju sobu i da Radim!

(23:47) Kod kuće – svukao se – obukao – išao u toalet – isekao krst Krvi još jedanput da potvrdim vladanje Telom – seo u 11:49 i završio dan sa 10 pranajama koje su izazvale jako znojenje ali nisu bile sve u svemu ni lake ni zadovoljavajuće.

[3] Barbey d'Aurevilly

Drugi dan

Udarac koji je označio podne zatekao me je prigodno u asani kako vežbam pranajamu.
Da nastavim ovaj rad, jer zapisano je da su istrajnom smrtniku Blagosloveni Besmrtnici skloni...
Šta onda treba da se dogodi istrajnom Besmrtniku kakav sam ja?

00:07 Pokušao meditaciju i mantru.

00:18 Nemoguće mi je da skoncentrišem misli; a moja asana, uprkos različitim kukavičkim pokušajima da je "isfoliram", užasno je bolna.

00:20 U položaju Obešeni čovek, meditiram i tražim Prisustvo Adonaija uz pomoć Rituala "Tebe prizivam, Nerođeni" i mentalnih formula.

00:28 Očajno sam pospan! Invokacija je loša da gora ne može biti – pažnja na sve strane. Iracionalne halucinacije, kao što je vizija ili Elifasa Levija ili mog oca (ne bih mogao da se zakunem koga!) u najozbiljnijem času!
Ali iracionalan karakter pomenute vizije nije loš. One dolaze niotkuda; mnogo je gore kada se vaš sopstveni kontrolisani mozak otkači.

00:33 Pripremiću se zato za spavanje; zar nije zapisano da On daje Njegovim voljenima čak i u snu? "Druge, čak i u snu, On čini plodnim Njegovom snagom."

07:29 Probudio sam se i naterao da ustanem. Imao sam nekoliko dosta prijatnih snova, kako mi se čini. Ali njihov sadržaj je otišao, i u odsustvu proroka Danijela pustiću da stvar prođe.

07:44 Pranajama. 13 ciklusa. Vrlo zamorno; počeo sam da se znojim. Osrednje izvedeno.

08:00-08:20 Doručak. Hatha Jogi – kruška i dve galete.

08:53 Meditiram u položaju Obešeni čovek. Misao nejasna i lutajuća; ipak jednom viđena "predstava Užarene Vatre" kao planete (možda Mars). Dovoljno da uništi koncentraciju; onda je nestala, prokleta bila!

10:40 Pozabavio sam se prepiskom i drugim poslovima i popio limunadu.
Glas Nadija počeo je da odzvanja.

10:50 Uradio "Nerođeni" u asani. Dobro; ipak sam ispunjen krajnjim očajem pred beznadežnošću Zadatka. Posebno dobijam budistički osećaj, ne samo da je asana intenzivno bolna, već da su takvi svi zamislivi položaji tela.

11:00 Još sedim; sasvim skeptično; ne odustajem samo zato što sam čovek i što sam odlučio da završim sa tim.

11:13 Uradio 10 ciklusa pranajame. Malo bolje, i osetio blagi nagoveštaj Bhuchari Siddhi. Izgovaram mantru; pitanja se javljaju u mom umu: da li neprilično mešam pića? Mislim da ne; ako čovek ne bi prešao na neki drugi mistični proces, morao bi da čita novine.

11:20 Ovo završava mojih pola sata asane. Noge me puno bole; ipak ponovo hvatam sebe da želim Kendi (ne slatkiš, već mesto gde sam radio svoje prve Hindu prakse i dobio prve Rezultate) i život potpuno posvećen meditaciji. Ali nije to za mene! Nisam ja Pratyeka-Buda; Dhamma-Buda svakim svojim delićem! (Pratyeka-Buda dostiže Vrhovnu Nagradu samo za sebe; Dhamma-Buda je se odriče i vraća se u pakao – na zemlju – da druge poduči Putu, prim.izd.)
"Pauziram" nekoliko minuta da "razmatram".
Čvrsto sam ubeđen da bi najminimalnija doza Eliksira delovala kao "detonator". Čini se da sam savršeno spreman za prosvetljenje, makar samo zato što sam savršeno mračan. Ipak moja moć da stvaram magijske slike još me služi.

11:40- Položaj Obešeni čovek. Prizvaću Adonaija još jednom čistom mišlju. Zapao sam u
12:00 vrlo čudno stanje zaista; deo mene savršeno je uspavan, a deo savršeno budan.

14:10 Spavao, i to čvrsto, mada sa puno snova. Buđenje sa krajnjim užasom i mržnjom prema Stazi Mudrih – izgledalo je nekako kao da se zmaj-demon sa bronzanim zelenim krilima koja se presijavaju u svim bojama podigao uznemiren i ljut. I video sam da je najmanje hrabrosti dovoljno da se ustane i odbaci san, kao mali vojnik u potpunom srebrnom oklopu koji kreće sa mačem i štitom – pred čijom pojavom taj zmaj, ne usuđujući se da dočeka udarac, beži daleko.

14:15 Ručak, 3 Garibaldija i 3 galete. Napisao dva pisma.

14:50 Izašao da šetam i mantram.

20:03 Šetnja je bila na neki način dosta uspešna. Dobio sam dobre efekte mantre, na pr., mozak je sam preuzeo; takođe nenaklonost prema svemu osim prema Adonaiju postala je sve jača.

Ali kada sam se vratio iz posete B..... po drugarskom zadatku – jednoiposatnom razgovoru koji sam odvojio od mantra-joge – našao sam sve vrste ljudi u kafeu Dom, gde sam popio limunadu; oni su me zadržali u razgovoru, a u 6:30 Marit se pojavila i morao sam da žvaćem sendvič i pijem kafu dok je ona večerala.
Osećam malu glavobolju; proći će.
Ona je sada ovde samnom, ali ću pokušati da meditiram. Koliko god da je dražesna, ne želim da vodim ljubav s njom.

20:40 Mešavina mantre i milovanja prilično uspešna. (Na njen zahtev, dao sam M. minimalnu dozu H.)

21:15 Asana i meditacija sa mantrom od 8:40. Crnilo kao da se prekida. Za trenutak sam nejasno ugledao nečiju kičmu (ili pre Sušumnu) kao galaksiju zvezda, tako ukazujući na zvezde kao ganglije Univerzuma.

21:18 Da nastavim.

22:18 Ne mnogo zadovoljavajuće. Asana je postala bolna; kao crv, odustao sam i pokušao da se pravim budala; zabavio se Novim Čudovištem, ali nisam izveo "Vađroli Mudru." (Za ovo vidite Shiva Sanhita, i druge Svete Sanskritske Tantre, prim izd.)
Međutim, oslobodivši je se za trenutak, čovek može da nastavi.

22:24- Pranajama, 14 ciklusa. Zahteva malo napora; znojenje izgleda da je prestalo
i
22:39 Bhuchari jedva počeo.
Glava me stvarno puno boli.
Moram da dodam par primedbi. U šetnji sam otkrio da moja mantra Hua allahu, itd., stvarno pripada višuda čakri; tako sam pustio da se misao tu koncentriše. (Visuddhi-Cakkram: "nervni centar", u Hindu mističnoj fiziologiji, nasuprot larinksu, prim.izd.)
Takođe, pošto će ovo drugi da čitaju, mora se pomenuti da je skoro od početka ovog Dela Magijske Umetnosti kod mene prisutan promenljivi aspekt sveta čija je kulminacija držanje zakletve "Tumačiću svaki fenomen kao posebno bavljenje Boga mojom dušom". Ovaj aspekt je teško opisati; čovek je indiferentan prema svemu a ipak zainteresovan za to. Značenje stvari je izgubljeno, do početka njihovog Duhovnog Značenja; kao što, kada stavimo oko na mikroskop, nestaje kap vode na slajdu a otkriva se svet života, mada se pravi značaj tog sveta ne shvata sve dok nečije znanje ne postane daleko veće nego što jedan pogled može da omogući.

22:55 Pošto sam napisao ovo iznad, odmoriću se nekoliko trenutaka da pokušam da se oslobodim glavobolje.

Dobro poređenje (uzgred) za jednog Jogija je reći da on posmatra svoju misao kao mačka miša. Šapa je spremna da udari onog trena kad miš mrdne.
Pojeo sam galetu i popio malo vode, za slučaj da je uzrok glavobolje glad. (P.S.-Tako je i bilo; hrana je odmah izlečila.)

23:02 Sada ležim kao Obešeni čovek i izgovaram mantru u višudi.

23:10 Zaista moram da zapazim čudnu konfuziju u mom umu između višuda čakre i onog dela Bulevara Edgar Kvine koji izlazi na groblje. Čini se istovetno.
Pokušavajući da gledam u čakru video sam to.
Pitanje: Kakva je veza koja se učinila apsolutnom i suštinskom? Bio sam posebno impresioniran tom kapijom pre dva dana, njenom grupom ožalošćenih. Da li je ta scena možda snimljena u moždanoj ćeliji susednoj onoj koja snima višuda ideje? Ili sam ja u to vreme nesvesno razmišljao o svom vratu iz nekog drugog razloga? Gnjavaža! Ove stvari su demoni psećeg lica! Na posao!

23:17 Rad : meditacija i mantra.

23:35 Nije dobro. Otišao u maštanje o zamku i vojnicima. Ovo je imalo sve kvalitete pravog sna, pa ipak nisam bio uspavan u bilo kom drugom smislu. Uskoro ću biti, doduše. Izgleda budalasto da nastavim.
I zaista, iako sam pokušao da nastavim mantru sa njenom visokom težnjom ka znanju Adonaija, mora da sam se odmah uspavao.

Treći dan

06:55 Sada kad je dan slavno svanuo, probudio sam se pomalo umoran, ne osećajući se čisto i srećno, ne goreći od ljubavi prema mom Gospodu Adonaiju, mada stvarno postiđen jer me je tri ili četiri puta u toku noći ovo lojalno telo budilo, teralo me da ustanem i meditiram – a moja slaba volja mu je naredila da se smiri i odmara – o, jadni čoveče! robe sata i crva!

07:00- Petnaest ciklusa pranajame ispravilo me je mentalno i fizički: inače nisu bili
07:16 mnogo uspešni.

07:30 Doručkovao – kruška i dva Garibaldija (Uzgred, ovi su bili male veličine, pola velikog kvadrata.)

07:50 Popušio sam lulu da pokažem da ne žurim.

08:05 Obešeni čovek sa mantrom u višudi. Mislio sam da sam bio duže. U jednom momentu duh je počeo da se kreće - kako bih to drugačije izrazio? Svesnost kao da je tekla umesto da klopara. Da li je *to jasno?*
Ovde bi trebalo zapaziti da možda postoje neke suštinske razlike u delovanju muslimanskih i Hindu mantri. Ove druge tutnje, dok prve žamore. Nikada pre nisam ozbiljno probao prve do sada.

08:10-08:32 *Même jeu* – uopšte ne valja. Mislim da ću da ustanem i popijem tursku.

09:00 Ustao sam; pročitao pisma. Nastavio s mantrom sve vreme manje ili više svesno.

09:25 Napisao pisma i izašao.

10:38 Stigao u Café de la Paix, hodajući polako sa mantrom. Počinjem da je zaboravljam povremeno, pogrešno izgovarajući neke reči. Dobar znak! S vremena na vreme sam pokušao da je pošaljem gore i dole niz kičmu, sa dobrim dejstvom.

10:40 Popiću šolju kafe pa onda otići u tursko kupatilo. Ovo će mi možda opustiti udove i dati priliku za pravi nemilosrdan napor da se koncentrišem.
Ne može se lako shvatiti da je sav rad do sada bio preliminaran; namera je da se postigne da Chitam (sadržaj misli) teče ravno u jednom pravcu. Takođe se vežba njegovo odvajanje od Vrittis (utisaka). Čovek sve gleda, a ne vidi.
O, kafo! Silnim Imenom Moći te prizivam, posvećujući te Službi Magije Svetlosti. Neka otkucaji moga srca budu jaki, pravilni i spori! Neka moj mozak bude budan i aktivan u svom vrhunskom zadatku samokontrole! Da na moj željeni cilj, Adonai kome neka je Slava za uvek, deluje Tvoja snaga! Amen bez laži, i Amen, i Amen od Amen.

11:00 Sada idem u tursko kupatilo.

12:00 Kupanje je završeno. Nastavio sam mantru sve vreme, što je mnogo ublažilo torturu masaže. Ali nisam mogao da ostanem miran i nije mi bilo udobno u mojoj asani, čak ni u položaju Obešeni čovek ili Shavasana, "položaj leša". Mislim da toplota nadražuje i da me čini nemirnim. Nastavljam u hladnoj prostoriji ležeći.

12:10 Naručio sam 12 ostriga, kafu i hleb sa puterom.
O, školjke! Podarite mi snagu da formulišem 12 zrakova Krune HVA! Preklinjem vas i vrlo moćno naređujem.
Čak i Njime koji vlada sa Trona Tahutija do Ambisa Amentija, čak Ptahom zavijenim, koji je oslobađao smrtnike od besmrtnika, čak Amonom koji

daje život, i moćnim Khemom čiji je falus kao stub u Karnaku! I sobom samim i svojom muškom snagom te preklinjem. Amen.

12:20 Počinjalo je da mi se spava kad su školjke stigle.
Sada ih jedem na način jogija i ceremonijalno.

12:45 Pojeo sam svoje školjke, sažvakavši svaku; takođe malo hleba i putera na isti način, odajući hvalu Prijapu, Bogu školjki, i Demetri, Boginji Žita, i Izidi Kraljici krava. Dalje, molim se simbolično ovim obrokom za Vrlinu, Snagu i Veselost, kao što odgovara ovim simbolima. Ali veoma mi je teško da održim mantranje, čak i usklađeno sa pomeranjem vilice; možda je samo stvar u tome da ovaj poseban način jela (25 minuta za ono što bi se normalno pojelo za 3) zahteva celokupnu pažnju.

13:30 Utonuo u dremež. Pa, pokušaćemo da uradimo šta Brat Telo stvarno želi.

13:35 Pokušaj da se uspavam učinio me je natprirodno budnim.
Ja sam – kao i često ranije – u stanju koje je opisao Pavle (ne moj maser, onaj drugi Pavle!) u Poslanici Rimljanima, gl.vii, s.19.
Ustaću i ići dalje.

13:55 Rešio sam da okušam vatrena uzbuđenja Muladara čakre, jer se čitava Sušumna čini mrtvom. Ovo predstavlja rizik da budem obeležen kao Crni Magičar – od strane sveštenika, hrišćanskih naučnika i "samo-pouzdanih" klasa uopšte.

14:15 Stigao (delom taksijem) do Mesta. Izvesni neobični fenomeni koje sam primetio u čudna vremena – na pr. četvrtak uveče – mada nisam smatrao priličnim da zabeležim, moraju biti istraženi. Čini se sasvim izvesno da praksa meditacije veoma utiče na seksualni proces; kako i zašto još ne znam sigurno.

14:45 Gluposti! Sve savršeno normalno.
Teško, međutim, da se održi mantranje.

15:00 Sedim na ivici velike fontane u Luksemburgu. Ovo mrtvilo celog sistema se nastavlja.
Da objasnim. Normalno, ako se misao energično usmeri ka skoro bilo kojoj tački u telu, oseća se da ta tačka pulsira il čak boli. Posebno je to slučaj kada se vibrira mantra ili Magijsko Ime u nervni centar. Trenutno ne mogu uopšte da to uradim. Izgleda da je Prana uravnotežena u celom organizmu: veoma sam miran – baš kao što je mrtvo telo.
To je užasno mučno, u neku ruku, jer je ovo stanje upravo suprotno Darani; pa ipak, znamo da je to faza na putu ka Samadiju.

Zato ustajem i dajem pouzdano Znak Apofisa i Tifona, a onda ću da razmatram refleksije slatkog Oktobarskog Sunca na penušavim vodama fontane.
(P.S.-Sad sam se setio da sam zaboravio da ustanem i dam Znak.)

15:15 Uzalud posmatram Sunce, prelomljeno usnama vode u bezbroj svetlucavih zvezda koje se prelivaju, okreću, kovitlaju, glasno plaču – jer On koga moja duša traži nije u njima. Niti je u fontani koja večno šiklja i pada blistavih kapljica; jer ja želim Nebesku Rosu. On nije ni u mirnim dubinama vode; njihove se usne ne sreću sa Njegovim. Niti se – o, moja dušo! – On može naći bilo gde u tvojim tajnim pećinama, neosvetljenim, bezobličnim, i praznim, gde lutam tražeći Ga – ili tražeći odmor od tog traženja! O, moja dušo! – uzdigni se; glumi čoveka, budi jak; očvrsni pod svojom teškom Sudbom; jer na kraju ćeš Ga naći; i ući ćete zajedno u Tajnu Palatu kralja; čak i u Baštu Ljiljana; i bićete Jedno zauvek. Neka tako bude!
Ipak, sada – ah, sada – nisam ništa drugo do mrtav čovek. Unutar i izvan mene još se mrda taj život čula koji nije život, već kao da crvi prave gozbu na mom mrtvom telu. ...Adonai! Adonai! moj Gospode Adonai! Zaista si me napustio. Ne! Lažeš, o slaba dušo! Ostani u meditaciji; ujedini sve svoje simbole u oblik Lava i budi gospodar svoje džungle, putujući kroz ropski Univerzum kao Lav Mau, vrlo gospodski, kao što Sunce u svojoj snazi putuje nebom Nue u svojoj barci sredinom dana.
Jer sve ove misli su uzaludne; postoji samo Jedna misao, mada se ona još nije rodila – On je samo Bog, i nema drugog Boga osim Njega!

15:30 Hodajući do kuće sa mantrom, odjednom me uhvatio grč jadikovanja i povikao sam "Bože, moj Bože, zašto si me napustio?" – i moram da stanem i da to zabeležim!
Dobra stvar, jer to me smiruje.

15:45 U kafeu Dom, vladam sobom. Mantra ide upravo 30 puta u minuti, 1800 puta za sat, 43.200 puta dnevno. Da bi se izgovorila milion puta bilo bi potrebno više vremena nego što je trebalo junakinji gospođe Glin da začne. Ipak ću postići željeni rezultat i ako treba da je izgovorim sto i jedanaest miliona puta. Ali, oh! Oplodi moje Akasično[4] jaje danas!
Ova primedba, primetićete, zaista je karakteristična za čoveka Džona Sv. Džona. Shvatam koliko je smešna; ali usto sam sasvim ozbiljan. Vi dosadni psi!
("Akasično jaje" je sfera ličnosti čoveka. Teozofski termin. – prim. izd.)

15:55 Mantre mogu da budu još korisnije kao palindromi.[5]

[4] "Akasično" – ono što je od, pripada, nalazi se u Akaši, prim. prev.
[5] Reč ili rečenica koja se čita odnatrag isto kao odnapred, prim. prev.

15:56 Pokušavam da konstruišem magični kvadrat od mantre. Ne vredi. Ali mantra ide mnogo bolje, sasvim mehanički i "bez vezivanja" (tj., bez svesnog zadnjeg plana. "Umetnost radi umetnosti" kako jeste.)

16:10 Pijem limunadu.

16:25 Avaj! Nailazi Marit (sa tužnom pričom o H. Izgleda da se onesvestila i provela nekoliko sati u bolnici. Morao sam da insistiram da ostane samnom; simptomi su počeli odmah nakon što je popila kafu. Kod sebe sam primetio da je jelo započelo akciju).

17:30 Sat pomešanog dremanja i mantre.
Sada se ponovo osećam živim. Neobično je koliko sam bio miran i uravnotežen: ipak, sada sam ponovo pun energije; neka bude do tačke Entuzijazma!
Ljudi će se sigurno nasmešiti ovom egzaltiranom mistiku; njegov život čini se da se sastoji od spavanja i vođenja ljubavi. Zaista, danas sam šokantno bio pod uticajem Tamasa, sfere mraka. Ali to je jasno efekat umora jer sam tako naporno radio.
O Gospode, koliko dugo?

17:50 Mantra još žamori. Toliko sam daleko od Staze da sam stvarno rešio da ubedim Marit da mi dozvoli da izvedem na njoj Crnu Misu u ponoć. Voleo bih da prizovem Tifona, da prokunem Ozirisa i sagorim njegove kosti i krv!
Sada barem svečano izražavam pobožnu želju da Krokodil Zapada pojede Sunce jednom zauvek, da Set ukalja Sveto Mesto, da Piton izgovori na uvo Izide najveće Bogohuljenje.
Tražim đavola. Hoću da izgovaram Indrinu mantru dok njegov tron ne postane crven od usijanja i sagori njegove lotosne butine; hteo bih da uštinem malog Harpokrata dok ne drekne...i hoću takođe! Nekako!

18:15 Sada sam upao u samo-zadovoljstvo, kezim se na sve kao neki pospani kineski bog. Bog zna da nemam razloga za to!
Ne mogu da odlučim da li da gladujem, ili da pojedem sendvič, ili da nakljukam zver Džona Sv. Džona. On nije ni malo gladan, mada nije jeo ništa što bi se moglo nazvati Obrokom od četvrtka uveče. Hata-joga igra hranjenja je svakako čudesna.
Voleo bih da radim marširanje i disanje sa ovom mantrom, kao što sam nekada sa Aum Tat Sat Aum. Možda dva koraka za mantru i 4-8-16 koraka za ciklus disanja? To bi značilo 28 sekundi za ciklus disanja; sasvim dovoljno za čoveka koji maršira. Možemo da pokušamo 4-8-8 za početak; ili čak 8-8-8 (za Kočiju, u kojoj se moj Geburah diže do Binaha – Snage, dobijajući Krila Razumevanja). (Ovi simboli, aluzije i reference mogu se naći u 777, upravo publikovao "The Equinox"- vidi reklamu - prim.izd.)

18:55 Sada ću ceremonijalno da ukaljam Beit Alah sa Svinjom, da izrazim u maloj meri svoju krajnju odvratnost i indignaciju prema Alahu jer nije uradio svoj posao kako treba. Uzalud kažem "Labbaik!" (Ovde sam. – prim.izd.) On odgovara, "Ali, ja *nisam* tu, stari momče – još jedan zez!" Nedovoljno On poznaje svog čoveka ako misli da može da me uvredi nekažnjeno. Andre, jedan sendvič!
(Beit Alah, Džamija u Meki, znači "Kuća Boga" – prim izd.)

19:05 Prekinuću mantru dok jedem, da bih se koncentrisao: a) na žvakanje, b) na kaljanje Božje Kuće.
Nije baš lako! prokleta stvar ide i dalje kao prerijska vatra. Važno je onda zaustaviti je apsolutno po volji: čak i sam Rad može da postane opsesija.
11 sati bez pravog prekida – nije loše.
Loš deo danas je izgleda asana, i mrtvilo. Ili, možda još gore, ne uspevam da shvatim pravi magijski značaj mog rada: otuda sve vrste besciljnih formula koje, prirodno, ne vode do rezultata. Upravo mi je upalo – možda je to ova Izida Apofis Oziris IAO formula koju sam toliko često propovedao. Prva dva dana su sigurno bila Izida – prirodni, prijatni, laki događaji. Najizvesnije takođe, danas je bio Apofis! Setite se divljeg psovanja i crne magije itd....Moramo da se nadamo delu Ozirisa sutra ili prekosutra. Rađanje, smrt, vaskrsenje! IAO!

19:35 Sendvič uredno sažvakao, popio dve Kafe, nastavljam mističnu Mantru. Zašto? Zato što sam baš to odabrao da uradim.

19:50 Ovo je brzopleto reći i palim mirise Bogovima Inferna da Omen može da se preokrene; ali čini se da sam pobedio pravog Stanara Praga jednom zauvek. Jer sada je moj najcrnji očaj smiren izvesnošću prolaska kroz to pre ili kasnije, i to upadljivo uspešno.

21:30 Poslednja tri-četvrt sata protraćio sam u razgovoru sa Dr. R....., tim vrlo interesantnim čovekom. Hteo sam da kažem u slušanju, ne u razgovoru. Ti si loš, besposlen, beskoristan momak, O. M.! Što se ne držiš mantre?

22:40 Popio sam dve limunade i otišao u sobu da uradim moćnu čaroliju magijske Umetnosti.

23:00 Otarasivši se Marit (koja je, uzgred, Sasvim luda) i time (možemo se nadati) Apofisa i Tifona, izvodim Veliki Ritual DCLXXI sa dobrim rezultatima magijski; tj. formulisao sam stvari vrlo lako i silovito; čak sam u trenutku dobio nagoveštaj Slave Adonaija. Ali napravio sam apsurdnu grešku prošavši kroz ritual kao da ga uvežbavam, umesto da ostanem na Prijemu Kandidata i insistiram da budem *zaista* primljen.
Zato ću sada (11:50) ponovo da sednem i prizivam stvarno jako na ovaj isti način, dok su Miris i Vizija još uvek formulisani, iako neosetno, oko mene. I tako će se završiti Treći dan mog povlačenja.

Četvrti dan

00:15 Tako počinje četvrti dan ovog mog velikog magijskog povlačenja; krvarim od zareza mog magijskog noža; boli me vrelina Svetog Ulja; u modricama sam od biča Ozirisa koji me je tako okrutno udario; Miris još ispunjava prostoriju Umetnosti; - a ja?
O, moj Gospode Adonai, svakako sam Te prizvao sa žestinom; ipak Ti ne dolaziš sasvim na sastanak. A ipak znam da si bio tu; i možda će jutro doneti sećanje na Tebe koje ova svest ne sadrži.
Ali kunem se Tvojom sopstvenom slavom da neću biti time zadovoljan, da ću nastaviti čak do ludila i smrti ako je to Tvoja volja – ali ću upoznati Tebe kakav jesi.
Čudno je kako su moji povici zamrli; kako sam zatekao sebe da se vraćam staroj mantri koju sam radio juče.
Međutim, pokušaću malo duže u Položaju Obešeni čovek, iako me san ponovo napada. Umoran sam, pa ipak zadovoljan, kao da se nešto veliko zaista dogodilo. Ali ako sam izgubio svest – stvar o kojoj niko ne može da bude siguran po prirodi stvari – to mora da se desilo tako tiho da nisam ni znao. Sigurno ne bih pomislio da je prošlo 25 minuta, kao što jeste.
Ali ja stvarno tražim Znanje i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarom za koje ne ostaje toliko mnogo da bi se izvukli iz dobrih rezultata u mom životu i radu; želim Miris i Viziju. . .
Zašto se toliko materijalno valjam u gustini? To je malo važno; ostaje činjenica da se valjam.
Želim to određeno iskustvo u istom smislu kao što ga je imao Abramelin; i štaviše, želim da nastavim dok ga ne dobijem.

00:34 Počinjem, stoga, u položaju Obešeni čovek, da prizivam Anđela, unutar Piramide koja je već prigodno pripremljena sa DCLXXI.

00:57 Avaj! uzalud sam pokušao čak najviši ritual Čekanja Voljenog, mada sam jednom pomislio – Ah! daj svom Voljenom u snu!
Koliko bi trebalo da se stidim, ipak! Kao ljubavnik zemlje čovek bi trebalo da hoda na vrhovima prsitju od uzbuđenja, drhti na svaki zvuk, željan, uplašen. . .
Ja ću, međutim, da ustanem i otvorim (kao simbol) vrata i prozor. Eh, da su vrata mog srca uvek otvorena! Jer On je uvek tu i uvek željan da uđe.

01:00 Ustajem i otvaram mom Voljenom.
. . .Neka mi bude odobreno da po dnevnom svetlu ovog dana konstruišem od DCLXXI savršeni ritual samo-inicijacije, da bih izbegao stalnu teškoću preuzimanja različitih Božjih oblika. Onda neka taj ritual bude stalna veza među nama... tako da u svako doba mogu da budem savršen u Tvom Znanju

i Razgovoru, o moj Sveti Anđele Čuvaru! kome težim poslednjih deset godina.

01:05 I ako se sada čini da se spremam da spavam, čekam Te... čekam Te!

07:35 Ustajem iz sna, oči malo umorne, duša sveža, srce oporavljeno.

08:00 Shodno tome, nastavljam u blagoj i lakoj meditaciji na mog Gospoda Adonaija, bez straha ili usiljenosti, sasvim direktno i prirodno.
Jedna od stvari koja je iskrsla prošle noći sa Dr. R...d, bilo je pisanje gluposti za časopise. On je smatrao da čovek može to da radi u pauzama ozbiljnog rada; ali ja mislim da ne treba rizikovati. Proveo sam ovih mnogo godina trenirajući svoj um da misli jasno i izražava se divno. Treba li da se prostituišem za šaku hleba?
Kunem se Tobom, O Tobom koji si ja, da ću pisati samo u lepoti i harmoniji, da ću dati svetu kao što Ti daješ meni, bilo da je to satiruća vatra, ili pehar vina Jahusa, ili svetlucavi bodež, ili disk svetliji od sunca. Pre ću umreti od gladi na ulici nego se predati niskosti ljudi među kojima živim – O, moj Gospode Adonaji, budi samnom, daj mi najčistiju poeziju, drži me za ovaj zavet! I ako skrenem, čak i za trenutak, molim te, upozori me nekim kaznenim znakom, da si Ti ljubomorni bog, i da me Ti čuvaš zaklonjenog, paženog, čuvanog u Tvom haremu čistog i savršenog supružnika, kao vitka fontana koja igra u Tvojim dvorovima od mermera i malahita, jaspisa, topaza i lapis lazulija.
I mojom magijskom moći prizivam sve stanovnike deset hiljada svetova da posvedoče ovu moju zakletvu.

08:15 Ustaću i doručkovati. Mislim da mogu svejedno i da nastavim mantru jer je već sama počela.

09:00 Stigao u Panteon, da doručkujem kafu, kiflu i breskvu.
Pokušaću da opišem ritual DCLXXI; pošto je njegova priroda značajna za ovu veliku ceremoniju inicijacije. Oni koji razumeju ponešto o Stazi Mudrih mogu da dobiju neki nagoveštaj metoda delovanja L.V.X.-a.
A mislim da će mi opis pomoći da se spremim za odgovarajuću adaptaciju ovog Rituala svrsi Samo-inicijacije.
Oh, kako je blag vazduh, i kako vedro nebo, onome ko je prošao kroz crnu vladavinu Apofisa! Kako su beskonačno muzikalni glasovi Prirode, oni koji se čuju, i oni koji se ne čuju! Koje Razumevanje Univerzuma, koja Ljubav je nagrada onome ko je izveo sve stvari i izdržao sve stvari!
Prva operacija Rituala DCLXXI je priprema Mesta.
Postoje dve sile; sila Smrti i sila Prirodnog Života.
Smrt počinje Operaciju jednim kucanjem, na koje Život odgovara.
Onda Smrt, terajući sve sile strane operaciji, izjavljuje Govor u Tišini.

Oba oficira idu od svojih prestola i formiraju osnovu trougla čiji je vrh Istok. Prizivaju Božansku Reč, i onda Smrt ubija nožem, i balsamuje uljem svoju sestru Život.
Život, tako pripremljen, priziva, po pozivu Smrti, sile neophodne za Operaciju. Reč uzima svoj položaj na Istoku, a oficiri je pozdravljaju govorom i tišinom u svojim znakovima; i oni izgovaraju tajnu Reč moći koja izrasta iz Tišine i vraća se u nju.
Sve ovo potvrđuju; i u potvrđivanju trouglaste osnove Piramide, nalaze da su misteriozno potvrdili Vrh iste čije ime je Ekstaza.
Ovo je takođe zapečaćeno tajnom Rečju; jer ta reč sadrži Sve.
U ovu pripremljenu Piramidu božanske Svetlosti dolazi izvesno tamno biće, koje niti zna sopstvenu prirodu, niti poreklo, niti sudbinu, čak ni ime onoga što želi. Pre nego što uđe u piramidu, stoga, od njega se zahtevaju četiri iskušenja.
Tako, vezan i pokrivenih očiju, on posrće napred i prolazi kroz bes Četiri Velika Princa Zla Sveta, čiji je Teror oko njega na sve strane. Ipak pošto je sledio glas Oficira koji ga je pripremio, u ovom delu Rituala ne više samo Prirode, velike Majke, već Nešamah (njegove težnje) i predstavnika Adonaija, on može da prođe kroz sve. Ipak, uprkos pretnje Hiereusa, čija je funkcija sada funkcija njegovog straha i hrabrosti, on nastavlja i ulazi u Piramidu. Ali tu ga ščepaju i bace oba oficira kao nekoga ko nije vredan da uđe. Njegova težnja ga pročišćava čelikom i vatrom; i tu dok leži potresen silom rituala, on čuje - kao što čak mrtvo telo čuje glas Israfela – Hegemona koji peva svečanu himnu hvale toj slavi koja je Vrh i nevidljivo vlada i upravlja celom Piramidom.
Sada to mračno stvorenje podižu oficiri i dovode do oltara u centru; i tu ga Hiereus optužuje za dvadeset i dve Nečasnosti, dok Hegemon podižući njegove vezane ruke neprestano viče protiv njegovog neprijatelja koji je pod Senkom Večnih Krila Svetog. Ipak, na kraju, kod najviše optužbe, Hiereus mu zadaje smrtonosni udarac. Isti odgovor mu pomaže, i u njegovoj snazi je uzdignut svojom težnjom – i sada stoji uspravno.
Onda putuje u svoju novu kuću, i primećuje u dato vreme, svaki put prethođeno novim ogledom i uravnoteženjem, sile koje ga okružuju. On vidi Smrt, i Život Prirode čije je ime Tuga, i Reč koja ubrzava ove, i samog sebe – i kada je prepoznao ova četiri u njihovoj istinskoj prirodi on prolazi do oltara još jednom i kao vrh spuštajućeg trougla primljen je u gospodarstvo Dvostrukog Kraljevstva. Tako je on član vidljive trijade koja je ukrštena sa nevidljivom – gle, heksagram Kralja Solomona! Sve ovo Hiereus zapečaćuje otkucajem i na nove pozive Hegemona – na njegovo iznenađenje – nalazi sebe kao Obešenog Čoveka Tarota.
Svaku tačku tako formirane figure oni krunišu svetlošću, dok on sija Plamenom Duha.
Tako i ne drugačije on je učinjen učesnikom Misterija, i pogađa ga Munja. Gospod je sišao s neba sa uzvikom i Glasom Arhanđela, i sa Božjom trubom.

On je postavljen u Tronu Dvostrukog Kraljevstva i on vlada Štapom Dvostruke Moći znakovima stepena.
Prepoznat je kao inicijant i reč Tajne Moći i tiho primenjivanje Sakramenta Mača i Plamena, potvrđuju ga.
Onda, pošto su reči kako treba izgovorene i dela urađena, sve je simbolično zapečaćeno sa Trideset Glasova, i Rečju koja vibrira od Tišine do Govora, od Govora opet do Tišine.
Onda je Piramida zapečaćena, kako je i otvorena; ipak u ovom pečaćenju trojica ljudi učestvuju na izvestan mističan način u Euharistici Četiri Elemenata koji su konzumirani radi Usavršavanja Ulja.
Konx Om Pax. (Ovim mističnim rečima Eleuzijske Misterije su zapečaćene. –prim. izd.)

10:00 Napisavši ovo objašnjenje, pročitaću ga ponovo i meditirati ozbiljno na to. Sve ovo sam napisao u Moći Tajnog Prstena koji su mi poverili Gospodari; tako da sva moć bude apsolutno ispravna.
Jedna stvar čini mi se vredna pomena. Prošle noći kada sam ušao u restoran da razgovaram sa R----d, moja odvratnost prema hrani bila je toliko jaka da je sam njen miris izazvao pravu mučninu. Danas sam savršeno uravnotežen, niti sam gladan niti mi je muka. Ovo je zaista važnije nego što izgleda; kada vidite da osoba dobija bubice, to je siguran znak da je pod mračnom vladavinom Apofisa. U Kraljevstvu Ozirisa je sloboda i svetlost. Danas neću da jedem ni sa otvorenom proždrljivošću Izide, ni sa strogim asketizmom Apofisa. Ješću onoliko mnogo ili malo koliko mi se sviđa; ova nasilna sredstva nisu više neophodna. Kao Grof Fosko, "ići ću svojim putem podržan svojim uzvišenim pouzdanjem, samo-uravnotežen mojim nenarušivim mirom."

10:50 Proveo sam pola sata lutajući Luksemburškim Muzejem.
Sada sedam da meditiram na ovaj novi ritual.
Sledeće - čini se – bi trebalo da bude kratak pregled – prokletstvo, hteo bih da sve napišem odmah – ne! Biću strpljiv i malo ću da mučim Duh. Koketiraću kao španski milosnik.
1. Smrt poziva Život i tera sve druge sile.
2. Invokacija Reči. Smrt posvećuje Život, koja u svom vrtoglavom plesu priziva Reč.
3. Oni pozdravljaju Reč. Znakovi i M___M moraju da budu Horus, ako išta.
4. Čudesno javljanje Jahusa, neprizvanog.
1. Tri pitanja.
2. Četiri ogleda. Upozorenje i ohrabrenje kao apel Oficirima.
3. Prag.
Hor Pročišćenja.
Himna "Moje srce, moja majka!" kao što je već napisano, godinama ranije.
4. Za oltarom. Optužbe i odbrana kao antifoni.
5. Putovanje. Prepreka i prolaz, i 4 vizije kao moćna muzika.

6. Obešeni Čovek – silazak Adonaija.
7. Ustoličenje – znakovi, itd.

Zapečaćivanje kao za otvaranje; ali ubaciti Sakrament.

13:15 U toku ručka od 12 ostriga, Cêpes Bordelaise, Tarte aux Cérises, Café Noir, žurno obavljenog bez Joge ili ceremonija, napisao sam Ritual u stihu, na egipatskom jeziku. Nisam dobro razmišljao. Vreme će pokazati: takođe iskustvo. Recitovao bih Tenisona kad bih mislio da bi to dalo Samadi!
Sada još mantre, mada, boga mi, počinje da mi bude muka od nje.

13:40 Čini mi se, sada kad vidim svoj put u Operaciji malo jasnije, da se prvi dan može smatrati kao Ubijeni Oziris □ , drugi kao Ožalošćena Izida ++. treći kao Trijumf Apofisa **V**, a današnji kao Uskrsli Oziris **X**; a ova četiri da su sami savršeni kao operacija 5º=6º (ili moguće sa još jednim ili dva da rekapituliraju L.V.X. Lux, Svetlost Krsta). Odatle se može nastaviti do nekog simboličnog prolaza kroz stepen 6º=5º – mada je naravno taj stepen stvarno simboličan za ovo putovanje duše, a ne obrnuto – i kroz 7º=4º; tako možda – kad bi se neko samo usudio da se tome nada! – do sticanja 8º=3º. Izvesno je da ovo malo što sam do sada uradio pripada ne više no Manjem Adepstvu, mada sam koristio visoke formule u toku svog rada.

13:55 Moja Prana deluje grozničavo; mešavina umora i energije. To nije dobro: verovatno jer sam se naklopao za ručak, i može da znači da moram da spavam da bih povratio ravnotežu. Ja ću, međutim, da upotrebim Ritual Pentagrama na moju Anahata čakru (srce; nervni centar u Hindu mističnoj fiziologiji. - prim.izd.) i vidim da li me to smiruje. (P.S. -Da: trenutno). Zapazite, molim, kako u ovom stanju jakog magijskog naprezanja najbeznačajnije stvari imaju veliki uticaj. Normalno, mogu da pojedem bilo šta u bilo kojoj količini bez najmanjeg efekta bilo koje vrste; to dokazuju moje ekspedicije i pijanke; ni od čega mi ne pozli.
P.S. - Ali primetite, molim! Normalno me pola flaše Burgundca primetno uzbudi; dok radim ovu magiku više liči na vodu. "Drugačije ocenjivanje svih vrednosti!"

15:55 Uz limunadu sam obnavljao novi Ritual. Takođe sam kupio odgovarajući materijal da ga dobro prepišem; i to sam uradio bez svečanosti ili ceremonije, već sasvim jednostavno, baš kao što bi bilo ko drugi mogao to da kupi. Ukratko, kupio sam ga na zaista Rozekrucijanski način, po običajima zemlje.
Dodajem nekoliko razmatranja o stepenu Adeptus Major 6º=5º.
(P.S. - Treba napraviti razliku između postizanja ovog stepena u prirodnom i u duhovnom svetu. Prethodni sam posedovao odavno.)

1. To može da znači strogi asketizam. U slučaju da treba da izađem na tu stazu, pokušaću i uzeću stvarno dobru večeru da se ojačam.

2. Staze koje vode do Geburaha su od Hoda, staza Obešenog Čoveka, i iz Tifareta, staza Pravde, obe uravnoteženi aspekti strogosti, jedna obuhvata Samo-žrtvovanje, druga nevoljnu patnju. Jedna je Slobodna volja, druga Karma; i to u širem smislu od Patnje.
Ritual DCLXXI biće ipak primenljiv: zaista, može se smatrati dovoljnim; ali naravno on mora da se živi kao i da se izvede.

(Ovde moram da se požalim na ozbiljne probleme sa naliv-perima i na gubljenje dragocenog vremena na njihovo popravljanje. U toku cele operacije se kvare, tako nešto mi se nije desilo skoro osam godina. Nadam se da konačno imam dobro – da, hvala Bogu! ovo piše pristojno.)

16:15 Nekako sam izgubio nit; ludirao sam se sa previše čudnih stvari, mada su možda bile potrebne. Bilo bi bolje da dobrih sat vremena želim Sastanak sa Adonaijem.

17:40 Uradio sve to i čin Milosti. Ponovo ću da pregledam ritual, jedem, vratim se i prepišem ga da može da se koristi.
Neka Gospod Adonai nadgleda Rad da bi bio savršen, sigurno i nepogrešivo Prizivanje, i Rad prave Magičke Umetnosti, da mogu da prizovem Njega sa uspehom kadgod to Njemu odgovara.
Za Njega; ne za mene! Zar nije napisano da osim ako Adonai ne izgradi Kuću, uzalud rade oni koji je grade?

18:15 Kod Lavenija. Ne radi mi se revizija, čitaću ovaj zapis.
Večera će mi biti Bisque d'Ecrevisses, Tournedos Rossini, a Coupe Jack, pola boce Mersoa, i kafa. Sve bi sada trebalo da oslobodi adepte optužbe da ne znaju kako da sebi ugode.

19:20 Večera gotova, vraćam se Mantra-Yogi. Može se zapaziti da sam očekivao da vino izuzetno deluje na mene; naprotiv, ima mnogo manje efekta nego obično.
Ovo je prilično važno. Namerno sam apsitinirao od bilo čega što bi se moglo nazvati drogom, do sada, iz straha da ne pomešam efekte.
Sa mojom poznavanjem delovanja hašiša, verovatno bih u trenutku srušio kraljevstvo Apofisa od juče, a to bi uistinu bilo 5% droge a 95% magike; ali niko mi ne bi verovao. Zapamtite da je ovaj zapis namenjen Britanskoj Javnosti "kojoj se možda još dopadam". Ne daj Bože! jer ne mogu da podelim odjek Brauningove nade. Njihova podmazanost, hipokrizija, i podlost su takve da bi njihovo poštovanje moglo samo da znači moju ništavnost, ne njihovo pokajanje. Izvinite ako sam pesimističan u vezi njih! Gadno za mene, uzgred, ako bi počeli da me kupuju! Morao bih, zbog doslednosti, da si presečem grkljan!
Smiri se, prijatelju! Nema opasnosti.

19:40 Ponovo kod kuće i obučen. I umoran sam i potišten, čak i kad sam miran; jer dan je bio, a i veče je, blizu i vruće, sa malo magle; i čovek može da posumnja da je vazduh prepun elektriciteta. Odmaraću se mirno sa svojom mantrom kao Obešeni Čovek, i možda malo spavam.

20:10 Nema sna – nema odmora za nevaljale! Čudno je kako je mantra-joga potpuno nezavisna od sanjarenja. Mogu da izgovaram svoju mantru energično dok mi misli lutaju širom sveta; ipak ne mogu da napišem najjednostavniju rečenicu ako je ne zaustavim, osim sa vrlo velikim naporom, a onda to nije zadovoljavajuće ni za jednu stranu!
Meditacija – "racionalne" vrste – o ovome vodi me da sugerišem da aktivna "sjajna" misao može da bude nekompatibilna sa mantrom, koja je i sama (?) aktivna. Čovek može da čita i razume sasvim dobro dok mantra ide; može da pamti stvari.
Na primer, vidim moj lanac za sat; mislim "Zlato. Au, atomska težina 196. AuCl3, 3 funte 10s. 0d. po unci." i tako *ad infinitum*; ali čin zapisivanja tih stvari zaustavlja mantru. Ovo može da bude delom zato što uvek kažem u sebi svaku reč dok je pišem. (P.S. - Ali to radim, mada moguće manje, dok čitam)

20:22 Pošto sam stvarno budan, mogu i da uradim malo Pranajame.

20:40 Koliko malo znam o magici i uslovima za uspeh! Mojih 17 ciklusa disanja nisu bili apsolutno laki; ipak sam ih uradio. Posle obilne večere!!! Znojenje je bilo dosta malo, uprkos toplote noći i vežbe; i prvi simptomi Bhuchari-Siddhi – "skakanja kao žaba"- bili su dobro izraženi. Ohrabren sam da provedem nekoliko minuta (još u Asani) čitajući Shiva Sanhita.

21:00 Asana vrlo bolna opet. Istina, radio sam je vrlo strogo.
Primećujem da daju drugu fazu – drhtanje tela – kao preliminarnu skakanju kao žaba – ja sam to izostavio, pošto je jedna očigledno začetak druge.
Hindusima izgleda nedostaje osećaj proporcije. Kada Jogi, okrećući jezik nazad pola minuta pobedi starost, bolest i smrt, onda umesto da se lepo provodi on strpljivo (i dosta patetično, mislim!) posvećuje svoju mladalačku besmrtnost pokušavanju da "pije vazduh kroz kljun vrane" . . . . . u nadi da će izlečiti tuberkulozu pluća koju verovatno nikada nije imao i koja je u svakom slučaju izlečena prethodnim naporom!

21:40 Vežbao nekoliko ovih mudra i asana.
U vezi Višuda čakre koja je "brilijantno zlatne ili boje dima i ima šesnaest latica koje odgovaraju zvukovima šesnaest samoglasnika", može se dobiti dobra mantra od engleskih samoglasnika, ili od hebrejskih.
"Sve čudnije i čudnije!" Jogiji poistovećuju Varanu (Gang) sa Ida-Nadi, Asi (?) sa Pingala-Nadi, a Benares sa prostorom između njih. Kao kad bih poistovetio svoje grlo sa Kapijom groblja Monparnasa.

Pa, potrebna je vrlo velika diskriminacija i dobra čvrsta osnova znanja, ako čovek misli da bilo šta razume iz ovih Hindu knjiga.

22:20 Malo Pranajame, mislim.

22:22 Uopšte ne mogu da sa smirim! Pokušaću opet Obešenog čoveka.

22:42 Nije baš dobro. Mantra ide, ali ne hvatam Čakre.
Teško je to objasniti; najbolje poređenje je sa motorom koji radi bez kvačila; ili sa čovekom koji vozi lebdeću mašinu.
Ne može da se shvati.
Činjenica je, sasvim sam dekoncentrisan. Očigledno je završena faza Vaskrslog Ozirisa; i mislim da je to slučaj nasilnih mera.
Kad bi se čovek sada opustio i čekao jutro, kao brodolomnik Pol, verovatno bi se probudio kao običan čovek sveta.
Pitanje se onda javlja: Šta da uradim da budem spašen?
Jedini odgovor – i to sasvim nepovezan sa pitanjem – je da bi Ritual Adeptus Major trebalo da pokaže Rađanje Horusa i Ubijanje Tifona. Ovde su opet Horus i Harpokrat – blizanci znakova blizanaca rituala $0^{o} = 0^{o}$ - ubice Tifona. Tako se svi rituali mešaju: simboli se ponovo javljaju, mada u različitim aspektima. U svakom slučaju, čovek želi nešto puno bolje od staze Pe u ritualu $4^{o} = 7^{o}$.
Mislim da kandidat treba da bude stvarno bičevan, mučen, žigosan vatrom radi njegovih uravnotežavanja na različitim "Stanicama Krsta" ili tačaka na njegovom mističnom putovanju. Svakako mora da pije krv za sakrament – ah! sada vidim to tako dobro! Inicijator mora da ga ubije, Ozirisa; on mora ponovo da se digne kao Horus i da ubije Inicijatora, preuzimajući njegovo mesto u ceremoniji odatle do kraja. Malo nezgodno tehnički, ali prilagodiće se nauci. Radili su to od davnina kod izvesnog jezera u Italiji!
Pa, sve ovo je demon sa licem psa koji me stalno odvlači od Svetih Misterija. Ne mogu da izađem i ubijem nekoga u ovo doba noći! Možemo da počnemo, doduše, sa malo bičevanja, mučenja i žigosanja vatrom . . .
Sve za miran život!

23:00 Ali nije lako bičevati se sa odorom na sebi; i mada bi čovek mogao da je skine, treba razmotriti jedno: da čovek ne može (osim žalosnim slučajem) da sebe povredi više nego što želi. Drugim rečima, nemoguće je tako naneti bol, pa su tako kaluđeri koji su se šibali bičem s pravom osuđeni kao razvratnici. Jedini način da se to uradi bio bi da se primeni neko mučenje čiju jačinu čovek ne bi mogao da odmeri u tom trenutku: na pr. može da se zaroni u petrolej i zapali ga, kao što je uradila jedna mlada dama, mistik – pretpostavljam u Britaniji! – pre neki dan. Ne boli sam čin, već posledice. Tako, iako čovek zna otprilike šta će se desiti, može da natera sebe na taj čin.
Ovo je, onda, mogući oblik samo-mučeništva. Slično, sakaćenje; iako je možda pravično primetiti da su svi ovi ljudi ludi kada rade te stvari, i njihov

standard zadovoljstva i bola konsekventno toliko različit od normalnog čoveka da je nerazumljiv.
Pogledajte mog Ujka Toma! koji ide svetom hvališući se svojom čestitošću. Taj manijak je verovatno srećan – paun koji je sav rep! I kokodače.
Pogledajte Vegetarijance i Volasite i svu tu gomilu ludaka. Plaćeni su novcem uobraženosti. Neću da tra ćim sažaljenje na njih!

23:03 Bolje da sažaljevam sebe, ne mogu čak ni da napravim razumna "razmatranja" za Ritual Adeptus Major.
Jedino što se može ukratko je da nastavim polako, sa malo dodatne hrabrosti i energije – to neće škoditi! – po istoj liniji. Krivudanje Puta mora nužno da me vodi baš tamo gde on slučajno ide. Zašto namerno skretati sa Geburaha? Zašto ne težiti direktno Stazom Mesečevog Zraka do Neiskazive Krune? Skromnosti ovde nije mesto!
Vrlo dobro. Onda kako težiti? Ko je to što stoji na Mesečevom Zraku? Sveti Anđeo Čuvar. Da! O, moj Gospode Adonai, Ti si Početak i Kraj Staze. Jer kako si Ti □ □ □ ti si takođe 406 = □ □ Tau, materijalni svet, Omega. I kao On □ □ □ Ti si 12, zraci Neizrecive Krune.
(Desila se katastrofa; naime, iznenadan i jak napad onoga što zahteva tabletu Pepsina, Bizmuta i Ugljena – i dobija je. Po povratku, 11:34, nastavljam.)
I kao□ □ □ Ani "Ja" ti si takođe □ □ □ Negativ, koja je izvan ovih na obe strane!
Ali ova bolest je neprijatna. Mora da sam se nekako malo prehladio. Njena pretnja bi mogla da opravda moj nedostatak koncentracije. I bez sumnje bih mogao da nastavim slavno, ali se još jedna nevolja dogodila! Tu je Marit, sedi obučena i pri zdravom razumu – ili približno tome!

23:38 Pretpostavljam onda da moram da prekinem ovu igru za minut ili dva.

23:56 Oslobodio sam je se, hvala Bogu. Mogu da kažem u svoju odbranu da je nikad ne bih pustio da uđe ali sam slučajno bio van sobe i ostavio vrata otvorena tako da je bila unutra kad sam se vratio.
Idem u Asanu.

Peti dan

00:26 Tako je započeo Peti Dan ovog velikog Magijskog Povlačenja. Sa dva i dvadeset ciklusa počeh. Ova vežba je bila malo lakša, ali ne mnogo bolja. Treba da postane sasvim jednostavna i prirodna pre nego se čovek posveti polu-minutnoj Kambhakam (zadržan dah), kad je čovek strog prema jakoj projekciji Volje ka Adonaiju, kao što je bio moj običaj. Nadam se da će danas biti više teškog magijskog Rada, manje razgovora, manje blaženog

stanja uma – koje je sam đavo! Prava Kalipso, ništa manje zavodnica jer joj je ime Penelopa. O Gospode Adonai, moj Gospode! Podari mi Miris i Viziju; pusti da stignem u željenu luku; jer moj mali brod bacaju različite oluje, čak Euroklidon, na Mestu gde se Četiri Vetra sreću.

00:35 Stoga ću ići da se odmorim, puštajući svoj um da odmara po Volji Gospoda Adonaija. Neka moj san bude ka Njemu, ili anihilaciji; neka moje buđenje bude na muziku Njegovog imena; neka dan bude ispunjen do krajnjosti samo Njime.

02:18 Moj dobar prijatelj telo probudilo me u ovo doba pomoću poremećenih snova o sasvim izmišljenom rođaku od koga godinama niko nije video ništa osim glave koju bi isturio iz vodootpornog čaršava. Trebalo bi da je invalid. Drago mi je da kažem da sam se dobro razbudio i sasvim automatski krenuo sa mantrom.
Moja Prana, međutim, čini se grozničava i neuravnotežena. Zato jedem keks ili dva i pijem malo vode i ispraviću je Ritualom Pentagrama.
Urađeno, ali o! kako teško. San se bori protiv mene kao Apolion protiv Hrišćana! ali ću se dići i uhvatiti ga za gušu.
(Vidi, sad je 2:30. Dvanaest minuta da uradim toliko malo!) I pogledajte rukopis!

03:06 Kako je odlična Prana Yama, uteha za dušu! Uradio sam trideset-tri ciklusa, lako i prijatno; mogao sam da nastavim beskonačno. Mišići su se zategli, praktično sami; tako sam se osećao lakim da sam skoro pomislio da sam "onaj mudrac" koji "može da balansira na svom palcu". San je pobeđen odmah od reči "skoči". Zaista, ako

Satana drhti kada vidi
Najslabijeg sveca na kolenima;

onda sigurno:

Satana beži, vičući: "Prokletstvo!"
Kad neki svetac počne Pranajamu!

Tako srećan, zaista, bio sam u vežbi da sam se posvetio Čekajućom formulom Adonaiju; i da sam dospeo do "susedne koncentracije" pokazala je činjenica da sam više puta zaboravio potpuno na Adonaija, i uhvatio sebe kako izgovaram smešnu staru Mantru.
Očajnički molim moje čitaoce da naprave razliku između običnog fenomena lutanja misli i ovog fenomena koji je na samom portalu istinske i savršene koncentracije; ipak je najvažnije uhvatiti tu razliku. Dalja teškoća će se javiti – Nadam se! – razlikovanja između praznine idiota i uništenja misli koje zovemo Shivadarshana, ili Nirvikalpa-samadhi. (Ponovo moramo da uputimo čitaoca na Hindu klasike. -Izd.)

Jedina dijagnostika koju mogu da smislim je ovo: da ne postoji (ne mogu u to da budem siguran) racionalna veza između misli koja je za nama i nove misli. U prostom lutanju u toku prakse koncentracije čovek može vrlo blizu uvek (posebno sa malo iskustva) da poveže lanac. Sa susednom koncentracijom to nije tako. Možda postoji lanac, ali je već toliko velika moć sprečavanja utisaka da uđu u svest da čovek ne zna za veze od kojih je svaka uništena na pragu svesti.
Naravno, pošten i oprezan praktičar neće imati teškoća da prepozna pravu vrstu lutanja; sa ovim objašnjenjem nema izgovora za njega.
Imam još jednu teoriju, ipak. Možda ovo nije uopšte lutanje, već potpuna anihilacija svih misli. Potvrđujući Adonaija, odsecam glave svima drugima; a Adonaijeva glava pada. Ali u trenutnoj pauzi koju ovo izaziva, javlja se neka stara uobičajena misao (večeras moja mantra). Slučaj Zatvaranja praćenog Pomeranjem Prethodnog Pitanja.
O, Gospode! kada ćeš sprovesti Pokret za Obustavljanje, ne, za Odgađanje, ne! za Rasturanje ovog Parlamenta?

03:32 Nisam pospan; ipak ću da se smirim, posvećujući se Adonaiju.

07:07 Opet se probudio i nastavio mantru.

08:10 Trebalo je da uradim više u 07:07; ponovo sam zaspao; rezultat je da se teško budim ponovo.
Ali, da sad budem budan.

08:45 Obukao sam se i od 08:35 do 08:45 izveo Ritual Nerođenog.
Mada ga nisam izveo previše dobro (ne uspevši na pr. da upotrebim Geometrijsku Progresiju na Mahalingam formuli u Ieou delu /Ne možemo da shvatimo ovaj pasus. Možda se odnosi na "Preliminarnu Invokaciju" u "Goeciji" Kralja Solomona, publikovao S.P.R.T., Boleskine Foyers, N.B., 1904. – prim. izd./, i ne potrudivši se čak ni da formulišem pažljivo Elementalne Domaćine, ili da ih poređam oko kruga). Ipak sam, uz pomoć IAO dobio stvarno dobar efekat, izgubio osećaj ličnosti i bio uzdignut u Stubu. Mir i ekstaza su me obuzeli. To je dobro.

08:50 Ali pošto sam bio bolestan prošle noći, a jutro je prekinulo hladnoću i vlagu, otići ću u Café du Dôme i prekinuti post kafom i sendvičem. Neka me to osnaži u potrazi za Suštinom, Kamenom Mudrosti, Summum Bonum, Istinskom Mudrošću i Savršenom Srećom.

09:00 Nadam se (uzgred) da sam vam objasnio da sve vreme trenutni prestanak aktivne misli prati pojava mantre. Ritam, ukratko, trajno dominira mozgom, i postaje aktivan u svakoj prilici.
Tečna muslimanska mantra je mnogo lakša od uobičajene Hindu mantre u kojoj dominiraju *m* i *n* zvukovi – ali ne drma mozak tako snažno. Možda

nije ništa gora zbog toga. Smatram da je nesvesni trening mozga uz ravnomerni ritam bolji od podsticanja prepadanjem serijom šokova.
Hteo bih takođe da napomenem da se sugestije za ritual u "Herb Dangerous"[6] /Nadamo se da ćemo publikovati ovaj esej u br.2 "Ekvinoksa", prim.izd./ čine naopačkim. Meni se čini da su istočne metode vrlo nezanimljive, i uglavnom vredne kao trening Volje, dok Ceremonije Magike Svetlosti prilagođavaju dušu toj harmoniji kada je samo jedan korak do Krune.
Pravi plan je, onda, trenirati Volju u što je moguće strahovitiju mašinu, i onda, u trenutku Rituala kada pravi rad treba da se izvede, onda se latiti te koncentrisane Volje "koja se vrti sa odjekujućom Rikom, tako da može da shvati sa nepobedivom Voljom omniformne ideje, što izlazeći iz one Fontane slede: čija je Osnova Jedno, Jedno i Samo."
Pošto je stoga bilo koja vrsta discipline samo jedan način odlaženja u šumu u ponoć na Uskršnje veče i sečenja magijskog štapa jednim udarcem magijskog noža, itd. itd. itd., možemo smatrati da je Zapadni sistem neophodan. Ipak, naravno, Pranajama, na primer, ima svoje određeno magijsko dejstvo, osim što uči praktičara da mora da izdrži te tri sekunde – smrtonosno duge poslednje tri sekunde - čak i ako pukne u tom procesu.
Sve ovo pišem u toku doručka.
Moji poklonici mogu da primete, usput, kako se prekida želja za spavanjem.
Noć I. 7 1/2 sati, neprekidno od 12.30.
" II. 7 sati skoro, sa snovima.
" III. 8 sati skoro; ali budio sam se tri ili četiri puta, i da nisam crv rasturio bih to ko ništa!
" IV. 6 1/2 sati; i probudio sam se svež.
" V. 1 3-4+4 1-2+1 sat; i stvarno dobar posao urađen u intervalima.
/P.S. " VI. Verovatno 4 sata.
" VII. 2+2+1/2 sata.
" VIII. 6 sati puno isprekidano.
IX. 1 1/2+2+2 sata.
X. 4+1 1/2 sati.
XI. 1 3-4+4 1-2 sati.
XII. Nazad u normalu – 7 sati savršenog sna./

11:30 Šetao sam sa mantrom ugovarajući i modelujući "sedlo" kojim da postignem da Asana bude mirna i laka; takođe neke fotografije koje ilustruju apsurdnije položaje, za obuku mojih poklonika.
Sada moram da prepišem novi Ritual.
Ovo je, primetićete, sve pogrešno. Teoretski, sve bi trebalo da bude spremno do početka Operacije; i čovek to treba jednostavno da uradi i završi s tim.

[6] "Opasna biljka" – prim. prev.

Ali to je vrlo površan pogled. Nikad ne znate šta može da bude potrebno; tj., početnik kao ja ne zna. Dalje, ne može se napisati efektivan ritual pre nego ste u dosta egzaltiranom stanju...i tako dalje.
Samo moramo da uradimo najbolje što možemo, kao i uvek.

14:00 Koncentrišem se samo na Reviziju i prepisivanje Rituala. Stoga sada živim kao što uvek živim da bih uradio određeni posao: koncentrišem se kao da to nema veze sa Radom. Kao što nas Levi takođe zaklinje Svetim Imenima.
Vraćajući se sa ručka (tuce Marennes Vertes i Andouillette aux Pommes) sreo sam Zelinu Viskonti, lepše-ružniju nego ikad u njenom divljem životu. Kaže da mi je naklonjena, po preporuci svog nastojnika!!! "Reč o dobrom glasu već se čula u njegovu korist. Napredak, slobodan i na dobrom glasu!"

16:45 I samo dve stvari urađene! Ali su ukrasi "čudejsni"!

17:15 Prošlo još pola sata! u samom doterivanju Opusa! i sad sam previše umoran i da počnem Pranajamu. Idem u Dom da vidim šta limunada i sendvič mogu da urade za mene, istovremeno uzimajući MS. Liber-a DCCCCLXIII. koji mi je dat na korekciju, i radeći to.
Zadovolji svinje, Viskonti će me razvedriti uveče; i čeka me dobar dan sutra.

18:35 Još kod Liber DCCCCLXIII. /Uskoro će ga objaviti "Ekvinoks", prim. izd./ Voleo bih da napišem mantre za svako poglavlje.

19:20 Još kod Liber DCCCCLXIII. Ne moram da kažem da sam savršeno svestan da je u jednom smislu sav ovaj rad i pravljenje rituala i prepisivanje i rasvetljivanje samo gomila psolikih demona, pošto je Jedna Misao o Jedinstvu sa Adonaijem odsutna.
Ali radim to namerno, unoseći svaku stvar koju radim u tu Magičku Volju.
Tako ako me pitate "Da li ispravljaš Liber DCCCCLXIII.?", odgovoriću, "Ne! Ja sam Adonai!"

19:50 Dolazak Viskontijeve.

20:50 Odlazak Viskontijeve. Stvarno neophodan test: jer počela je da me boli glava, i njen poljubac, pola dat a pola uzet, puno me je osvežio.

21:50 Uradio Liber DCCCCLXIII. Teško je zamisliti da ga je neko (samo) pročitao za ovo vreme. Recimo tri ipo sata! Pa, ako se to ne računa kao Tapas, i Jap, i Yama, i Niyama, i sve ostalo, sve što mogu da mislim je da Oni ne igraju fer. Sada ću da izađem i uzmem nešto da jedem, i (ako Bog da) po povratku da prionem na pravi posao, jer mi je potrebno dnevno svetlo da prepišem moj Ritual.

23:30 Sendvič i dve kafe u Versaju i limunada u Dom-u, malo ćaskanja sa M----e, B----e, H-----s, i drugima. U stvari, ja sam lenja nekoncentrisana psina. Počeo sam Mantru ponovo, doduše; naravno ide sasvim lako.

23:50 Skinuo se, mantra ide, a Volja prema Adonaiju manje nejasna.
Danas počinjem bolestan – pun duhovnog ponosa – pogledajte beleške iz jutarnjih sati! Da čovek pomisli da sam veliki majstor magike koji je oholo pristao da objasni nekoliko elementarnih istina prilagođenih sposobnosti njegovih učenika.
Činjenica je da sam gad, ružan i otrovan, i ako i nosim vredan dragulj u ruci, taj dragulj je Adonai, i – pa, kad razmislim, ja sam Adonai. Ali Sv.Džon nije Adonai; i Sv. Džonu bi bilo bolje da uradi malo poniznosti sutra.
Ništa nije više ponižavajuće od Pranajame, i počeću sa tim.

Šesti dan

00:05 Tako onda – o vi veliki bogovi Neba! – počinje Šesti Dan Velikog Magijskog Povlačenja tog Svetog Prosvetljenog Božjeg Čoveka, našeg Visoko Poštovanog Brata, O.M., Adeptus Egzemptusa 7º = 4º Brata izabranog Najtajnijeg i Najuzvišenijeg Reda A.'.A.'.
On radi sa puno teškoća (i bez unutrašnjeg izvođenja) samo četiri ciklusa daha.
Neko je jednom primetio da je bilo potrebno sto miliona godina da stvore mene; mogu da dodam da se nadam da će proći još sto miliona pre nego što Bog napravi još jednog takvog džukca.

00:15 Izveo Ritual Uravnoteženja Biča, Noža i Lanca; sa Svetim uljem za Pomazanje koje donosi Oživotvoravajuću Vatru u njihovu Osvećenu Vodu.

00:35 Toliko sam pospan da uopšte ne mogu da se koncentrišem. (Pokušavao sam "Nerođenog".) Magika ide dobro; dobre slike i snažno, ali sam utonuo u san. Čas je za herojske mere ili drugačije rečeno: dobar noćni odmor i početi svež ujutru! Pretpostavljam, kao i obično, reći ću jedno a uraditi drugo.

00:45 Ustao, umio se, izveo ritual "Tebe prizivam, Nerođeni" fizički.
Rezultat dobar. Dobija se bolji magijski uvid i osećanje kada se ritual izvodi takozvanim Astralnim Telom. Jer ste na istom planu kao i stvari sa kojima se bavite.
Međutim, ako se želi ozbiljan rad, morate da budete sasvim tu. Da dobijete "materijalizovane" duhove – izvinite zbog apsurdnog jezika! – treba (ne nego mora) da se radi unutar sopstvenog tela. Tako takođe mislim kod najvišeg duhovnog rada; jer taj Rad se proteže od Malkuta do Ketera.

Ovde leži velika vrednost racionalističkih istočnjačkih sistema. /P.S. Naravno naučno urađenih olovkom, sveskom i štopericom. Jogi je obično u praksi podjednako neodređena sanjalica kao i mistik./ Oni uvek održavaju čoveka u ravnoteži zdravim razumom. Čovek bi mogao godinama da ide putem prijatnih iluzija, dok se ne izgubi na "Astralnom Planu".
Sve ovo, primetite, je vrlo beznačajno, vrlo mutno u najboljem slučaju. Šta je astralni plan? Da li postoji nešto tako? Kako se njegovi fantomi razlikuju od fantoma gorčine, sanjarenja, i ljubavi i tako dalje?
Možemo da priznamo njihovu nesupstancijalnost ne poričući njihovu moć; fantomi gorčine i ljubavi su dovoljno moćni da oteraju čoveka u smrt ili brak; dok maštanje može da se završi kao protivljenje vivisekciji ili ludilo.
Opšte uzevši, više volim da objasnim puno strašnih katastrofa koje sam video da je izazvalo pogrešno razumevanje magike pretpostavljajući da u magici čovek radi sa jednom suptilnom i esencijalnom funkcijom mozga, čija bolest može da znači za jednog čoveka paralizu, za drugog maniju, za trećeg melanholiju, za četvrtog smrt. Nije *a priori* apsurdno ukazati da može da postoji jedna određena misao koja bi mogla da izazove smrt. Kod čoveka sa bolesnim srcem, na primer, misao "trčaću brzo uz stepenice" mogla bi da izazove smrt podjednako direktno kao "ubiću se". Ipak, naravno, ova misao deluje kroz volju i nervni i mišićni aparat. Ali zar ne bi iznenadni strah mogao da zaustavi srce? Mislim da su zabeleženi slučajevi.
Ali sve ovo je nepoznat teren, ili, kako bi Frenk Haris rekao, neistražene vode. Opasno se približavamo "mentalnom arseniku" i "sve - bog - dobre - kosti - istina - svetlosti - jetra - um - blagoslov - srce - jedan a ne iz serije - ante and pass the buck[7]..."
Zdrav razum praktičnog čoveka sveta je za mene dovoljno dobar!

01:10 Da li bi mi G.R.S. Mid[8] ili neko tako mudar rekao zašto ako izađem iz svog tela i okrenem se (recimo) ka istoku, mogu da se okrenem (u 'astralnom telu') do zapada - jugo-zapada ili tu negde, ali ne dalje osim sa vrlo mnogo teškoća i nakon dugog vežbanja? Praveći krug, kad bih došao do zapada, odmah bih se okrenuo nazad na zapad – severo-zapad: okrenuo bih se lako, ukratko, do bilo koje tačke osim ka zapadu, oko možda 5º, ali nikad ne bih prešao tu tačku. Naučio sam se da to uradim, ali uvek sa naporom.
Da li je to uobičajeno iskustvo?
Povezujem to sa svojom sposobnošću da znam pravac, za koju svi planinari i putnici koji su bili sa mnom priznaju da je izuzetna.
Ako izađem iz šatora ili kolibe kroz vrata okrenuta, recimo, ka jugo-zapadu, čitav taj dan, po svim terenima, kroz bilo koju zamislivu džunglu, po svakoj vrsti vremena, magli, mećavi, slani, noću ili danju, znam pravac kome sam bio okrenut kad sam izašao iz šatora ili kolibe sa mogućnošću greške do 5º (obično do 2º). I ako sam slučajno pogledao položaj kompasa, naravno da

[7] Propuštam deljenje – dalje - bacam se; termin u pokeru, prim. prev.
[8] G.R.S. Mead

mogu da dedukujem sever jednostavnom procenom ugla, u čemu sam vrlo precizan.
Zatim, pravim mentalnu belešku, sasvim nesvesno, o vremenu potrošenom na hodanje; tako uvek mogu da kažem koliko je sati sa greškom do 5 minuta, ne konsultujući svoj sat.
Dalje, imam još jedan automatski snimač koji utvrđuje razdaljinu plus pravac. Pretpostavimo da sam pošao od Skotovih i hodao (ili vozio; isto mi je) do Hagerstonske opštine (gdegod Hagerston bio, recimo da je severo-istok.), odatle do Meida Veil. Od Meida Veil mogao bih da uzmem pravu liniju za Pikadili ponovo i da ne idem ni pet minuta van svog puta, izbegnem slepe ulice i sl., i znaću kad se približim ponovo Skotovima pre nego što prepoznam okruženje.
Uvek mi se čini da dobijam intuiciju pravca i dužine linije A (od Skotovih pravo do Hagerstona, uprkos bilo kakvom krivudanju, bili bi mali izgledi kad bih išao preko Poplara), drugu intuiciju linije B (od Hagerstona do Meida Veil), i dobijam svoju liniju C (nazad do Skotovih) "subliminalnom (podsvesnom, *prim.prev.*) trigonometrijom".
U ovom primeru podrazumevam da nikad pre nisam bio u Londonu. Uradio sam vrlo sličan posao u desetinama nepoznatih gradova, čak i uvrnutim lavirintima kao Tanger i Kairo. U Parizu mi je gore nego bilo gde drugde, mislim zato što se glavne ulice zrakasto pružaju praveći zvezde tako da uglovi zbunjuju čoveka. Moć se takođe ne slaže dobro sa civilizovanim životom, bledi kad živim u gradovima, oživljava kad se vratim na dobru Božju zemlju. Jedan šator od sedam stopa[9] i svetlost zvezda – kome treba više?

01:35 Probudio sam sebe pišući ovo. Ono što mi je zaista na pameti je: šta bi se desilo ako bih oštrim treningom primorao svoje "astralno telo" – prokletstvo! zar ne postoji termin u kome nema L . . .-prostitucije? (pominje se "deset prostitucija", tako da je u redu) Moje Scin-Laeca, onda – šta bi se desilo kad bih primorao moj Scin-Laeca da postane derviš koji se vrti? Ne bi moglo da mi se zavrti u glavi jer bi moji polukružni kanali bili u stanju mirovanja.
Moram da probam taj eksperiment.
/Za Scin-Laeca, vidi "Strange Story" Lorda Litona, prim. izd./

01:58 Posvetiću se sada spavanju, želeći Adonaija. Gospode Adonai, daj mi odmor dubok kao smrt, tako da za nekoliko sati budem budan i aktivan, pun lavovske snage svrhe prema Tebi!

07:35 Moje herojsko vladanje skoro da je vredelo kao "Nuit Blanche". Jer, budući tako potpuno budan, iritirao sam svu svoju Pranu, osećanje kao početak napada malarije, dvanaest sati pre porasta temperature. Sigurno je bilo posle 3 sata kad sam se uspavao; budio sam se takođe, više puta, i trebalo je da

[9] 1 stopa = 30,48 cm

ustanem i uradim Pranajamu, ali nisam. O, crve! najuspavanija ptica lako može da uhvati *tebe*!... Nisam se lepo probudio, mada mi ide u prilog što sam se probudio izgovarajući svoju mantru snažno. Malo je ledeno i vlažno jutro, ipak moram da ustanem i pomučim se oko mog lepog Rituala.

07:55 Smestio se da prepisujem.

10:12 Završio dve strane iluminacije.
Idem da doručkujem i radim svoj posao.

10:30 U Luvru tražim neke neobične stvari u tradiciji Kema /Khemi – Egipat, prim. izd./ za moj Ritual.

12:20 Ne mogu to da razumem; osećam nesvesticu zbog nedostatka hrane; moram da se vratim na striktnu Hatha-Yoga ishranu.

13:00 Pola tuceta školjki i entrecôte aux pommes.

14:05 Nazad na posao. U vrlo sam lošem fizičkom stanju; sasvim uravnotežen, ali iscrpljen. Jedva da mogu uspravno da hodam!
Gospode Adonai, koliko daleko lutam od vrtova Tvoje lepote, gde se igraju fontane Eliksira!

14:55 Napisao dve strane; prethodne nisu bile stvarno suve; tako moram malo da sačekam pre prosvetljivanja.
Odmoriću se – ako mogu! U položaju Obešeni čovek.

16:30 Uskoro sam se uspavao i tako ostao.
Ne vredi istrajavati... Ipak istrajavam.

17:40 Bilo mi je tako šokantno hladno da sam otišao u Dom i uzeo mleko, kafu i sendvič, pojeo na Yogi način. Ali mi nije koristilo što se energije tiče. Isto mi je ili gore nego onog dana koji sam nazvao danom Apofisa (treći dan). Jedina stvar koja mi ide u prilog je da sam održao mantru.

17:57 Bar jedna stvar je dobra; ako išta bude od ovog magijskog povlačenja – u šta počinjem da sumnjam – to neće da bude pomešano sa bilo kojim drugim entuzijazmom, poetskim, pohotnim, ili bahanalijskim. Biće čisto mistično. Ali, pošto se to još nije desilo – i trenutno mi baš izgleda neverovatno da će se desiti – možemo da promenimo temu.
. . . . Kakva sam ja budala, uzgred! 1800 puta na sat kažem "On je Bog i nema drugog Boga osim Njega", ali ja to ne *pomislim* čak ni jednom dnevno.

18:30 Sva energija mi se odjednom vratila.
Da li je zbog Hatha-Yoga sendviča?

Nastavljam da kopiram Ritual.

19:10 Prepisivanje završeno. Ići ću da večeram, i naučiću ga napamet, smerno i pažljivo. Njegovo prosvetljenje može da se završi za dva dana, uz malo sreće.

Nemam želju da koristim Ritual dok nije lepo obojen. Kao što je rekao Zaratustra: "Bog se najviše udaljava od čoveka i šalje mu nove staze kada se ovaj uspinje do božanskih ideja ili dela na zbunjen ili nesređen način, i (kako proročište dodaje) sa bezbožnim usnama, ili neopranih nogu. Jer je napredak onih koji su tako nemarni nesavršen, impulsi su uzaludni, a staze su tamne."

19:40 Chez Lavenue. Bisque d'Ecrevisses, demi-perdreau a la Gelée, Cêpes Bordelaise, Coupe Jack. Demi Clos du Roi. Siguran sam da sam napravio ozbiljnu grešku na početku ove Magijske Operacije. Trebalo je da izvedem pravo Uravnoteženje jednosatnom pranajamom u asani (čak i kad bih morao da je uradim bez Kambhakham) u ponoć, zoru, podne, i o zalasku sunca, i da ne dozvolim da me išta gore na nebu, ili dole na zemlji, niti u vodama pod zemljom, omete u očekivanom izvođenju.

Umesto toga mislo sam da sam tako fin momak da će mi biti dovoljno da budem u asani nekoliko minuta svake ponoći a ostalo proizvoljno. Dobro sam kažnjen.

20:30 Ova hrana, pojedena na Yogi ceremonijalan način, prija mi. Završiću, ako Bog da, sa kafom, konjakom i cigarom. Fatalna je greška smrviti telo a ostaviti svest netaknutu, što je bio slučaj samnom celog dana. Tačno je da neki ljudi smatraju da ako povrede telo čine um nestabilnim. Istina je; čine ga sklonim halucinaciji.

Trebalo bi koristiti striktno telesne metode da se ukroti telo; striktno mentalne metode da se kontroliše um.

Ovo drugo ograničenje nije od vitalnog značaja. Bilo koje oružje je zakonito protiv javnog neprijatelja kao što je um. Nema primirja niti milosti!

Suprotno, koristiti duhovne sile da obezbedite zdravlje, kao što izvesne osobe danas pokušavaju, najgora je crna magija. Ovo je jedan od brojnih rzloga za pretpostavku da je Isus bio Brat Staze leve ruke.

Sada me telo dobro služi, budi se lepo u pogodnim časovima, spava u odgovarajuće doba, drži se sebe. . . divno telo. Što ga onda ne bih izveo na najbolju večeru koju Laveni može da posluži?. . . Pod uslovom da ne prestane da izgovara mantru.

Bilo bi tako lako prevariti se i verovati da sam postigao! Bilo bi tako lako izgladneti sebe dok ne dođe do "vizija"! Bilo bi lako napisati veličanstvenu priču o Mom Gospodu i mom voljenom Adonaiju da tako ubedim svet i sebe da sam ga pronašao. Sa mojim poetskim genijem, zar ne bih mogao da nadmašim u pisanju Sv. Jovana (mog imenjaka) i G-đu Dr. Anu Bonus Kingsford? Da, mogao bih da se prevarim da nisam uvežbao i ojačao svoj

skepticizam u svakoj tački. U tome je velika korist ovog zapisa; čovek će kasnije moći da vidi da ima tragova poetskog ili drugog uticaja. Ali ovo je moje glavno sidro spasenja: ne mogu da napišem laž, ni u poeziji, ni o magici. Ovo su ozbiljne stvari koje čine moju ličnost; i lakše bih sebi prosvirao mozak nego napisao pesmu koju ne osećam. Očigledan izuzetak je u slučaju ironije.

/P.S. Pitam se da li bi bilo moguće nacrtati matematičku tabelu koja pokazuje krivulje hrane (i varenja), pića, drugih fizičkih impulsa, vremenskih prilika, i tako dalje, i koja ih upoređuje sa mističnim entuzijazmom i postignućem.

Iako je možda tačno da su savršeno zdravlje i *bien-être* osnove bilo kog pravog transa ili zanosa, nije verovatno da samo preobilje prvog može da pobudi ovo drugo.

Drugim rečima, postoji verovatno neka prva stvar rada koja nije ništa što nam je poznato kao telesno. Po povratku u London, moram svakako da iznesem stvar pred iskusnije matematičare i, ako je moguće, dobijem grafičku analizu na kakvu sam ukazao./

21:20 Kako je teško i skupo napiti se, kad čovek radi magiku! Ništa ne razveseljava niti na drugi način utiče na čoveka. O, patosa i tragedije onih stihova:

Dođite gde je piće jeftinije!
Dođite gde su čaše veće!

Voleo bih da sam ih ja napisao!

22:08 Popio sam citron pressé i gledao partiju pokera u Domu kratko, i sada se vraćam kući. Pomislio sam "Hajde da zaboravim sve i budem razuman i dobro se odmorim jednu noć" – i shvatio da bi to bilo nemoguće. Toliko sam zašao u ovu Operaciju da

zastajući da bacim poslednji pogled
na bezbedan put koji je nestao!

moram da izađem iz nje ili kao Adept ili kao manijak.

Hvala Bogu za to! Štedi muke.

22:20 Skinuo se i presvukao. Uradiću Težnju u položaju obešenog čoveka, nadajući se da ću se do ponoći osećati odmorno i spremno.

Stigao je Tamjan iz Londona; osećam da su njegovi magijski efekti najpogodniji.

O, stvorenju Tamjana! preklinjem te Njime koji sedi na Svetom Tronu i živi i vlada zauvek kao Ravnoteža Pravednosti i Istine, da bodriš i uzdigneš moju dušu do Tvog slatkog mirisa, da mogu da budem potpuno posvećen ovom Delu Prizivanja mog Gospoda Adonaija, da mogu sasvim da to postignem, gledajući ga licem u lice – kao što je napisano "Pre je bila Ravnoteža, Pribranost viđena" – da, potpuno apsorbovan u Njegovoj neiskazanoj Slavi – da, biti Ono čija slika ne postoji ni u govoru ni u misli.

22:55 U kako zamornom svetu živimo! Čim sam se izdao dajući nekoliko laskavih zapažanja o mom telu, nalazim da ništa s njim nije u redu, i dva zrna Cascara Sagrada[10] je neophodno da mu bude dobro!

. . . Voleo bih da znam gde sam! Uopšte ne prepoznajem na kojoj sam Stazi; uopšte ne izgleda kao staza. Koliko mogu da vidim, plovim bez krme i bez jedra po moru bez obale – Lažnom Moru Klifota. Jer u svojoj gluposti počeo sam da pokušavam izvesni ritual Zle Magije, takozvani . . . Ne uistinu zao, jer jedino je zlo (u izvesnom smislu) ono što ne vodi ka Adonaiju. (U drugom smislu, sve je zlo što nije Adonai.) I naravno imao sam ludu ideju da će ovaj ritual da posluži da stimuliše moju posvećenost. Za informaciju Z.A.M., mogu da objasnim da je ovaj ritual u vezi sa Saturnom u Vagi; i mada je na svom planu u redu, za ovu operaciju je psoglavi demon. Da li je, stvarno? Toliko sam zaslepljen da ne mogu više da rešim ni najjednostavnije probleme. Inače, vidim tako dobro i tako sam uravnotežen da vidim obe strane svakog pitanja.

Kod šahovskog slepila čovek bi napustio igru. Nikad nisam pokušao da izdržim do kraja; voleo bih da jesam. Bilo kako, ovo moram da izdržim do kraja!

O, Gospode Oka, neka tvoje Oko uvek bude otvoreno za mene! Jer On što gleda Izrael niti drema niti spava!

Gospode Živo, otvori Ti Oko na mene i satri me sasvim u njegovoj blistavosti!

Uništi ovaj Univerzum! Pojedi svog pustinjaka u svojim užasnim raljama! Igraj na ovom Tvom skrušenom svecu!

. . . Patim od žeđi . . . to je žeđ tela . . . a ipak žeđ duše je dublja i nemoguće je ugasiti.

Gospode Adonai! Neka me Moći Geburaha bace ponovo i ponovo u Vatre Bola, tako da moj čelik bude uobličen u taj Magijski Mač koji priziva Znanje i Razgovor s Tobom.

Hoor! Elohim Gibor! Kamael! Seraphim! Graphiel! Bartzabel! Madim! Prizivam vas u Broju Pet.

Plamtećom Zvezdom moje Volje! Čulima moga Tela! Sa Pet Elemenata moga Bića! Uzdigni se! Pokreni! Pojavi! Uđi u mene i muči me svojim groznim morama . . . zbog čega? Zato što sam Sluga Istog tvog Boga, Istinski Obožavalac Najvišeg.

Ol sonuf vaoresaji, gono Iadapiel, elonusaha caelazod.

Vladam nad tobom, reče Bog Bogova, uzdignut u moći.
/iz Dr. Di-jevog MSS. – prim. izd./

23:17 Sada ću ponovo da pokušam Obešenog Čoveka.

[10] Prašak od kore kalifornijskog drena, sredstvo za jačanje želuca, *prim.prev.*

23:30 Vrlo snažno i dobro, moje traženje Adonaija. . . . Voleo bih da objasnim teškoću. Bilo bi dovoljno lako formirati magijski Lik Adonaija; i On bi ga bez sumnje uobličio. Ali bi to bila samo Slika. Ovo bi moglo da bude značenje zapovesti "Ne urezuj nikakve likove"itd., kao što "Nećeš imati drugog Boga do mene" podrazumeva iskrenu posvećenost (Ekagrata) Adonaiju. Tako bilo koja mentalna ili magijska slika obavezno ne doseže Istinu. Posledično čovek mora da želi nešto što je bez oblika; a to je vrlo teško. Dovoljno je teško usredsrediti um na jednu određenu stvar; ipak tu bar postoji nešto što se može shvatiti i sredstvo da se proveri rezultat. Ali u ovom slučaju, u trenutku kad čovekova volja dobije magijski oblik – a volja se jednostavno otkriva stvarajući oblike – u tom času čovek zna da je odlutao sa staze.
Ovo je naravno (skoro dovoljno) još jedan način izražavanja Hindu Meditacije čiji metod je da se ubiju sve misli kako se javljaju u umu. Razlika je u tome što ja ciljam u metu, dok oni sprečavaju strele da je pogode. U mojoj težnji da znam Adonaija, podsećam na njihove Jogije koji se koncentrišu na "ličnog Boga"; ali u isto vreme morate zapamtiti da ja neću biti zadovoljan sa onim što bi njih zadovoljilo. Drugim rečima, ja ću da *definišem* "Znanje i Razgovor sa svojim svetim Anđelom Čuvarom" kao jednako Neroda-Samapatti, transu Nibane.
Nadam se da ću biti u stanju da to ostvarim!

23:55 Vežbao Asanu itd. Zaboravio sam jedno prilikom poslednjeg upisa: grdio sam Adonaija što sam ga šest dana prizivao uzalud. . . . Dobio sam odgovor, "Sedmi Dan biće Sabat tvog Gospoda Boga."
Neka tako bude!

Sedmi dan

00:17 Počinjem ovaj veliki dan sa Osam ciklusa disanja; zaustavio me problem lošeg varenja u svom drugom vidu. (P.S. - Očigledno je ulazak Kaskara u moju osetljivu auru odmah delovao). Disajni kanali takođe nisu previše čisti; očigledno sam se prehladio.
Sada, O moj Gospode Adonai, ti koji si Samo-sijajući, hoćeš li se manifestovati u svom izabranom? Jer pogledaj me! Kao mala bela golubica drhtim na Tvom oltaru, sa vratom ispruženim ka nožu. Kao malo dete sam, kupljeno na pijaci robova. . . .i noć je pala! Čekam Te, O moj Gospode, sa velikom čežnjom, jačom od Života; a ipak sam strpljiv kao Smrt.
Bio jedan Derviš kome je lopov ukrao turban. Ali kada su mu rekli, "Vidi! Pošao je putem za Damask!", taj sveti čovek je mirno otišao na groblje, "Sačekaću ga ovde"!

00:17 Tako stoga postoji jedno mesto, O ti koji si ukrao ljubav mog srca, Adonai, na koje moraš konačno da dođeš; a to mesto je grob u kome leže sahranjene sve moje misli i osećanja, sve što je "Ja, i Mene, i Moje". Tu ću da ležim i

da te čekam, kao što je naš Otac Kristijan Rozenkrojc u Pastosu u Grobnici Planine Caverns, Abiegnus, na čijem portalu su zbog njega ispisane reči "Post Lux Crucis Annos Patebo." Tako ćeš Ti da uđeš (kao što je Frater N. N. i njegovi pratioci) i otvoriš Pastos; i tvojom Krilatom Kuglom ćeš dodirnuti Ružin Krst na mojim grudima, i ja ću da se probudim u život – pravi život koji je Jedinstvo s Tobom.
Stoga – perinde ac cadaver - čekam Te.

00:43 Napisao sam, uzgred, neki od prethodnih dana (IV.12:57) da sam koristio Vrhunsku formulu Čekanja. . . .Smešan miš! Zar ne piše u knjizi Srca koje je obavijeno Zmijom, da "Čekati Tebe je Kraj, ne Početak"?
To je podjednako šašavo kao da ustanete u ponoć i kažete, "Izaći ću i spavaću na suncu."
Ali ja sam Irac, i ako mi ponudite vožnju na magarcu za šiling za prvi sat a pola od toga za drugi, ne smete se iznenaditi lukavom šašavošću moga odgovora da ću najpre da uzmem drugi sat.
Ali uvek je tako; ljubav prema nadmudrivanju najdražih prijatelja u cenkanju nama je urođena: i tako, čak i u religiji, kad se bavimo sopstvenim dušama, mi pokušavamo da varamo. Izađem da isečem bademov štap u ponoć, i pošto mi to nije zgodno, ja "magijski potvrdim" da je jasen badem a da je sedam sati dvanaest. Šteta je postati magičar, sposoban da primora Prirodu da se prilagodi vašim izjavama, ako se ta moć ne može bolje upotrebiti nego tako!
Čuda su dozvoljena kada ništa drugo nije moguće. Traćenje je moći (najskuplje vrste moći) da "naterate duhove da vam donose razne vrste hrane" kad živite pored Savoy-a; onaj Jogi je bio budala što je proveo četrdeset godina učeći da hoda preko Ganga dok su ga svi njegovi prijatelji svakodnevno prelazili za dva novčića; i loše radi onaj ko priziva Tahutija da izleči prehladu dok je Louvijeva apoteka tako pri ruci u Staford ulici.
Ali čuda se mogu izvoditi u ekstremnim slučajevima; i izvode se.
To nas vraća u krug; čudo Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarom treba da bude izvedeno samo kada je Mag sebe sasvim potukao; jezikom Tarota, kada Mag postane Luda.
Ali zbog moje vere u Ritual DCLXXI, trebalo bi da sam pri kraju sa mojim činima.
Pa? Videćemo po rezultatu.

01:25 Zaista skoro počinjem da verujem da će se TO dogoditi.
Jer ležim oslobođen brige ili straha (grleći sebe) sasvim siguran u Njega na jednostavan nenametljiv način na koji je dete sigurno u majku, u stanju zadovoljnog očekivanja, moje misli sasvim potisnute u namernom slušanju, kao da treba da čujem zvuk vetra Njegovih kočija, ili šuštanje Njegovih krila.
Jer kroz nebo Nu On jezdi u Njegovoj kočiji – uskoro, uskoro će On biti ovde!

U ovo stanje slušanja dolaze izvesne čudne stvari – bezoblični treptaji, ne znam šta. Takođe, ono što sam nekada zvao glasovi "telefonskog ukrštanja" – glasovi nepoznatih ljudi koji govore sasvim apsurdne obične stvari – "Ovde, hajde da to osetimo!", "Može li ručak?", "I tako sam mu rekao: Da li si..." i tako dalje; baš kao da čovek sluša razgovor u vozu. Video sam takođe Kefru, Boga Bubu, Slavu Ponoći. Ali da se ponovo vratim u san, kao što je uradio dete Semjuel.
Ako On odabere da dođe, lako može da me probudi.

03:35 Spavao sam puno – sanjao jedan dugačak san u kome su P____t, Lord M____j i moja žena kod mene u kući moje majke. Moja soba, stara soba sa jednom stranicom pocepanom – jer nekako sam je zamislio kao deo knjige! o, toliko puno ovog sna! Većina je usled očiglednih izvora – ne vidim gde Lord M____j spada. Verovatno je mrtav. Dešava mi se to ponekad. /P.S. – Ovo nije bio slučaj./
San se promenio, takođe, u brod; tu su mi Japanci ukrali lulu u nizu mučnih avantura – svako se ponašao što je gore mogao i podjednako neočekivano.
Upravo se probudivši, i trenutno se koncentrišući na Adonaija, nalazim da je moje telo napadnuto drhtavicom, vrlo čudnom i prijatnom, nalik

drhtavom lišću u vazduhu koji struji.

Mislim da sam video ovo stanje Unutrašnjeg Drhtanja opisano u nekim mističnim knjigama. Mislim da su Šekeri i Kvekeri imali snažna podrhtavanja. Abdulah Hadži od Širaza piše: -

Kao što telo podrhtava kada se Duša
Predaje Alahu u svom brzom poletu
Sama. . . .

To je najfinije, najintimnije drhtanje, slično onom kod pravilno izvedenog Kambhakham ili "Vindu-Siddhi" /vidi Shiva Sanhita. – prim. izd./; ali ženskog kvaliteta. Osećam kao da sam prodrman; u drugim slučajevima prepoznajem svoju sopstvenu vatrenost kao izvor. Ovo je vrlo nežno i slatko.
Tako, mogu da se vratim da čekam Njega.

03:50 Glas Nadi-ja se pretvorio u muziku, slabu a ipak vrlo punu i vrlo slatku, sa tonom poput zvona, upornijim od drugih nota u intervalima.

05:45 Opet budan i strpljiv-željan. Snovi teku kroz mene neprekidno.
Ovog puta kuća gde ja, kao novi Plavobradi, moram da krijem svoje žene jedne od drugih. Ali moja glupa omaška dovodi do toga da imam trideset-devet tajnih soba, i samo jednu otvorenu u svakom slučaju.
O, toliko toga! I sve vrste ljudi dolaze na večeru – a nje nema, i moramo da uradimo svakakva pomeranja – i sve žene se osećaju zapostavljene – što i

moraju da budu, ako je neko lud da ih ima četrdeset – i sve sam ih toliko mrzeo! bilo je užasno što sam morao da letim unaokolo i tešim i objašnjavam; teškoća se uvećava (procenio bih) kao oko pete moći broja žena . . .
Drago mi je da sam budan!
Da, i koliko mi je drago kada se zaista probudim iz ovog glamura života, probudim za ljubav mog Gospoda Adonaija!
U zoru je oštro hladno. Čini mi se blagosiljajuća hladnoća – ipak, neću da joj pridem i radujem joj se – ja sam već zadovoljan, prestavši da stremim.

07:15 Opet budan, izvrsno odmoran i osvežen.

09:45 Opet budan, ditto.

11:35 Prekinuću sada gladovanje sendvičem i kafom, koje ću da pojedem kao Jogi.
Izgledam kao rekovalescent posle groznice; vrlo miran, vrlo čist, prilično slab, zaista, da bi stvarno bio srećan: ali zadovoljan.
Proveo sam jutro pozirajući Majklu Breneru, vajaru koji će jednog dana biti čuven. Još veoma mlad, ali mislim najbolji u svojoj generaciji – od onih čije sam radove video.
Uzgred, bolujem od natečenog prsta, od juče ujutru ili možda i ranije. Nisam obraćao pažnju, ali me boli.
Želim da objasnim zašto tako pažljivo beležim pomalo banalne detalje o svemu što sam pojeo i popio.

1. Sva hrana je vrsta intoksikantna; otuda bogat izvor greške. Ako dobijem neki dobar rezultat, možda kažem "Bio si izgladneo" ili "Bio si pijan". Vrlo je lako dobiti vizije raznih vrsta sa oba procesa, i zavarati se idejom da je čovek dostigao, zamenjući Klifot za Keter.
2. U držanju zaveta "Tumačiću svaki fenomen kao posebno bavljenje Boga mojom dušom" same životinjske akcije su najotpornije. Čovek ne može da vidi prirodu fenomena; čini se tako nevažnim; čovek je sklon da ga prezire. Stoga ga unosim u zapis kao korektivu.
3. Ako drugi treba ovo da čitaju, voleo bih da oni vide da složeni kodovi moralnosti nemaju veze sa mojim sistemom. Nikada se ne pojavljuje pitanje greha i milosti u njemu.
   Ako hemičar želi da pripremi bakar sulfat iz njegovog oksida, on ne okleva zato što sumporna kiselina, kada se baci u oči, povređuje ljude. Tako ja koristim moralnu drogu koja će proizvesti željeni rezultat, bilo da je ta droga ono što ljudi obično zovu otrov ili ne. Ukratko, činim kao razuman čovek; i mislim da sam zaslužan za uvođenje ove sasvim nove ideje u religiju.

12:25 Ona funkcija moga mozga koja kaže "Moraš da želiš Adonaija" ponekad

deluje. Ali ja Njega želim! Ona je tako aktivna zato što je cele ove nedelje naporno radila, i ne shvata da je njen rad završen. Baš kao što se penzionisani prodavac budi i misli "Moram da idem da otvorim radnju".
Hindu jezikom, sadržaj misli, bolno primoravan svih ovih dana u jedan kanal, stekao je naviku /da teče prirodno u njega – prim. izd./ Ja sam Ekâgrata – usmeren na jedno.
Baš kao što kad neko postavlja sifon mora da siše i siše jedno vreme, i onda kada je postignuta ravnoteža u dve cevi, tečnost ide glatko i tiho sama. Gravitacija koja je bila protiv nas sada radi za nas.
Tako sam ja sada prevazišao čitav usud Univerzuma; gonjen sam napred, sa sve-okupljajućom i neodoljivom silom, ka Adonaiju.
Vi Veri Vniversum Vivvs Vici!

12:57 Nazad kući da rasvetlim moj divni Ritual.

15:30 Dve strane urađene i ostavljene da se osuše. Mislim da ću malo da prošetam i uživam u divnom suncu.
Takođe do apoteke da se pobrinu za moj prst.

16:05 Apotekar je odbio da bilo šta uradi; i tako sam to uradio sam. To je romantična bolest uraslog nokta; stvorio se mali čir. \avolski bolno nakon čišćenja. Idem u pomenutu šetnju.

16:17 Moram da zabeležim kako na ovaj dan potpuno nedostaje čitav magijski aparat. Mantra se usporila na (pretpostavljam) četvrtinu svoje stare brzine. Ostalo je u skladu s tim. Ovo je zato što je osećaj velike moći, itd. itd., samo dokaz konflikta – grmljavina topova. Sada je sve u miru; snaga reke, ne više bujica.
Nadmetanje Sila postalo je Harmonija Sila; reč Tetragramacija je izgovorena i završena; sveto slovo Shin se spustilo u nju. Za Sinajskog Boga koji riče, imamo Bebu Betlejema. Ispunjenje, ne uništavanje, Zakona.

16:45 Ponovo kod kuće. Leći ću u položaj Obešeni Čovek i čekati dolazak mog Gospoda.

18:00 Opet ustao da idem na večeru. Bio sam polu-uspavan neko vreme.

18:15 Večera – Hors d'Œuvre – Tripes a la Mode de Caen – Filet de Porc – Glace – 1/2 Graves. O, kako svet ima nefleksibilne intelektualne vladare! Jedem to na polu-Jogijski način.

18:20 Pitam se da nisam pogrešio što sam dozvolio sebi da spavam.
To bi baš ličilo na mene, da postoji samo jedna moguća greška i da je ja napravim! Bio sam savršen, da sam samo pazio. Ali ja sam pustio da moja vera pobegne samnom. . . Pitam se.

18:45 Večera gotova, nastavljam kao što sam u mirnoj veri i ljubavi. Zašto bih očekivao katastrofalne efekte? Zašto ne bi okolnosti Sklada sa Bogom bile kompatibilne sa normalnom svešću? Prodirući u nju i prosvetljavajući je, ako hoćete; ali ne uništavajući je. Pa, ne znam što to ne bi bilo; ali kladim se da nije! Svo duhovno iskustvo koje imam govori protiv takve jedne teorije.
Suprotno tome, ono će ostaviti razum nedirnutim, vrhovnim Gospodom sopstvene ravni. Mešanje ravni je tužna sudbina mnogih mistika. Koliko puno ih ja znam iz svog iskustva koji mi kažu da, poslušni Nebeskoj Viziji, neće više da ubijaju zečeve! Tako su oni zasnovali sistem na nebitnim stvarima, i njihov Gospod i Bog je neki tričavi mali elemental maskiran kao Svemoćni.
Sećam se kako mi je moj ujka Tom govorio da je siguran da bi Bog bio nezadovoljan da me vidi u plavom kaputu u nedelju. I danas je on iznenađen i ožalošćen što ne obožavam njegovog Boga – ili čak mog krojača, što bi svakako bilo razumnije!

19:32 Kako to da očekujem nagradu odmah? Sigurno odveć polažem na svoju magijsku moć, koja je aktivna stvar, i stoga moja pasivnost nije savršena. Naravno, kada se TO dešava, dešava se van vremena i prostora – sada ili za deset godina je svejedno. Svejedno za TO; nije svejedno meni, O. M. Tako O. M. (pas!) istrajava iracionalno u željenju TOGA, ovde i sada. Svakako, zaista, to je nedostatak vere, držanje za iluziju vremena ... itd. Da, nema sumnje da je to sve magijski pogrešno, čak magijski apsurdno; ipak iako vidim zamku, namerno ulazim u nju. Pretpostavljam da ću nekako da budem kažnjen ... Dobro! eto izgovora koji sam želeo. Strah je neuspeh: moram da se usudim da uradim pogrešno. Dobro!

19:50 Upravo mi je sinulo da je ovo Čekanje i Posmatranje vrhunsko Magijsko naprezanje. Svaki blagi zvuk ili drugi utisak šokira čoveka izuzetno. Dovoljno je lako isključiti zvuke i slično kad se čovek koncentriše u aktivnoj magici: sve moje rane evokacije uradio sam u Čenseri Lejn. Ali sada čovek namerno otvara sve bulevare čula da bi primio Adonaija! Uništio je svoj sopstveni Magijski Krug. Čitava ta Građevina je srušena...
Tako sam u goroj rupi nego ikada pre – i upravo sam to shvatio. Zvuk koraka po poločniku je najakutnija agonija – jer to nije Adonai. Moj sluh, normalno prilično tup, je jako izoštren; a ja sam na trideset stopa od trolejbusa Bulevara Monparnas u najvećoj špici večeri...
A Viskontijeva može da se pojavi!...
Eli, Eli, lama sabacthani!

20:45 Izašao do Doma da popijem poslednju citron pressé i izbegnem Viskontijevu. Vratio se, i u krevetu sam. Pokušaću sada da spavam, da se probudim na vreme za ponoć i mirne sate.

20:53 Izdržao sam najviše iskušenje i napad Neprijatelja. Na ovaj način. Prvo, shvatio sam da ne želim san – nisam mogao da prestanem da "Čekam".

Zatim rekao sam "Pošto je prošle noći taj Crni Ritual (vidi kod 10:55) barem poslužio da skrene sve moje misli na onu Jednu Misao, pokušaću to ponovo..."
Onda sam rekao: "Ne; ako to uradim, to nije čisto 'čekanje'." I onda – kao munjom – Ponor Rupe se otvorio, i čitav moj položaj je bio preokrenut. Video sam svoj život od svitanja svesti do sada kao džinovsku "pozu"; sama moja ljubav prema istini preuzeta zarad koristi mog biografa! Sve ove neobične stvari propaćene i uživane iz ne boljeg razloga do da izgledam veliki čovek. Ne može se izraziti užas ove misli; to je ona misao koja ubija dušu – i nema odgovora na nju. Toliko je univerzalna da je nemoguće dokazati suprotno. Tako čovek mora da igra čoveka, da ovlada time i da ubije to potpuno, sahranjujući to u onom trulom paklu odakle je izašlo. Srećom bavio sam se time i pre. Jednom kad sam živeo u Pedingtonu Dž----s i F----r razgovarali su samnom i, kada su otišli, promišljeno su ostavili ovu đavolsku misao za sobom – agonija je još uvek samnom.
Mada je to bio samo mladi blagi đavo, ali iste sorte. Rekao je: "Da li postoji ikakva Staza ili Postignuće? Da nisi obmanut sve vreme?"
Ali večerašnja misao pogodila je moj sopstveni integritet, najunutrašnjiju istinu duše i Adonaija.
Kao što sam rekao, nema odgovora na to; a kako me je ovih sedam dana učinilo prilično gospodarom tvrđave, uhvatio sam ga mladog i poslao žurno u podzemnu tamnicu.
Ovo pišem – ne kao "pozu" – već zato što je posao tako gigantski. Ohrabruje me vrlo mnogo; jer ako je moj Stanovnik Praga taj najstrahotniji đavo, koliko veliki mora da je Pilon koji ga štiti, a koliko slavan Hram odmah iznad!

21:30 Izgleda da je postojala još jedna moguća greška; jer ja sam je napravio!
Počeo sam da pokušavam da probudim Kundalini – magičnu zmiju koja spava u osnovi kičme; sklupčana u tri ipo kruga oko Sušumne; i umesto da pumpam Pranu uz i niz Sušumne dok se Šiva sjedini sa Šakti u Šahasrara-Čakri, pokušao sam – Bog zna zašto; gluplji sam od magarca ili H...C... – da radim celu operaciju u Muladari – sa očiglednim rezultatom.
Još samo dva idiotluka mogu da se izvedu – jedan, uzeti veliku dozu Hašiša i zapisati bulažnjenja kao da su Samadi; i drugi, otići u crkvu. Mogao bih isto tako i da odustanem.
Ipak, ovde mi odgovara večno Da i Amen: Ne možeš da odustaneš, jer ja ću da te provedem. Ipak ovde ležim, lišen sve magijske sile, sumnjajući u sopstveni mir i veru, dalje od Adonaija nego ikada pre – a ipak, a ipak -
Zar ne znam da je svaka greška neophodan korak na Stazi? Najzaobilazniji put je najkraći put do kuće. Ali to je odvratno! Ima svirepog humora u tome, takođe. Pravi \avo Operacije mora da sedi sa zluradim osmehom na licu, uživajući u mojoj smetenosti -----
Jer taj Stanovnik-Praga-Misao nije tako mrtva kao što sam pretpostavljao; dok pišem ponovo se vraća i tera me da napustim Stazu, da napustim neravnopravno nadmetanje. Na sreću, prijatelju Stanovniče, previše

dokazuješ! Tvoja briga mi pokazuje da nisam toliko daleko od postignuća kako bi moja osećanja htela da mislim.
Bar sam, ipak, ponovo ubačen u aktivu; ustaću i otpevaću Enohijanske Pozive i prizvati Nerođenog, i oterati nekoliko đavola, i okupiti armiju moćnih anđela oko sebe – ukratko, napraviti opet budalu od sebe, pitam se?
Kako bilo, uradiću to. Nije loša ideja da zamolim Tota da mi pošalje Taftatarata sa malo informacija o pravcu – uopšte ne znam gde sam. Ovo je čudna zemlja, i ja sam usamljen.
Ovo će biti moj ritual.

1. Terajući Ritual Pentagrama.
2. Prizivanje ditto. /Ovo će se pojaviti u Br. 2, "Liber O". – izd./
3. "Nerođeni". /Vidi "Goetia" – izd./
4. Pozivi I-VI sa Ritualima pet Stepenova /iz Dr. Dee i G.'. D.'. MSS. – izd./
5. Invokacija Tota.
6. (Ne: *neću* da koristim Novi Ritual, niti ću da diskutujem o tome.) Improvizovana invokacija Adonaija.
7. Formule zatvaranja.

Na posao, onda!

23:15 Ceremonija je dovoljno dobro išla; prizvane sile su došle spremno i vidljivo; Tot posebno vrlo prijateljski – mislim da shvata ovaj zapis kao kompliment Njemu – neka ga ima, jadni Bog!
L.V.X. je došla, takođe; ali ne dovoljno da prodre kroz koprenu mraka koju sam svojom ludošću ispleo za sebe.
Tako sam se na kraju našao na podu, toliko nalik Rodenovoj Danajskoj devojci sa slomljenim krčagom kao nikada... Kako je trebalo da budem na početku! Pa, jednu stvar sam shvatio (opet!), to jest da, na kraju krajeva, ja sam ono što sam, i sve ove moje misli, i anđeli i đavoli, samo su moja prolazna raspoloženja. Jedno moje istinsko sopstvo je Adonai. Prosto! Pa ipak ne mogu da ostanem u toj jednostavnosti!
Dobio sam ovo "otkriće" kroz egipatsku ravan, delimično prosvetljenje razuma. Raščistila mi je um; ali avaj! um je još tu. To je i snaga i slabost egipatske ravni, da je tako lucidan i duhovan a ipak tako praktičan. Kada kažem slabost, mislim na to da deluje na moju slabost; lako se zadovoljim manjim rezultatima, tako da me oni zavedu da ne idem dalje do stvarno velikih. Sasvim sam srećan kao rezultat moje male ceremonije – dok bi trebalo da preuzmem nove i strašne zakletve! Ipak, zašto bi Tahuti bio tako ljubazan prema meni, a Asar Un-nefer tako neljubazni?
Odgovor dolazi od samog Tahutija: Zato što si naučio da pišeš tako savršeno, ali još se nisi naučio da patiš.
Dovoljni istinito, poslednji deo!
Asar Un-Nefer, Ti usavršeni, poduči me Tvojim misterijama! Neka moje udove rastrgne Set i prožderu ih Sebek i Tifon! Neka se moja krv izlije u Nil, a moje meso dato Beszu da ga proguta! Neka moj Falus bude skriven u

stomaku Mati, a moja Kruna podeljena među mojom braćom! Neka me čeljusti Apepa samelju u otrov! Neka me more otrova proguta celog!
Neka Asi moja majka razdere svoje haljine u bolu, a Nepti plače zamnom uzaludno.
Onda će Asi doneti Hoora, a Heru-pa-kraat će da iskoči rado iz njene materice. Gospod Osvete će se probuditi; Sekhet će da urla, a Plašt glasno da plače. Onda će moji udovi biti prikupljeni, i moji okovi odrešeni; i moje khu će biti moćno u Khemu za vjeki vjekov!

23:37 Vraćam se na mesto Zle Trijade, Ommo Satane, koje je ispred oltara. Tu da iskupim svoju ludost što se vezujem za svu ovu veliku gomilu ideja koje sam zapisao, umesto da ostanem fiksiran u jednom uporištu Jedinstva sa Sobom.

23:54 I tako se ovaj veliki dan privodi kraju.
Ovo su zaista Klifot, Klifot Ketera, Thaumiel, džinovske glave blizanci koje se mrze i kidišu jedna na drugu.
Jer užas i tama bili su neverovatni; pa ipak, svetlost i sjaj bili su skoro neizdržljivi.
Nikad nisam bio tako daleko, i nikad toliko blizu . . . Ali bliži se čas. Da se saberem i počnem novi dan u potvrđivanju mog Jedinstva sa mojim Gospodom Adonaijem!

Osmi dan

00:03 Tako počinje Osmi dan, Druga nedelja. U asani sam. Iz nekog razloga, pranajama je sasvim laka. Koncentrišući se na Adonaija, bio sam u Kambhakham čitav minut bez muke.
To *jeste* tačno, uzgred. Bio sam – i sada sam – u opasnosti gledanja na ovaj Zapis kao na Knjigu; *tj.*, naglašavanja stvari zbog njihovog književnog efekta, i umanjivanja značaja drugih koje su podesne manje očigledno.
Ali odgovor na ovo, prijatelju Satano! je da je Kanon Umetnosti Istina, a Kanon Magike je Istina; moj pravi zapis će biti dobra knjiga, i moja prava knjiga će biti dobar zapis.
Ekam evam advaitam! prijatelju Satano! Jedan a ne dva. *Hua allahu alazi illa Hua!*
Ali šta će da mi bude "važno" za ovu nedelju?
Tako sam apsolutno postao pantomorfni lynx da mi sve stvari izgledaju isto; ima podjednako za i protiv za Pranajamu kao i za Ceremoniju, itd. itd., - i za i protiv su toliko brojni i dalekosežni da se jednostavno ne usuđujem da započnem da raspravljam ni o jednom. Mogu da vidim beskrajan put u svakom slučaju. Ukratko, kao hašišom-opijen u punom jeku, ja sam ophrvan mnoštvom sopstvenih magijskih Slika. Postao sam veliki Magičar – Mayan, Tvorac Iluzija – Gospod Braće Staze Leve ruke.

Ja ne "nosim svoju krivdu kao aoreol, besmrtnu u Duhovnom Zlu", kako g. Vait misli; ali skoro da je toliko loše. Čini se da je samo jedan odgovor na ovo veliko pitanje Grbavca (volim da simbolizujem duh Pitanja sa "?" – mala kriva stvar koja postavlja pitanja) a to je da nastavim da potvrđujem Adonaija, i da odbijam da budem opsednut bilo kakvim slikama discipline ili magike.
Naravno! ali to je baš teškoća – kao što je bilo na Početku, sada je, i uvek će biti, svet bez kraja! Moj divni odgovor na pitanje, Kako ćeš postati milioner? je: Imaću milion funti. "Odgovor" nije odgovor; to je početak pitanja.
Kakva sam ja budala! a ljudi misle da sam pametan. *Ergo*, možda!
Kako bilo, sada ću (12:37) da se tiho uspavam – kao što uvek kažem, a nikad ne uradim kad to kažem! – u nadi da će dnevna svetlost da donese mudrost.

07:40 Probudio se svež i zadovoljan. Spavanje ispunjeno snovima i podeljeno na kratke intervale. Moram da primetim da je ovo upadljiv rezultat kovanja ovog magijskog lanca; jer u svom normalnom životu ja spavam najčvršće. Devet solidnih sati bez okretanja je moj minimum.

09:10 Uradivši jednosatno doterivanje Novog Rituala, otići ću da doručkujem kafu i kiflu, i onda nastaviti do studija Majkla Brenera.

12:15 Proveo sam jutro u oblikovanju Siddhasana-e, teži zadatak nego što se činilo. Više kao pravi zadatak!
Ali nastavio sam sa mantrom i načinio neke refleksije o Kammi.
Sada ću da uzmem Jogi kafu i sendvič i vratim se doterivanju Rituala.
U pustinji moje duše, gde ne rastu biljke, postoji ipak jedan mali izdanak. Još uvek sam na-jedno-usmeren, barem u nižem smislu da nemam želje ili ambicije osim ove za postizanjem Velikog Dela.
Pusta je ova moja duša, u ove tri ipo godine suše (ovim se podrazumeva tri ipo namotaja Kundalini) i ova Ekâgrata je mali oblak kao šaka (Yod, Lingam velikog Šive). I, iako podižem svoju odoru i trčim ispred kočije kralja u Jezreel, može se desiti da pre nego stignem do kapija čitavo nebo bude jedan tamni plamen oblaka grmljavine i ljubičasti mačevi munje mogu da podele nadvoje njenu tešku matericu, a kiša, smejući se kao malo dete, može da zaigra po pustinji!

12:58 Svetlost počinje da sviće na Stazu, tako da vidim malo bolje gde stojim. Čitav ovaj put čini se pod nekom drugom formulom a ne IAO – možda formulom Pentagrama sa kojom nisam jasno upoznat. Kad bih znao Reč Stepena, mogao bih da predvidim stvari: ali ne znam.
Mislim da ću da iščitam čitav Zapis do dana da vidim da li mogu da nađem Arijadnin konac.

13:15 Vratio se, i spreman za ukrašavanje Rituala.

14:30 Završio: osim naslovnog lista i kolofona, koje mogu da osmislim i uradim sutra.

15:00 Pola sata pauzirao, praveći smešan crtež zalaska sunca. Sada ću da iščitam Zapis i da Razmislim o njemu.

16:15 "Ranije sam bio slep; sada vidim!" Juče sam stigao do samog Praga, tačno; ali me je vratio Stanar. Video sam Stanara tek kasnije (zapis u 20:53) jer je bio previše suptilan. Pogledaću pažljivo unazad da pokušam da ga uočim; jer da "znam njegovo Ime" mogao bih da prođem – *tj.*, sledeći put penjem se do Praga Pilona.
Mislim da zapisi u 01:25 i 03:35 pre podne to objašnjavaju.
"GRLE]I SEBE, KAKO JE BILO". Kako fatalno precizno! Napisao sam to i nisam video paklenu zamku! Trebalo je da ustanem i pripremim se ceremonijalno kao nevesta, i da čekam u pravom magijskom maniru. Takođe bio sam previše zadovoljan Vesnicima dolaska mog Gospoda – vizijom Kefre itd. Možda me je ovo suptilno samo-zadovoljstvo izgubilo . . . tako da sam pao u šokantan ambis prošle noći!
Stanar Praga nije nikad vidljiv dok čovek ne padne; on je Bog pod Velom i mlati kao Zli Vitez kod Melorija, jaše i ubija – i niko ga ne vidi.
Ali kada ste se strmoglavili u Pakao, gde on živi, onda on otkriva svoje Lice, i uništava vas njegovim užasom!
Vrlo dobro, Džon Sv. Džone, sada znaš! Ti si očiti Džon Sv. Džon i moraš da se popneš pravo gore opet kroz staze to Praga; i zapamti da ovaj put umrtviš to samo-zadovoljstvo! Idi ka tome sa više poštovanja i poniznije – o, ti pseto, kako te mrzim zbog tvoje Pokvarenosti! Da se popneš tako visoko, a – sada – da ovako padneš!

16:40 Pitanje se javlja: kako umrtviti to samo-zadovoljstvo?
Asketizam notorno pojačava egoizam; kako sam ja dobar što nisam večerao! Kako uzvišen! Kakvo odricanje!
S druge strane, dobro vino u čoveku kaže: "Napravio sam svoj kovčeg od finog čoveka!"
Odgovor je jednostavan, stari odgovor: *Ne misli na Sv. Džona i njegovu glupost; misli na Adonaija!* Tačno: jedina teškoća!
Moj najbolji izlaz biće da se koncentrišem na Novi Ritual, naučim ga savršeno napamet, uradim ga u pravom trenutku . . .
Otići ću sa ovom idejom da popijem Citron pressé, odatle u moj Tajni Restoran, da večeram, stalno učeći Ritual.
Izbaciću mantru, mada je skoro deo mene koliko i moja glava do sada; i umesto toga ponavljaću neprestano reči Rituala tako da mogu da ga uradim na kraju savršeno tečno i sa savršenim razumevanjem. I ovaj put neka Adonai izgradi Kuću!

18:10 Umesti toga sreo sam Dr. R------, koji je ljubazno ponudio da me nauči kako da dobijem astralne vizije! (P.S. – Ton ovog zapisa me brine. Sedeo sam strpljivo i s poštovanjem kao *čela* sa *guruom*, nadajući se da ću da čujem Reč koja mi treba.) Otuda sam otišao u dugu i usamljenu šetnju do mog Tajnog Restorana, učeći usput Ritual.

19:15 Stigao u Tajni Restoran. Naručio 6 školjki, Râble de Lievre poivrade purée de marrons, i Glace "Casserole" sa malom flašom vode Perrier.
Znam Novi Ritual sve do kraja Ispovesti.
Bilo je teško zaustaviti mantru - čim bi mi misao odlutala, ona bi se pojavila!

20:03 Dodaću Café Cognac Cigare ovoj razuzdanosti.
Nastavljam da učim Ritual.

20:40 Vratiću se i biću ponizan pred mojim Gospodom Adonaijem. Bliži se noć Punog Meseca; u mom životu Pun Mesec je uvek bio veliko znamenje. Ali noćas sam previše siromašan duhom da bih se nadao.
Gle! Putovao sam stazama Lamed i Mem, Pravde i Obešenog Čoveka, i upao u obe zamke koje tu postoje. Umesto Velike Ravnoteže, čvrsto držane, našao sam samo Libru, kuću Venere i egzaltacije Saturna; a ove zle planete, smešeći se i mršteći se, su me savladale. I isto kod uzvišene Staze Mem, umesto tog simbola Adepta, čije je stopalo čvrsto postavljeno na nebu, i čija cela figura pokazuje Pomiritelja sa Nevidljivim, našao sam samo ustajalu i gorku vodu sebičnosti, Mrtvo More Duše. Jer sve je iluzija. Ko kaže "ja" negira Adonaija, osim ako ne misli na Adonaija. A Daleth Vrata Pilona, je ono Drvo na kome Adept od Čoveka visi; i Daleth je Božanska Ljubav, tako da ako bi je ubacili u reč ANI, "ja", daje ADNI, Adonai.
Prepreden si ti i smrtonosan, o, Stanaru Praga (P.S. – Ovaj naziv je loš. *Stanar pored Pilona* je bolji termin; jer on nije na pravoj stazi, koja je jednostavna i laka i otvorena. On nije nikad "savladan"; sresti njega je dokaz da ste zalutali. Ključ odgovara Vratima savršeno; ali onaj ko je pijan od lošeg vina Razuma i Misli nespretno njime rukuje. I naravno vrata su vrlo velika a ključaonica veoma mala), koji koristiš samu moju ljubav prema Adonaiju da me uništiš!
Ipak kako da mu pridem, ako ne sa poniznom radošću, sa umilnim strahopoštovanjem? Moram da operem Njegova stopala svojim suzama; moram da umrem na Njegovoj kapiji; moram . . . ne znam šta . . .
Adonai, budi nežan prema svom robu i održi moje korake na Putu ka Istini! . . . Vratiću se i biti ponizan pred mojim Gospodom Adonaijem.

22:18 Opet kod kuće; uradio sve neophodne stvari i spreman sam za rad. Osećam se labavo; i osećam da sam bio labav, mada verovatno Zapis pokazuje dobru količinu urađenog posla. Ali sam u strašnim modricama od Velikog Pada; ove velike stvari ne smetaju telu, ali povređuju Sopstvo, i kasnije je to odraženo u nižim delovima čoveka kao ludilo ili smrt.

Moram da dostignem, ili . . . kraj Džona Sv. Džona.
Njegov kraj, u oba slučaja, onda!
Zbogom, Džone!

22:30 Deset minuta protraćeno u čistoj dokolici! Sve sam gori svakog minuta.

22:40 Izgubio još deset minuta!

22:57 Dovoljno poniženja! Jer iako sam napravio krst Krvi i Plamena, ne mogu čak da ostanem koncentrisan u poniženju, koje još osećam tako akutno. Kakav sam ja crvljivi crv! Pokušao sam novu strogu Siddhasanu, samo da bih shvatio da sam povredio sebe toliko ovog jutra time da ne mogu da je podnesem uopšte, čak i sa jastukom ispod stopala.
Pokušaću samo da uradim malo Pranajame, da vidim da li mogu da izdržim da radim bilo koju prostu stvar deset minuta odjednom!

23:30 Dvadeset pet Ciklusa Disanja . . . Ali me je to skoro ubilo. Izgovarao sam Ritual i toliko želeo da stignem bar do Formulacije Heksagrama, ako ne do Prijema. Međutim, stao sam u toku Prolaza Pilona, srećom ne dok nisam stigao do Tahutijevog.
Ali ovo je dobro pravilo; kada sumnjaš izvedi Pranajamu. Jer Čovek više ne može da brine o Stazi: Pitanje je svedeno na jednostavan problem: Da li ću, ili neću, da puknem?
Dobio sam svo znojenje i drhtanje tela koje bi srce moglo da poželi; ali bez "skakanja kao žaba" ili levitacije. Šteta!

23:45 Čitaću malo u Yoga-Shastri, kao odmor. A onda kraj dana i Početak Devetog Dana. Zaratustra (ili Pitagora?) nas obaveštava da je broj Devet sveti i dostiže vrhunac Filozofije. Svakako se nadam da je tako!

23:56 Smeštam se u Asanu . . . i tako se završava Osma Lekcija.

Deveti dan

00:02 Tako sam započeo ovaj veliki dan, u Asani čvrsto i lako, i zadržavajući dah čitav minut dok sam svu svoju volju bacio svom svojom moći ka Adonaiju.

00:19 Smestio se za noć. Nastaviću malo, učeći Ritual.

00:37 Naučivši nekoliko pasusa prigodne prirode za uspavljivanje, to ću i da uradim.
. . . Sada se nadam da ću; sigurno da Reakcija Prirode prema Magijskoj Volji mora da je konačno savlada!

02:12 Budim se. Treba mi malo da odbacim vlast spavanja, vrlo jaku i gorku.

03:04 Tako je Džon Sv. Džon – jer nije više pogodno da govorim kao "ja" – izveo 45 Ciklusa Disanja; 20 minuta je morao da se bori protiv Korena Snage Spavanja, i začepljenja leve nozdrve.
U toku svoje Kambhakham želo je Adonaija svom svojom moći.
Neka spava, prizivajući Adonaija!

05:40 Dobro je spavao i dobro se probudio.
Poslednji zapis trebalo bi da se proteže do 03:30 ili tu negde; možda kasnije; jer, prizivajući Adonaija, opet je dobio početke Svetlosti, i glasove "telefonskog ukrštanja" vrlo jako. Ali ovaj put je na sreću bio u stanju da se koncentriše na Adonaija strasno, i ove stvari su prestale da ga muče. Ali Miris i Vizija nisu došle, niti ikakva puna manifestacija L.V.X.-a, Tajna Svetlost, svetlost koja sija u tami.
Džon Sv. Džon je opet vrlo pospan. Pokušaće da se koncentriše na Adonaija bez Pranajame – mnogo teže naravno. Vrhunski je napor držati oba oka otvorena.
Mora da da sve od sebe. On ne želi da se previše probudi, takođe, da ne bi kasnije prespavao i propustio svoj sastanak sa Majklom Brenerom da bi nastavio da oblikuje Siddhasanu.

07:45 Opet se budim . . ./O svinjo! u sebi si osetio "Dobro! Dobro! noć je lepo podeljena; sve ide vrlo dobro" – a napisao si "ja!" – O svinjo, Džone Sv. Džone! Kada ćeš da naučiš da je najmanji pomak tvog uobraženog zadovoljstva veliki Pad sa Staze?/
Biće najbolje da ustanem i uradim neku vrstu posla; jer će zver da spava.

08:25 Džon Sv. Džon je ustao, nakon što je uradio 20 ciklusa disanja, recitujući u sebi ritual, 70% koga zna napamet.

08:35 U Dom – kafa-kifla. Neki papiri za korekciju u toku jela.

10:25 Pošto je odšetao do studija recitujući Ritual (09:25-09:55 otprilike), Džon Sv. Džon se smestio u svoju pozu i bio spreman. Unutrašnje Drhtanje je počelo, i soba se ispunila Suptilnim Svetlom. Bio je na domak Koncentracije; Ljubičasti Lotus Ađne se pojavio, zasijavši kao neka čudesna kometa; Zora je počela da sviće, dok je on uništavao sa Munjevitim-Sjajem svaki misao koja mu se javljala, posebno ovu Viziju Ađne; ali strah – užasan strah! – stegao mu je srce. Anihilacija je stajala pred njim, anihilacija Džona Sv. Džona koju je toliko dugo težio da dobije; pa ipak se nije usudio. Imao je napunjen pištolj uz glavu; nije mogao da povuče obarač. Ovo mora da je potrajalo neko vreme; njegova agonija neuspeha bila je užasna; jer znao je da promašuje; ali iako je vikao hiljadu puta Adonaiju Glasom Smrti, nije mogao – nije mogao. Opet i opet je stajao

na kapiji, i nije mogao da uđe. I Ljubičasti Plamenovi Ađne su trijumfovali nad njim.
Onda je Brener rekao: "Hajde da se malo odmorimo!" – o ironije! – i sišao je sa svog trona, posrćući od umora. . . .
Da možete da zamislite sav njegov bes i očaj! Njegova olovka, dok piše ovo, loše obrazuje slova, i kroz stisnute zube on izgovara oštru kletvu.
O Gospode Adonai, pogledaj na njega blagonaklono!

11:30 Posle pet minuta odmora (tela, to jest), Džon Sv. Džon je bio previše iscrpljen nakon zauzimanja svoje poze, koja je, uzgred, slučajno Znak Stepema 7º=4º, da bi svesno težio.
Ali sama njegova priroda, naterana ovih dana u jedan kanal Volje ka Adonaiju, nastavila je sama da se bori. Kasnije, svestan čovek se povratio i težio, mada ne tako snažnokao ranije. Prošao je kroz Munje Ađne, čije su se dve latice sada raširile kao krila iznad njegove glave, i strašna Korona Unutrašnjeg Sunca sa svojim blještavim vatrama se pojavila, i proglasila se njegovim Sopstvom. Ovo je on odbacio; i Bezoblični Okean Belog Sjaja ga je apsorbovao, savladao ga; jer nije mogao tuda da prođe. Ovo je nastavilo da se ponavlja, čovek transformisan u moćnog Ovna (stara ratna sprava, brvno za razbijanje zidova – *prim.prev.*) koji nasrće neprestano na Zidove Božjeg Grada da bi ih probio – A ipak nije uspeo. Neuspeh. Neuspeh. Fizičko i mentalno iscrpljenje je sasvim potpuno.
Adonai, pogledaj sa naklonošću Tvoga roba!

12:20 Hodao je, recitujući Ritual, do Dr. R----- i H------ na ručak. Oni su zaboravili dogovor, tako da nastavlja i stiže do Lavenija u 12:04 nakon što je čitao svoja pisma i uradio par neophodnih stvari. Naručuje Epinards, Tarte aux Fraises, Glace au Café, i 1/2 Eviana. Gadljivost prema hrani je velika; a prema mesu čak odvratnost. Vreme je izuzetno vruće; možda je to sredio Adonai da bi omogućio Džonu Sv. Džonu da meditira udobno. Jer on se svečano zakleo "da tumači svaki fenomen kao posebno bavljenje Boga njegovom dušom".

12:50 Tokom ručka nastaviće da radi korekturu.

13:35 Ručak gotov, i papiri iščitani.

13:45 Napraviće još nekoliko doterivanja u svom Ritualu, i možda osmisliti prvu stranu i kolofon. Umoran je i možda će da spava.

14:25 Uradio je rasvetljavanje, koliko je moguće. Sada će da legne kao Obešeni Čovek, i da priziva Adonaija.

16:45 Bio je previše umoran da stigne bliže susedstvu tog ogromnog Praga; iz tog razloga je utonuo iz meditacije u san, i njegov Gospod mu je dao slatki odmor.

Ustaće, i popiti citron pressé u Domu; jer dan je još izuzetno vruć, a on je imao malo.

16:53 Čovek mora da primeti da je svo ovo spavanje puno eksstravagantnih snova; retko iracionalnih i nikad (naravno) neprijatnih, ili bi čovek bio budan i radio sa krugom svake noći. Alo O. M. misli da oni pokazuju uzbuđeno i neuravnoteženo stanje mozga Džona Sv. Džona, mada je on skoro previše obeshrabren da bi uopšte izrazio mišljenje, čak da je bilo pitanje, Da li je trava zelena?
Svaki mali deo spavanja, bez izuzetka, u poslednja tri - četiri dana, ima ove slike.
Idealno stanje čini se da je savršeni zaborav – ili je (u Adeptu) Tamo-Guna, Snaga Elementalne Tame, slomljena jednom i zauvek, tako da je Njegovo spavanje aktivno i racionalno kao buđenje drugog čoveka; Njegovo buđenje Samadhi drugog čoveka; Njegov Samadhi – kome On teži - ? ? ? ? ?
Bar ovo drugo shvatanje sugeriše Rozekrucijanska formula Prijema:

Da tvoj um bude otvoren ka Višem!
Da tvoje srce bude Centar Svetlosti!
Da tvoje telo bude Hram Ružinog Krsta!

i po Hindu izjavi da u postignutom Jogiju Kundalini spava u Svadistthani, ne više u Muladhara Cakkram.
Vidi takođe Rozekrucijansko predavanje o Mikrokosmosu, gde je ovo gledište sigurno podržano, gde je Klifot Adepta uravnotežen i uvežban da ispuni njegov Malkut, koji je napustila pročišćena Nefeš koja je otišla naviše da živi u Tifaretu.
Ili tako nešto O. M. pročitaj to.
Druga ideja Svetlosti koja se spušta i ispunjava svaki princip svojim nebeskim sjajem, čini mu se, manje plodna, i manje uskladu sa bilo kojom idejom Evolucije.
(Šta bi Džudas MecKebidž[11] mislio?)
I čovek može tako lako da razume koliko je ogroman zadatak postulanta, pošto on mora da glorifikuje i inicira sve njegove principe i trenira ih za njihove nove i superiorne zadatke. Ovo sigurno bolje objašnjava užasne opasnosti staze. . . .
Pre nekoliko godina, na Crvenoj Reci u Koni, Džon Sv. Džon je video na svakom uglu tog brzog i opasnog toka gomilu olupina.
. . .On, i sam u opasnosti, mislio je na svoju magijsku karijeru. Alkoholizam, ludilo, bolest, hirovitost, smrt, nepoštenje, zatvor – svaki zemaljski pakao, odraz neke duhovne greške, pogodio je njegove saputnike. Na desetine je ta grupa bila zbrisana, slupana u komade na jednoj steni ili drugoj. On, skoro sam na tom ljutom toku, još se držao, njegov život u svakom trenutku igračka džinovskih sila, toliko ogromnih da su bile

[11] Juda MekKupus

(jednom kad su oslobođene) sasvim nesrazmerne svakom ljudskom umu ili hrabrosti ili veštini _ i on se držao svoga kursa, ponizno, ne beznadežno, ne plašljivo, već sa postojanom sigurnošću da će izdržati do kraja.
A sada?
U ovom velikom Magijskom Povlačenju on je udario mnoge stene, puno napukao; vode Lažnog Mora penušaju nad pramcem, prelaze i nose zadnji deo čamca – da nije on možda već pretrpeo brodolom, a njegov beznadežan položaj skriven još od njega njegovom sopstvenom tamom? Jer, pošto je zasenjen zaslepljujućim sjajem Duhovnog Sunca ovog jutra, koje još posmatra ali mračno, njemu sada čak i svetlost zemlje izgleda tamna. Krma - razum je dugo otada iskrcan; snaga njegove ličnosti se slomila, pa ipak pod majušnim olujnim jedrom njegove Volje ka Adonaiju, luda barka se drži, upravljana veslom Discipline – Da, on drži svoj pravac. Adonai! Adonai! Nije li luka još na vidiku?

18:07 Vratio se kući i zapalio (kao svake noći od kad je stigao) sveti insens Abramelina Maga.
Atmosfera je puna vitalnosti, zaslađena i ojačana; duša se prirodno i jednostavno okreće ka svetom zadatku sa snagom i pouzdanjem; crni demoni sumnje i očaja beže; čovek već diše prve nagoveštaje Mirisa, i dobija skoro predosećaj Vizije.
Tako, neka se rad nastavi.

18:23 7 Ciklusa disanja, dosta teško. Odeća je smetnja, i pravi razliku.

18:31 Džon Sv. Džon je više slomljen jutarnjim neuspehom nego što je spreman da prizna. Ali činjenica stoji; on ne može da koncentriše svoj um duže od tri sekunde sve skupa. Kako se zbog toga čovek oseća sasvim beznadežno! Misli da je uvek dobar bar za dosta prosečno izvođenje – i on je neobmanut. Ovo je, uzgred, vrhunska upotreba zapisa kao što je ovaj. On čini nemogućim da čovek sebe prevari.
Pa, on mora da podigne više pare nekako, i ako bojler eksplodira. Možda rana večera, sa Ritualom, može da indukuje tu Entuzijastičnu Energiju o kojoj pišu Gnostici.
Ovog jutra je čitava Sakhara-dhatu (tendencija bića Džon Sv. Džon) radila pravilno. Sada bez napora volje on može da tera svoju umornu stoku putem. Tako je jadan da će da traži Proročanstvo iz knjige Zaratustre.
Urađeno. Zaratustra s poštovanjem želi da istakne da "Najmističniji dikurs nas nadahnjuje – Njegova celovitost je u Supra-Mundanom Poretku; jer tu Solarni Svet i Bezgranična Svetlost žive, kako Proročište Kaldejaca potvrđuje."
Nije mnogo od pomoći, zar ne?
Kao da bi divinacija ikada mogla da pomogne na tako uzvišenim ravnima!
Kao da varljivi elementali koji rukuju ovim stvarima poseduju Tajne Sudbine Adepta, ili mogu da mu pomognu u njegovoj agoniji!

Iz tog razloga, divinaciju treba odbaciti od samog početka: ona je tek "samo igračka, osnova koristoljubive prevare" kako nas Zaratustra praktično uverava.

18:31 Ipak može da se dobije prava stvar iz Tarota (ili druge neprikladne metode) pretvarajući u duhovno svo značenje, dok intuicija ne prodre kroz taj prazan zid neznanja.
Neka O. M. meditira o ovom Proročanstvu na putu da nahrani telo Džona Sv. Džona – i tako nahrani sopstveno!

18:52 Napolje, napolje, da nahraniš!

18:57 Doterujući svoju bradu spremajući se za izlazak, on razmišlja kako taj žalostni ton poslednjeg zapisa nije krik izgladnele zveri, već previše-gonjenog roba.
"Adonai, prioni na Tvoj bič, učini teškim Tvoj lanac!"

19:25 Šta je to đavola sa vremenom? Sati lete kao leptiri – mesec, mrtav pun, sija niz Bulevar. Moj mesec – pun mesec moje žudnje! (Ha, ha, ti zveri! Zar "Ja i Mene i Moje" još nisu mrtvi?)
Da, Gospode Adonai! ali pun mesec puno znači Džonu Sv. Džonu; on se boji (*boji,* O Gospode Zapadnog Pilona!) da, jednom kad pun mesec prođe, neće moći da uspe. . . .
"Žetva je gotova, leto se završilo, a mi nismo spašeni!"
Ipak zar nije Abramelin silno kudio glupost ograničavanja duhovnih staza kretanjima planeta? A Zaratustra, u istom proročanstvu, upravo navedenom?

19:35 Hors d'Œuvres, Bouillabaisse, contrefilet rôti, Glace. 1/2 Graves.
Istina je da je Chittam uzbuđen i juri, pošto je kontrola oštećena; a Ego se ponovo diže.

19:50 Ovo zahuktavanje Chittam-a je prosto šokantno, Džon Sv. Džon mora nekako da ga zaustavi. Čini se da su prošli sati i sati od poslednjeg zapisa.

19:57 ! ! ! On je u tako strašnoj žurbi da (u jednom lucidnom trenutku) nalazi sebe kako pokušava da jede hleb, rotkvu, govedinu i krompir u jednom zalogaju.
Još gore, zver je zadovoljna i uzbuđena novinom senzacije, i uživa dok to beleži.
Zveri! Zveri!

20:03 !!!! Nakon bezbroj eona. Popio je samo oko jedne trećine svoje polovine boce lakog belog vina; ipak je kao hašišem opijen, samo još više. Gubitak osećaja za vreme koji se dešava sa hašišem dobio je u toku eksperimenata sa tom drogom 1906., ali na beznačajan način. (Proklet bio! Tako mu je drago. Ovo zove Rezultatom. Rezultat! Proklet bio!) O. M. koji ovo piše je

toliko ljut na njega da želi da ispuni stranicu najstrašnijim psovkama! I Džon Sv. Džon je skoro bacio flašu na konobara što nije doneo sledeće jelo! Naručuje hladnu vodu.

20:12 Stvari malo bolje. Ali on pokušava 100 mišićnih pokreta, pritiskajući sto prstima usklađeno, i nalazi da je tendencija da požuri skoro neodoljiva.
Ovaj zapis je ovde napisan brzinom munje. . . .
Pokušaj da piše polako je bolan.

20:20 Misao takođe luta celim svetom. Od poslednjeg zapisa, vrlo verovatno, zver nije ni jednom pomislila na Adonaija.

20:35 Čitanje Rituala je puno pomoglo, ali stvari su još daleko od smirenosti. Ipak moćni dotok Chittam opet valja svoju ogromnu plimu ka moru – Moru anihilacije. Amen.

21:00 Vraćajući se kući, sa očima fiksiranim na vrhunski božanski sjaj Meseca, u srcu i mozgu prizivajući Adonaija, sada je ušao u svoju malu odaju, i pripremiće sve stvari za odgovarajuće izvođenje Novog Rituala koji je naučio napamet.

21:35 Skoro spreman. U stanju vrlo intenzivnog magijskog naprezanja – bilo šta može da se dogodi.

21:48 Opran, obučen, hram u redu. Čekaće do 10 sati i početi kad otkuca. O. M. 7º=4º će da počne; a onda svečano da odbaci svu odeću, oružja, oznake, itd., odbacujući svoje stepenove čak Davanjem njihovih Znakova unazad i naopačke prema spolja. Zadržaće samo jednu stvar, Tajni Prsten koji su mu poverili Majstori; jer od toga ne može da se rastavi, čak i kad bi hteo. To je njegova Lozinka za sam Ritual; i biće stavljen na njegov prst u trenutku kad je sve drugo otišlo.

23:05 Ceremonija deluje zadivljujuće. Magijske Slike jake. Na Prijemu, gle! Sigil samog Najvišeg Reda u plamenu božanskog sjaja o kome se ne govori. I polu-viđen simbol mog Gospoda Adonaija s njim kao moćni anđeo koji svetluca beskonačnom svetlošću.
Prema Ritualu, O. M. se povukao od vizije; Vizije Univerzuma, kovitlajućeg ambisa blistavih sunca u svim bojama, ipak nadahnut i pod dominacijom tog božanskog sjaja. Ipak, O. M. je odbio Viziju; i sukob je počeo i bio vođen vekovima – tako se činilo. I sada su se svi neprijatelji O. M. udružili protiv njega. Sitni događaji dana; čak iritacija njegovog tela, njegove emocije, njegovi planovi, briga o Zapisu i Ritualu i – O! sve! – onda, takođe misli koje su bliže još velikom Neprijatelju, osećaj odvojenosti; taj osećaj konačno – tako se O. M. povukao iz konflikta na trenutak tako da izvršena dužnost ovog Zapisa može da ga ostavi slobodnim za borbu.

To je mogla da bude zamka – neka ga Gospod Adonai održi na Stazi.
Adonai! Adonai!
(P.S. Dodajte da je "ultra-violetna" ili "astralna" svetlost u sobi bila takva da se činila svetla kao svetlost dana. Nikad nije video tako nešto, čak ni u ceremoniji koju je izveo u Velikoj Piramidi Gize.)

23:14- O. M. je onda prošao od vizije do vizije nenadmašne veličanstvenosti. Beskrajan
23:34 ambis prostora, bez-zračna orbita tečnosti i bezbojnog sjaja koji bledi izvan ivica u beli i zlatni plamen. . . .Ružin Krst koji blješti sa neiskazivim sjajem. . . . i više, mnogo više nego što bi deset pisara jedva moglo da popiše u jednom veku.
Sama Vizija Svetog Anđela Čuvara; ipak je On viđen izdaleka, ne blisko. . . .
Stoga O. M. nije zadovoljan svim ovim čudom; ali sada će uredno da zatvori hram, da na Početku Desetog Dana – a Deset je Sveti Sefirot, Emanacija Krune; Neka je Blagosloven! . . .Može da napravi nova razmatranja ove Operacije gde može da otkrije kojom greškom je ovako izdan ponovo i ponovo da ne uspe.
Neuspeh. Neuspeh.

23:49 Hram je zatvoren.
Onda sada, O Gospode Adonai! Neka Deseti Dan bude povoljan za O. M. Jer u borbi on ne vredi ništa. Niti je hrabar, niti ima sreće, niti je vešt – osim ako se Ti boriš pored njega, pokrivaš njegove grudi Tvojim štitom, pomažeš njegove udarce Tvojim kopljem i mačem.
Jeste! neka se Deveti Dan zatvori u tišini i u mraku, i neka O. M. nađu kako posmatra i čeka i želi Tvoje Prisustvo.
Adonai! Adonai! O Gospode Adonai! Neka Tvoja Svetlost osvetljava Stazu tog slepog stvora Džona Sv. Džona, tog bića koje je, odvojeno od Tebe, odvojeno od sve

Svetlosti, Života, Ljubavi.

Adonai! Adonai! neka bude napisano o O. M. da je "Gospod Adonai oko njega kao grom iz vedra neba i kao Pilon i kao Zmija i kao Falus – i usred toga kao Žena koja izbacuje u mlazevima Mleko Zvezda iz Njenih dojki; da, Mleko Zvezda iz Njenih dojki."

Deseti dan

00:17 Sada kad je miris insensa jasno nestao, Čovek može najsnažnije da oseti Prizvani Miris Same Ceremonije. I ovaj mistični miris Adonaija je kao čisti Mošus, ali beskrajno istančan – daleko jači, i istovremeno daleko

delikatniji. (P.S.) – Sumnja se javila oko ovog mirisa, da li to nije uobičajena stvar. Na ravnoteži dokaza, pažljivo razmotrenih, čovek bi bio za mističnu teoriju.)
Trebalo bi dodati čudan omen. Sedajući dole za veliku borbu (23.14) Džon Sv. Džon je pronašao nokat na podu, pored stopala. Nokat je Vau u Hebrejskom, a Tarot Adut koji odgovara Vau je Hijerofant ili Inicijator – time je O. M. veoma utešen.
Takav jadnik je postao!
Čak kao što malo dete pipajući nemoćno traži dojku svoje majke, tako pipajući traži Tebe Tvoje malo dete, O Ti Samo-Svetlucavi!

00:55 Iščitao je dane VIII i IX.
... Previše je umoran da razume šta čita. Uradiće, uprkos svemu, malo Pranajame, i onda će da spava, želeći Adonaija.
Jer Pranajama sa svojim intenzivnim fizičkim naporom je veliki lek za um. Kao što dugi put pustinje i život sa vetrovima i zvezdama, dnevni marš i njegovo naprezanje sa toplotom, žeđi, umorom, leči sve bolesti duše, tako Pranajama raščišćava fantome kojima ga je Mayan-a, užasni tvorac Iluzija, uznemiravao.

01:13 10 Ciklusa Disanja; mirni, savršeni, bez najmanjeg napora; dovoljno da se uspava.
Pročitaće jednom Ritual, onda će da spava. (Pranajama je ubrzala kratak napad dijareje, započet jezom (groznicom) Ceremonije.)

06:23 Spavao od (otprilike) 01:45 do sada. Jutro je hladno i vlažno; pala je kiša.
Džon Sv. Džon je užasno umoran; "kontrola" se skroz istanjila. Treba mu pet minuta da odluči da to uradi, još pet da se umije i zapiše ovo. I ima milion izgovora da ne radi Pranajamu.

06:51 15 ciklusa disanja, dovoljno mirno i lako.
Mozak je hladan i lucidan; ali nema u njemu energije. Bar ne Sammaváyamo. I trenutno je Natpis na Krstu Džona Sv. Džona
NEUSPEH.
Čudesni i višestruki su njegovi rezultati, on ih se odrekao i procenjuje ih kao tričavne. . . . To je pravo, Džone, Sv. Džone! Ipak kako to da ima mesta za velikog grbavca đavola da ti šapuće na uvo sumnju: Da li postoji uistinu bilo koja mistična staza uopšte? Da li je to sve razočarenje i iluzija?
I "Jadnik" Džon Sv. Džon odlazi tresući se i tužan, kao pijanac koji je pokušao da dobije kredit u kafani i odbijen je – i to na Božićno veče!
Nema para u njegovom novčaniku, nema pare u njegovim bojlerima – to je problem sa Džonom Sv. Džonom.
Dovoljno je jasno šta se dogodilo juče. Nije uspeo kod svakog od Četiri Pilona; ujutru ga je Strah zaustavio na Horusovom i tako dalje; dok je uveče ili pao pred Pilonom Tota, *tj.*, bio opsednut (navedenom) potrebom da zapiše svoje rezultate, ili nije uspeo da prevaziđe dualnost Tota.

Inače, čak i da je obuhvatio osnovu, svakako je podbacio na vrhu Piramide.
U svakom slučaju, ne može da krivi Ceremoniju koja je najmoćnija; jedan ili dva mala detalja možda treba popraviti, ali ne više.
Eto ga onda dole u podnožju brda opet, Rozekrucijanski Sizif sa Kamenom Filozofa! Iksion vezan za Točak Sudbine i Samsare, nesposoban da dosegne centar, gde je Odmor.
Mora da doda zapisu od 01:13 da su glasovi "telefonskog ukrštanja" došli dok se uspavljivao, u Volji ka Adonaiju. Ovog puta je poslao odred konjice da ih juri do zaborava. Možda nije mudra podela njegovih sila; ipak je bio tako pravedno rasrđen večitim iluzijama da se može opravdati.
Opravdati! Kome? Moraš da uspeš ili ne uspeš!
O Udaraču, sa tvojom slabom tvrđavom od Tri-u-Jedan, Sudija viče "Aut"; i ti objašnjavaš tvojim prijateljima u paviljonu. Ali tvoji prijatelji su već čuli tu priču, i tvoje objašnjenje neće da se pojavi u rezultatu. *Gospodin Džon Sv. Džon, b. Maya*, o, čitaće oni u lokalnim novinama. Ne može se pobeći od toga.
Neuspeh! Neuspeh! Neuspeh!
Da sada onda (07:35) zauzmem položaj Obešenog Čoveka i prizivam Adonaija.

09:00 Verovatno se spavanje ubrzo vratilo. Nije dobra noć, mada bez snova, koliko me pamćenje služi.
Kiša umorno pada, ne terajući suvoću, već raskvaseći ulice.
Jesenja kiša, ne kiša proleća.
Tako je i u ovoj duši, Gospode Adonai. Pomisao na Tebe je teška i nelagodna, slaba i neodređena, kao stara debela žena glupa-pijana u svojoj straćari; a bila je kao mlada devojka u polju ljubičica, prava kao strela, jaka kao sunce, čista kao mesec, oblik čiste gipkosti i žudnje, plesa, plesa za sopstveno preobilje života.
Adonai! Adonai!

09:17 Ustao, obukao se, itd., razmišljajući o Stazi. Slepiji nego ikad! Mozak je u revoltu; predugo je bio sabijen. Ipak je nemoguće odmoriti se. Prekasno je. Neodoljivi Bog, čije ime je Sudbina, prizvan je i On je odgovorio.
Stvar je u Njegovim rukama; On mora to da završi, bilo sa tim moćnim duhovnim Iskustvom koje sam tražio, ili sa crnim ludilom, ili sa smrću. Telom Boga, zakuni se da će smrt da dođe – dobrodošla, dobrodošla, dobrodošla!
I za Tebe, i od Tebe, o ti veliki bože Sudbino, nema apela. Ti ne skrećeš ni za dlaku sa tvoje naznačene Staze.
To što "Džon Sv. Džon" *znači* (inače je to prazno ime) je ono što on mora da bude – a šta je to? Odluka je do Tebe – zar ne može Čovek da čeka s duhovnom snagom, bilo Kraljevu Banket-salu ili Dželata i Gubilište?

09:45 Doručak – kroasan, sendvič, 2 kafe. Koncentrišući se *ne na* Delo što je bolje moguće.

10:10 Stigao u Brenerov studio. Odmor je proizveo jednu svetlu ideju: zašto ne završiti to sve uništenjem? Reći veliki ritual Geburaha, psovke, psovke, psovke! Džon SV. Džon nije mogao da zaboravi kako da psuje. U svojim ranim danima u Vestdeil Hedu ljudi bi putovali miljama da ga čuju!
Psuj sve Bogove i sve demone – sve one stvari ukratko koje čine Džona Sv. Džona. Jer *to* – sada on zna – je Ime velikog Neprijatelja, Stanara Praga. To je bio taj moćni duh čiji bezoblični užas ga je pobedio, jer to je bio on!
Tako da se sada vratimo koncentraciji i Volji ka Adonaiju.

10:20 Jedno je dobro; zavet "tumačenja svakog fenomena kao posebnog bavljenja Boga mojom dušom" se održava. Kakav god utisak stigne do svesti time je pretvoren u simbol ili poređenje Dela.

11:18 Poza gotova; recitovao Ritual, sada napamet; onda želeo Adonaija; beznadežno nekoncentrisan.
. . .Da bi se protumačio ovaj Zapis kako treba, mora se, međutim, razumeti da "Standard Življenja" raste neverovatnom brzinom. Isto postignuće bi, recimo pre pet dana, bilo zapisano kao "Visok nivo koncentracije; nenadani uspeh".
Fenomeni koje danas čovek odbacuje sa ljutim prezirom su isti oni za koje je Džon Sv. Džon četiri godine stalno radio da bi ih postigao, i kada su postignuti čini se skoro da su prestigli svu moguću slavu. Dotok Chittam je opet nagomilan branom Discipline. Manje je glavobolje, i više osećaja da je na Stazi – to je jedini način da se to izrazi.

11:45 Sve gore i gore; mada poza još bolje održana.
U očaju se vratio jednostavnoj praksi, držanju uma na jednom zamišljenom objektu; u ovom slučaju Trouglu natkriljenim Krstom. Čini se da je to sasvim lako uraditi danas; zašto to ne bi vodilo do Rezultata? Nekada je trebalo da bude tako.
Možda vredi pokušati ipak; stvari teško da mogu da budu gore nego što jesu.
Ili, mogao bi da ode do Hamama, i dugo se kupa i spava – ali ko može da kaže da li bi to osvežilo, ili samo uništilo celo zdanje tako marljivo građeno ovih deset dana?

12:15 U Panteonu. 1/2 tuceta Marennes, Rognons Brochette, Lait chaud.
Džona Sv. Džona sve živo boli, nikako ne može da mu bude prijatno; gladan je, a nema apetita; žedan, a mrzi i pomisao da pije!
Mora nešto da uradi – nešto prilično drastično, ili će se naći u ozbiljnoj nevolji tela i uma, senki njegove duše, kojoj je muka do smrti. Jer "gde su sada njihovi bogovi?" Gde je Gospod, Gospod Adonai?

12:35 Zver se oseća neosporno bolje; ali da li je više koncentrisan pitanje je. Iskreno, sada je toliko slep da ne može da kaže!

Možda “café, cognac, et cigare” mogu da ga usklade do tačke ili povratka na rad, ili kroz Pariz do Hamama.
Napraviće eksperiment, čitajući malo beleške za korekciju.
Jedna dobra stvar; Chittam se sporo kreće. Konobari ga svi požuruju – kakav kontrast prošloj noći!

13:15 Beleške ponovo iščitane. Džon Sv. Džon se oseća daleko od dobrog.

14:15 Šetnja niz Bul’ Miš‘ i poseta M------ovom studiju dosta popravljaju stvari.

15:30 Lečenje nastavljeno. Nema brige o Delu, ali napor da se to sasvim izbaci iz njegovog uma.
Café creme, četrdeset minuta u Academie Marcelle – satiruća runda bez rukavica i Dž. Sv. Dž. je u Luksemburgu da gleda lepe slike.

15:40 Razlog koji dokazuje puding, primećuje najmističnija od svih rasprava (svakako!), je u Jedenju.
Čovek može pravedno da da primedbu na bilo koji Rezultat naprezanja ovog Desetog dana. Ali ako obilato zdravlje i nova sposobnost da učinim veliko delo budu posledica, ko će se usuditi da baci kamen?
Ne da to imalo znači samom Adeptu. Ali drugi mogu da budu odvraćeni od stupanja na Stazu budalastom pričom neznalice, i tako se mogu izgubiti cvetovi koji bi trebalo da čine neuvenljiv venac Adonaija. Ah, Gospode, uberi *me* sasvim sa korenom, i postavi to što ubereš nad svoje čelo!

16:10 Hodao nazad do Doma da popijem citron pressé, kroz lepe bašte, tužne sa opalim lišćem. Razmišljajući o tome što je Dr. Henri Modli jednom napisao o misticizmu: “Kao druge loše navike (mogao je da kaže ‘Kao sva živa bića’) on raste od onoga čime se hrani.” Najvažnije je, onda, koristiti stalnu kritičku proveru čitavog svog dela. Sama posvećenost Adonaiju mogla bi da dođe pod sumnju, da nije definicije Adonaija.
Adonai je ona misao koja nas nadahnjuje i ojačava i pročišćava, najviše zdravo rasuđivanje kod najvišeg genija. Bilo šta što nije to nije Adonai.
Odatle odbijanje svih drugih Rezultata, kako god sjajnih; jer oni su svi relativni, delimični, nečisti. Anicca, Dukkha, Anatta: Promena, Tuga, Nestvarnost; ovo su njihove karakteristike, koliko god mnogo izgledaju kao da su Atman, Sat, Chit, Ananda, Duša, Biće, Znanje, Blaženstvo.
Ali glavna stvar od važnosti bila je celishodnost. Da nije Džon Sv. Džon možda kljukao sebe Metodama i Rezultatima?
Svakako je ovo jutro bilo više kao pretrpavanje stomaka sa previše hrane nego kao glavobolja nakon ture pijanstva.
Manje ozbiljna greška, daleko; lako je i apsurdno dobiti neku vrstu histerične ekstaze sa religijom, ljubavlju ili vinom. Nemac će da skine šešir i da igra i jodluje do zore – i ništa od toga! Darvin proučava Prirodu sa više

poštovanja i entuzijazma, ali bez kreveljenja – i pojavljuje se Zakon Evolucije.
Tako je napisano "Po njihovim plodovima ćeš ih poznati".
Ali po ovom pitanju duhovnog preteranog hranjenja – šta je Darvin uradio kada je došao do faze (kao što jeste, budite sigurni! puno puta) kada je poslao svakog goluba na svetu u đavola?
Ova želja se nikada nije zaista pojavila kod Džona Sv. Džona; koliko god se loše oseća, on uvek oseća da je Postignuće jedini mogući izlaz. Ovo je dobra Karma njegovog desetogodišnjeg stalnog teženja.
Pa, naposletku, vratiće se Delu smesta, i nadati se da njegovih nekoliko sati u svetu mogu da se pokažu kao pravi strateški potez do pozadine, a ne eufemizam za bekstvo!

17:04 Ima još ozbiljnih razmatranja koja treba učiniti u vezi Adonaija. Ovaj naslov za Nepoznatu Misao je prihvatio O. M. novembra, 19--, u Gornjoj Burmi, prilikom prolaska kroz iskušenje i primanja stepena koji bi trebalo zaista da bude pripisan Daathu (zbog njegove prirode, Ovladavanja Razumom), mada se obično zove 7º=4º.
Činilo mu se u tom periodu da je toliko govora i vremena protraćeno na diskutovanje o prirodi Postignuća – diskusija unapred osuđena na neuspeh, u odsustvu svog Znanja, i u pogledu Samo-Kontradiktorne Prirode Sposobnosti Rasuđivanja, primenjeno na metafiziku – da bi bilo mudrije izostaviti celo to pitanje i koncentrisati se na prost Magijski Napredak.
Sledeći Korak za čovečanstvo uopšte bio je onda "Znanje i Razgovor Svetog Anđela Čuvara".
Jedno po jedno.
Ali ovde on nalazi sebe kako diskutuje i raspravlja sa sobom o prirodi tog Znanja.
Daleko je bolje dejstvovati kao dosad, i težiti prosto i direktno, kao jedna osoba drugoj, ne mareći za kritičke primedbe (sasvim nenadmašne, naravno) na ovu ili bilo koju drugu koncepciju.
Jer kako ovo iskustvo prevazilazi razum, beskorisno je raspravljati o tome.
Adonai, prizivam Te!
Jednostavnije je, onda, vratiti se Egoističkom izboru reči, samo uvek zapamtiti da "ja" znači Džon Sv. Džon, ili O. M., ili Adonai prema kontekstu.

17:30 Čitao neke od Knjiga da uvedem sebe ponovo u Rad.
Stoga ću da upalim sveti Insens, i okrenem se opet Jednoj Misli.

18:27 Sve ovo vreme u položaju Obešeni Čovek, i razmišljajući o svemu drugom.
Loše kao prvog dana!

19:10 Još gubljenja vremena posmatrajući partiju pokera. Prošetao do Café de Versailles. Večera. Hors d'Œuvre, Escargots, Cassoulet de Castelnaudary,

Glace, 1/2 Evian. Sasvim sam iscrpljen. Nemam čak ni hrabrost očaja. Nije dovoljno osstalo u meni da očajava.
Nije me briga.

19:35 Jedan zračak svetla osvetljava tamnu stazu – ne mogu da uživam u večeri. Puževi, kako ih nabadam , tako su ružni, ljigavi,masni crni užasi - oh! toliko kao moja duša! . . . Uh!
Pišem pismo F-----r i potpisujem se isprekidanim pentagramom.
Čini da pomislim na "prekinutu partiju"[12]. . .
Ali kroz sve sunčeva svetlost gviri: *na pr*. Ovih šest puževa su moja unutrašnja duša; sedmi, pravu dušu, ne može da pojede halapljivac.
Šta kažete na to?

20:03 Možda bi pojava mantre popravila stvari; reci Dobru Staru:

Aum Tat Sat

Aum
i daj Hindusu šansu.
Možemo samo da pokušamo.
Zato odmah počinjem.

21:10 Ovo je više nego što se može podneti. Još jedan sat protraćio čavrljajući sa Ninom i H----. Jedva da se uopšte setio mantre. U krevetu sam, i uzeću stvari u ruke ozbiljno, ako me to ubije.

21:53 Od 21:17 uradio Pranajamu, mada dozvoljavajući sebi neke nepravilnosti u načinu povremenog izostavljanja Kambhakham.
Vrlo je teško držati se toga. Nalazim sebe, na kraju gornje rečenice, kako automatski gmižem u krevet. Ne, Džone!

22:14 Pokušavam da izvučem neki smisao iz te izuzetne rasprave o misticizmu. "Konx Om Pax". Još jedan neuspeh, ali oprostiv.
Sada ću preklinjati Adonaija najbolje što mogu da mi vrati moje izgubljene moći.
Jer više nisam čak ni magičar! Toliko sam izgubljen u iluzijama koje sam stvorio u Potrazi za Adonaijem, da sam ja postao najgora od svih njih!

22:37 Čudno i neprijatno iskustvo. Moja misao se odjednom pretvorila u mišićni odziv, tako da su se moje noge jako cimnule. Očekujem da je ovo osnova objašnjenja Bhuchari-Siddhi-ja. Vrlo loš oblik nekontrolisane misli. Bio sam na ivici sna; to me probudilo.
Činjenica je, sve je gotovo! Gotov sam! Pokušao sam Veliku Inicijaciju i nisam uspeo; Odgurnut sam u čudne paklove.

[12] Može da znači i uništeno oduševljenje, Krouli je voleo da koristi pokeraške izraze i da se igra rečima – prim. prev,

Gospode Adonai! neka vatre budu oživotvoravajuće; neka “uravnotеže, napadaju, okajavaju”.
Pretpostavljam da će se ovaj nagli pokušaj završiti Lokomotornom Ataksijom ili G.P.I.

22:27 Neka! Nastavljam.

23:47 Prva moć koja treba da se vrati je moć da patim.
Njena sramota! Njena tortura!
Spavao sam na parče kao što spava čovek na smrt bolestan. Samo se bojim da ne uspem da se probudim za Kraj dana.
Bože! kakav dan!
. . . Ne usuđujem se da imam poverenja da će volja da me drži budnim; tako ustajem, umivam se, i hodaću dok ne dođe vreme da budem u Asani.
Žudnja! O koliko čeznem!
Nisam mislio da može da postoji takva patnja.

Jedanaesti dan

00:19 Izgleda jadno biti ponosan samo na to što si budan. Ipak me je preplavio trijumf kao dečaka koji pobeđuje prvi put u trci.
Moći Asane i Pranajame su se vratile. Uradio sam 21 ciklus disanja bez zamora.
Energija se vraća, i Željnost da se sledi Staza – sve plodovi jedne male pobede nad spavanjem.
Koliko su delikatne ove moći, tako jednostavnim se čine.
Neka budem vrlo ponizan, sada i zauvek!
Sigurno se barem ta lekcija urezala u mene.
I kako rado bih dao sve ove moći za Jednu Moć!

00:33 Još jedan bolan napad dijareje. Uzimam 4 gr, Plumb. c. Opio i menjam svoju odluku da ostanem van kreveta celu noć, pošto je hladnoća nesumnjivo glavni uzrok.
... Stvarno je neobično kako najmanji uspeh budi monstruozne horde egoističnih đavola, taštih, šepuravih paunova, koji se gizdaju i kriče.
Ovo je stvarno strašno. Egoizam je podsticaj sve energije, na neki način; i u ovom posebnom slučaju to je jedna stvar koja nije Adonai (štagod drugo da je) i tako antiteza Dela.
Cigle bez slame, zaista![13] Ničega tu nema. Ovaj zadatak je kao da od vas traže da budete sudija u nekom nadmetanju Bendova i kažu vam da možete samo da slušate. Samo još gore! Čovek može da formira neku ideju kako oni sviraju kroz druga čula; u ovom slučaju *svaka* sposobnost je neprijatelj Dela; Na prvi pogled problem izgleda nerešiv. Možda jeste, za mene. Barem, nisam ga rešio. Ipak sam došao vrlo blizu toga, puno puta, ranije; rešio ga, zaista, mada u manje važnom smislu nego što sada tražim. Neću biti zadovoljan sa malo ili mnogo; već samo sa Konačnim Postignućem.
Naizgled metod je upravo ovaj; uskladištiti – nema veze kako – velika blaga energije i čistote, dok ne počnu da rade posao same i na način koji Hindusi zovu Sukshma).
Baš tako inženjer – metar i žilet sa čizmama – i njegovi ljudi izgrade branu. Sneg se topi na planinama, reka narasta, i zemlja je navodnjena, na način koji je sasvim nezavistan od fizičke snage tog Metar i Žilet inženjera. Inženjera čak mogu da odnesu i potope sile koje je sam organizovao. Tako takođe i Nebesko Kraljevstvo.
I sada (00:57) Džon Sv. Džon će se okrenuti spavanju, prizivajući Adonaija.

01:17 Ne može ni da spava ni da se koncentriše.
Umesto grotesknih "astralnih" , slike sasvim bazičnog tipa.

[13] To jest, rezultati bez sredstava koja se obično smatraju potrebnim za njihovo postizanje; aluzija na *Exodus*; slama je bila neophodan vezivni materijal za cigle – prim. prev.

Pretpostavljam da ću morati da ih oteram pentagramom kao prokleti neofit.
Je m'emmerde!

03:08 Hvaljen Gospod, budim se! Ako se buđenjem može nazvati to što je samo očajna borba da se oči drže otvorene.

03:18 Pranajama skroz pogrešna – vrlo teško. Ustao, umio se, popio nekoliko kapi vode. (N.B. – Noćas pio nekoliko puta, gutljaj svaki put; drugih noći i dana, ne. Svi unosi u telo zabeleženi uredno.)

03:30 Uradio 10 ciklusa disanja; sasvim sam budan.
Stoga će sada biti dozvoljeno da opet spavam.

08:12 Ustao, napisao pismo. Doručkovaću – café croissant – i izaći u štenju sa Novom Mantrom, koristeći moj skoro pronađeni metod izvođenja Pranajame u hodu. Vreme je ponovo savršeno.

09:14 Doručak – kao Jogin – pri kraju. Šetnja počinje.

11:15 Šetnja gotova. Održao mantru dosta dobro.
Takođe uradio razmatranja u vezi Prirode Staze.
Zaključak je da nema veze. Stekni punu moć koncentracije; ostalo je samo trice i kučine.
Ne brini; radi!
Sada ću da napravim pentakl da pomognem pomenutu sposobnost koncentracije.
Glas Nadija (usput) dobro odzvanja, a Chittam je malo bolje pod kontrolom.

13:05 Dobro radio na Pentaklu, misleći na Adonaija. Naravno sada smo ograničeni na "nisku antropomorfnu zamisao" – ali šta mari? Kad jednom Prava Misao dođe ona će da prevaziđe bilo koju i sve zamisli. Primedba je podjednako glupa kao primedba na ilustrovanje Geometrije Dijagramima, na osnovu toga da su linije debele – i tako dalje.
Ovo je imbecilnost "Protestantske" primedbe na slike. Kakve su budale ovi smrtnici!
Grci, takođe, nakon što su iscrpli sve svoje najuzvišenije misli o Zevsu i Hadu i Posejdonu, shvatili su da ne mogu da nađu odgovarajući lik za Sve, svevišnjeg – tako su samo oblikovali čoveka-jarca i rekli: Neka ovo predstavlja Pana!
Takođe u najsvetijem mestu od svih tajnih hramova postoji prazno svetilište.
Ali ko god ode tamo isprva misli; Nema Boga.
Onaj ko ode tamo na Kraju, kada je obožavao sva druga božanstva, poznaje tog Ne Boga.

Tako sam ja takođe prošao kroz čitav Ritual, i oprobao sva sredstva; na Kraju ću može biti naći Ne rituale i Ne sredstva, već čin ili tišinu tako jednostavnu da se ne može reći ili razumeti. Gospode Adonai, dovedi me do Kraja!

13:25 Stigao u Panteon, sa mantrom.
Režanj pečenice aux pommes soufflé, poire, 1/2 Evian, i tri C.
Meditirao o asketizmu. Džon Tvid mi je jednom rekao da je Svami Vivekanda pri kraju svog života napisao najpatetičnije pismo žaleći što mu njegova svetost zabranjuje "da se napije".
Kakva farsa je takva svetost! Koliko je mudrije da se čovek ponaša kao čovek, Bog kao Bog!
Ovo je moja prava osnovna zamerka Istočnim sistemima. Oni proglašavaju sve ljudsku vrlinu za opasnu i zlu; i vide Prirodu kao zlu. Dovoljno istinito, sve je zlo u odnosu na Adonaija; jer svaka mrlja je nečistoća. Roj pčela je zlo – unutar nečijeg odeće. "Prljavština je stvar na pogrešnom mestu". Prljavština je povezivati seks sa skulpturama, moral sa umetnošću.
Samo Adonai koji je u izvesnom smislu Istinsko Značenje svega, ne može da ukalja ijednu ideju. Ovo je teška izjava, mada istinita, jer ništa naravno nije prljavije nego pokušati i iskoristiti Adonaija kao smokvin list za nečiji sram.
Zavesti ženu pod izgovorom religije je neiskaziva pokvarenost; iako su i sama preljuba i sama religija čiste. Pomešati džem i senf je zbrkana greška.

14:05 Takođe mi je palo na pamet da je ova Operacija (između ostalog) pokušaj da se dokaže tvrdnja:
Nagrada je direktna i neposredna posledica Rada.
Od svih svetih prosvetljenih Božjih Ljudi koje znam, ja sam jedini koji je ovog mišljenja.
Ali mislim da će se ovaj Zapis, kada budem imao vremena da ga pregledam, i sa vremenske distance, da dobijem perspektivu, pokazati neoborivi dokaz moje teze. Mislim da će svaki neuspeh moći da se poveže sa mojom sopstvenom glupošću; svaki mali uspeh sa hrabrošću, veštinom, oštroumnošću, istrajnošću.
Da imam bar malo više toga!

14:22 Dalje koristim ovu priliku potvrđivanja mog Ateizma.
Verujem da su svi ovi fenomeni podjednako objašnjivi kao i stvaranje inja ili ledničkih ploča.
Verujem da je "Postignuće" prosto najviše zdravo stanje ljudskog mozga. Ja ne verujem u čuda; ne mislim da Bog može da učini da majmun, sveštenik ili racionalista postigne.
Pomučio sam se oko ovog Zapisa pre svega u nadi da će on da pokaže tačno koji mentalni i fizički uslovi prethode, idu uz i slede "postignuće" tako da drugi mogu da reprodukuju, kroz ove uslove, taj Rezultat.

Verujem u Zakon Uzroka i Posledice i gnušam se podjednako licemernog fraziranja Predrasudista i Racionalista.

Ispovesti Sv. Jude MekKupusa

Verujem u Svemoćnog Čarlsa Darvina, tvorca Evolucije; i u Ernesta Hekela, njegovog jedinog sina našeg Gospoda koji je za nas ljude i radi našeg spasenja sišao iz Nemačke; koji je začet od Vajsmana, rođen od Bihnera, patio pod di Bua-Rejmondom, bio štampan, ukoričen i stavljen na policu: koji je vaskrso ponovo na Engleskom (neke vrste), uspeo se u Panteon Književnog Vodiča i sedi s desne strane Edvarda Kloda: odatle će on doći da sudi glupanima.

Verujem u Čarlsa Votsa; Racionalističko Novinsko Udruženja; godišnju večeru u Restoranu Trokadero; redovnost pretplata, vaskrsenje u petparačkim izdanjima, i u večnu Tezgu za prodaju knjiga.

A m e n.

15:00 Sigao u Brenerov studio, i nastavio sa "moulage" moje Asane.

16:20 Napustio studio; hodam sa mantrom.

16:55 Mantra-marširanje. Pranajama; brzo vreme. Vrlo osvežavajuće i zamorno, oba.

U Domu da popijem citron pressé.

Razmišljanja su mi na umu o ljutoj grešci Teističke koncepcije, kao što je pokazano čak i na slikama Rafaela i Fra Anđelika.

Koliko beskrajno suptilnija i plemenitija je kontemplacija

Najvišeg Boga

Skrivenog usred materije,

nedokučive misterije prirode običnih stvari.

Sa kojim strahopoštovanjem mudar čovek pristupa zrnu prašine!

A to je ova Misterija kojoj ja prilazim!

Jer si Ti, Adonai, imanentna i esencijalna Duša Stvari; ne odvojen od njih, ili od mene; već Ono što je iza predstave senki, Uzrok svega, Kvintesencija Svega, onaj ko sve prevazilazi.

I Tebe ja tražim uporno; mada se Ti kriješ na Nebu, tamo ću da Te tražim; iako se obmotavaš Plamenovima Bezdana, čak i tu ću Te slediti; Iako praviš tajno mesto u Srcu Ruže ili na Rukama Krsta koji zateže sveobuhvatni Svemir; iako si ti u najunutarnjijem delu materije, ili iza Vela uma; Tebe ću da sledim; Tebe ću da preteknem; Tebe ću da unesem u svoje biće.

Tako dok Te jurim od utvrđenja do utvrđenja moga mozga, dok bacaš protiv mene Veo za Magijskim Velom slave, ili straha, ili očaja, ili želje; to nije važno; na Kraju ću da dostignem Tebe – o, moj Gospode Adonai!

I čak pošto je Osvajanje uživanje, zar nije Vijanje takođe radost? Jer mi smo ljubavnici od Početka, mada je Tebi zadovoljstvo da budeš Frula mome Panu.

Zar to nije proleće, i zar ovo nisu Arkadijski šumarci?

17:31 Kod kuće; spremajući se za najstrožu meditaciju na Adonaija mog Gospoda; želeći Njegovo prisustvo, Miris i Viziju, čak kao što je napisano u Knjizi Svete Magije Abramelina Maga.

20:06 Uskoro je ovo postalo spavanje, mada je volja bila oštra i koncentrisana. Spavanje, takođe, bilo je duboko i osvežavajuće. Otići ću na večeru.

20:22 Stigao, sa mantrom, u Café de Versailles.

21:10 1/2 doz. Marennes, Râble de Lievre, citron pressé.
Sada mogu da se koncentrišem VAN Staze na kratko.
Da li to znači da jednostavno klizim nazad u svet, ili da sam bolje uravnotežen na Stazi i njen gospodar, ne mogu da kažem.

22:04 Hodao do kuće, popio citron pressé u Domu, i spremio se za noć.
Dok sam prelazio bulevar, pogledao sam u svetli mesec, visok i dostojanstven na istoku, da dobijem poruku.
I stigao mi je ovaj pasus iz Knjige Abramelina:
"I rasplamsaćeš se u molitvi". . .
To je rečenica koja se nastavlja da bi objavila Rezultat.
(P.S. – Sa ovim se pojavilo to neobično osećanje pouzdanja, siguran nagoveštaj uspeha, koje čovek dobija kod većine fizičkih zadataka, ali posebno kada će da baci dugačku ili varljivu loptu. Da li to znači nešto više od toga da su percepcija i ekzekucija došle u sklad (ovog puta) i znaju to, ne mogu da kažem.)
Dobro je da se tako završava ovaj jedanaesti dan mog Povlačenja i trideset-treća godina mog života.
Trideset i tri godina je ovaj hram bio u izgradnji. . . .
Uvek imam običaj na taj dan da se osvrnem na godinu i da se zapitam: Šta sam uradio?
Odgovor je nepromenljivo "Ništa".
Ipak od onoga što ljudi računaju u dela radio sam ne mali deo. Putovao sam malo, pisao malo. . . Čini se da sam naporno radio sve vreme – i ništa nije završeno ili uspešno.
Jedna Tragedija – jedna mala komedija – dva eseja – tuce pesama otprilike – dve ili tri kratke priče – raznolije ove ili one vrste; to je jadan uspeh, mada je Tragedija dovoljno dobra da ostane u životu. Obeležava jednu epohu u književnosti, mada to niko drugi neće pretpostaviti još za pedeset godina.
Putovanje je, takođe, bilo tričarija. Bila je to beznačajna, ništavna godina.
Jedan apsolutni pokazatelj je: ni u kom slučaju ne živi drugačije nego sam.
Ali sada je 22:35; ova razmatranja, mada se na neki način odnose na Rad, nisu sam Rad.
Da se *rasplamsam u molitvi* !

Dvanaesti dan

00:17 Kada sam pripremio sobu, tako da je sve mračno, osim Lampe na Oltaru, počeo sam kako je gore zabeleženo, da se raspaljujem u molitvi, zovući mog Gospoda; i goreo sam u Lampi taj Pentakl koji sam napravio od Njega, odbacujući Slike, uništavajući Slike, da On sam može da se javi u meni.
I Soba je bila ispunjena tim čudesnim sjajem ultra-ljubičastog svetla, samo-zračećeg, bez izvora, koje nema takmaca u Prirodi osim u onoj Zori Severa. . . .
I otkrivene su mi izvesne Reči Moći . . .
I prizvao sam mog Gospoda i recitovao Knjigu Ararita uz Oltar . . .
Ova sveta inspirisana knjiga (meni isporučena u zimu prošle godine) je sada bila konačno shvaćena s moje strane; jer ona je, mada to nisam znao, kompletna šema ove Operacije.
Iz ovog razloga dodaću ovu knjigu Ararita na kraju ovog Rukopisa. /Ovo nisu dozvolili. Knjigu Ararita publikovaće A.'. A.'. u dogledno vreme – prim. izd./ Takođe sam zahtevao od svog Anđela Zapis na Lamenu od Srebra; Zapis o pravom Eliksiru i božanskoj Rosi. I to mi je dato.
Onda suptilno, lako, jednostavno, neprimetno klizeći, prošao sam u ništa. I bio sam obavijen crnim sjajem mog Gospoda, koji me je prožeo u svakom delu, stapajući svoju svetlost sa mojom tamom, i ostavljajući ne tamu već čistu svetlost.
Takođe sam vido mog Gospoda kao i osetio kako se unutrašnje drhtanje rasplamtelo u Poljubac – i opazio sam prave Sakramente – i video u jednom trenutku sve mistične vizije u jednoj; i Sveti Gral mi se pojavio i mnoge druge stvari sam saznao.
Takođe mi je dato da uživam u suptilnom Prisustvu mog Gospoda iznutra tokom čitavog ovog dvanaestog dana.
Onda sam preklinjao Gospoda da me povede u Njegovo prisustvo večito odmah sada.
Ali On se povukao, jer ja moram da uradim ono što sam poslat da uradim; a to je, da vladam zemljom.
Stoga se sa neiskazivom blagošću rastao od mene; ipak ostavljajući utehu koja se ne govori, Mir . . . taj Mir. I Svetlost i Miris zaista sigurno još ostaju samnom u maloj Sobi, i ja znam da moj Iskupitelj živi, i da će On od sada da stoji na zemlji.
Jer ja sam On koji živi, a bio je mrtav; i gle! ja sam živ zauvek i imam Ključeve Pakla i Smrti. Ja sam Amon Sunce u Njegovom uzdizanju; prošao sam iz tame u Svetlost. Ja sam Asar Un-Nefer Savršeni. Ja sam Gospod Života, koji trijumfuje nad Smrću. . . .
Nema nijednog dela mene koji nije od Bogova. . . .

Mrtav čovek Ankh-af-na-khonsu
Reče svojim glasom istine I mira:
O, Ti što samo jednu ruku imaš!

O, Ti koji na mesecu blistaš!
Ja te tkam basmom zavitlanom;
Ja te mamim pesmom uzburkanom

Mrtav čovek Ankh-af-na-khonsu
Od sumornog se mnoštva odvojio,
Stanovnicima svetla pridružio,
I domove zvezda, Duant, otvorio;
Kad je njihove ključeve zadobio
Mrtav čovek Ankh-af-na-khonsu
Svoj prolaz u noć sad ima,
Da ostvari zadovoljstva svoja
Na zemlji – među živima

Amen
Amen bez laži
Aman, i Amen od Amen.

00:40 Ja ću da legnem u odeći, još noseći Prsten Majstora, i držeći svoj štap u ruci.
Jer za mene je sada spavanje isto što i buđenje, a život isti kao smrt.
Zar u Tvome L.V.X.-u nisu svetlo i tama samo deca blizanci koji jure jedno drugo u svojoj igri?

07:55 Probudio se iz dugog slatkog spavanja bez snova, kao mladi orao koji uzleće da pozdravi zoru.

09:20 Posle doručka, prošetao, na putu ka studiju, kroz baštu Luksemburga do moje omiljene fontane. Ne vredi pokušavati da pišem o rosi i cveću na jasnom oktobarskom suncu.
Ipak svetlost koju vidim je više od sunčeve svetlosti. Moje su oči takođe previše slabe od Vizije; ne mogu da podnesem sjaj stvari.
Sat na Senatu otkucava; i moje uši su ushićene njegovom misterioznom melodijom. To je Beskonačno unutrašnje kretanje stvari, obezbeđeno koegzistencijom njihovom zbira sa svim, koje prevazilazi smrtonosne suprotnosti; promena koja podrazumeva raspad, stabilnost koja znači monotoniju.
Ja razumem sve Psalme Blagosiljanja; postoji spontano slavljenje, fontana u mom srcu. Autori Psalma mora da su znali nešto o ovom Prosvetljenju kada su ih pisali.

09:30 Izgleda, takođe, da je ova operacija transformisana. Pretpostavljam da mora da se čita kao pačvork najneskladnijih boja, stvar bez kontinuiteta ili kohezije. Meni, sada, izgleda od samog početka jednostavan direktan napredak u pravoj liniji. Jedva mogu da se setim da je bilo smetnji.

Naravno moje racionalno pamćenje koje bira detalje smatra drugačije. Ali ja kao da imam dve memorije koje pripadaju dvoma različitim slojevima bića. Kabalističkim jezikom, moja prirodna svest je sada Nešamah, ne Ruah ili Nefeš.
. . . Stvarno ne mogu više da pišem. Ovo pisanje je silazak u Ruah, a ja želim da boravim gde jesam.

11:17 U 10:00 stigao u Brenerov studio i zauzeo pozu. Odjednom, automatski, unutrašnje drhtanje je opet počelo, i opet je suptilni sjaj potekao kroz mene. Svest je opet umrla i bila ponovo rođena kao božanska, uvek bez šoka ili stresa.
Kako je laka magika, jednom kad je pronađen put!
Kako mirna je duša! Zamućena bujica emocija je prestala; teške čestice misli su potonule na dno; kako je bistro, kako providno njeno svetlucanje.
Samo odozgo, sa natkriljujućeg Drveta Života čije lišće sija i trese se na sjajnom vetru Duha, kaplje ovda-onda, samo-osvetljujuća Rosa Besmrtnosti.
Brojne i divne bile su i Vizije i moći koje su mi ponuđene u ovom času; ali sve sam ih odbio; jer kad sam u mom Gospodu i On u meni, nisu potrebne te igračke.

12:00 Poza završena. Pri ovom drugom poziranju, praktično se nijedna misao nije uopšte javila da zakloni Sunce; ali čudno osećanje da još nešto treba da dođe.
Možda Dokaz, koji sam tražio, Zapis na Lamenu . . .

12:40 Chez Lavenue. Neka praktična razmatranja se ukazuju.
Čoveku bi bilo mnogo bolje sa pravim Magijskim Kabinetom, učenikom da pazi na stvari, odgovarajućom magijskom hranom ceremonijalno pripremljenom, privatnom baštom za šetnju . . . i tako dalje.
Ali bar je korisno i važno znati da stvari mogu da se urade u škripcu u velikom gradu i maloj sobi.

13:14 Ručak je dobar; bubrezi su bili dobro kuvani; tarte aux fraises je bila odlična; Burgundac je stigao pravo iz Podruma Bahusa. Kafa i Konjak su van svake pohvale; cigara je najbolja Havana koji sam ikad pušio.
Čitam ovu knjigu Zapisa; i moje biće se rastapa u kvintesencijalni smeh.
Zapisi su ponekad toliko smešni! . . . Prethodno mi je to promaklo.

13:22 A sada me obuzima Ushićenje od nje!

13:25 Izuzetna lepota žene u Restoranu . . . Džon Sv. Džon bi to nazvao gadna babuskera!

13:27 Moja duša peva . . . moja duša peva!

13:30 Nema veze šta radim . . . sve ide beskrajno, neverovatno kako treba!
"Gospod Adonai je oko mene kao Grom i kao Pilon i zmija i Falus." . . .

15:17 Vodio dug razgovor o Umetnosti sa B------.
"Učitelj uvek sebe smatra učenikom."
Tako, zato, štagod je čovek postigao, u ovom kao i u Umetnosti, uvek je moguće toliko mnogo više da čovek nikad ne može da bude zadovoljan.
Mnogo manje, onda, zasićen.

23:15 Vratio se u svetovni život – ipak svet je preobražen! – uradio sam sve moje male stvari, moje male zabave, sve što neko radi, vrlo tiho i blaženo.
Oko 22:30 oduševljenje me je ponelo; ipak sam to izdržao i nastavio partiju Bilijara, učtivosti radi.
I čak i u Café du Dôme božanski sjaj je bio u meni i ja u njemu; tako da svaki put kad sam promašio udarac i ustao i pio u toj ambrozijskoj atmosferi bio sam blizu da padnem na tu intenzivnu milinu koja je rastapala dušu. Čak kao ljubavnik koji se onesvesti od preteranog zadovoljstva pri prvom poljupcu, takav sam bio, o moj Gospode Adonai!
Odatle sam došao ovamo u svoju sobu da se rasplamsam u molitvi na Oltaru koji sam postavio.
Spreman sam, obučen, naoružan, pomazan . . .

23:35 Ardesco! . . . . . .

Trinaesti dan

Osam je sati ujutru.
Pošto sam ušao u Tišinu, neka boravim u Tišini!

A M E N

Prevod:
Soror Khu

Anno IV^{VIII} Sol 28° Leo, Luna 13° Taurus Dies Lunae
Monday, August 21 2000 e.v. 1:56 PM